II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2022/439

af 20. oktober 2021

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende præcisering af den vurderingsmetode, som de kompetente myndigheder skal følge, når de vurderer kreditinstitutters og investeringsselskabers overholdelse af kravene om at anvende den interne ratingbaserede metode

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 ([1]), særlig artikel 144, stk. 2, tredje afsnit, artikel 173, stk. 3, tredje afsnit, og artikel 180, stk. 3, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kravet i forordning (EU) nr. 575/2013 om, at de kompetente myndigheder skal vurdere et instituts overholdelse af kravene om at anvende den interne ratingbaserede metode (IRB-metoden), vedrører alle kravene vedrørende anvendelse af IRB-metoden, uanset deres væsentlighed, og vedrører overholdelsen af kravene til enhver tid. Dette krav vedrører således ikke kun vurderingen af et instituts første anvendelse af tilladelsen til at anvende ratingsystemerne til beregning af kapitalgrundlagskravene, men også vurderingen af et instituts eventuelle yderligere ansøgninger om tilladelse til at anvende de ratingsystemer, der anvendes i henhold til instituttets godkendte plan for trinvis implementering af IRB-metoden, vurderingen af ansøgningen om væsentlige ændringer i de interne metoder, som instituttet har fået tilladelse til at anvende i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 143, stk. 3, og Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 529/2014 ([2]), ændringer af IRB-metoden, der kræver underretning i henhold til artikel 143, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013 og delegeret forordning (EU) nr. 529/2014, det løbende tilsyn med IRB-metoden, som instituttet har fået tilladelse til at anvende i henhold til artikel 101, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ([3]), og vurderingen af ansøgninger om tilladelse til at vende

([1]) EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1.

([2]) Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 529/2014 af 12. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for vurdering af væsentligheden af udvidelser og ændringer af den interne ratingbaserede metode og den avancerede målemetode (EUT L 148 af 20.5.2014, s. 36).

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

tilbage til at anvende mindre avancerede metoder i overensstemmelse med artikel 149 i forordning (EU) nr. 575/2013. De kompetente myndigheder bør anvende samme kriterier på alle disse særlige aspekter af vurderingen af overholdelsen af kravene om at anvende IRB-metoden. De regler, der fastsætter denne vurderingsmetode, bør derfor finde anvendelse på alle disse tilfælde for at sikre harmonisering af de kompetente myndigheders vurderingsmetoder og undgå risikoen for regelarbitrage.

(2) Vurderingsmetoden bør bestå af metoder, der skal anvendes af de kompetente myndigheder, enten frivilligt eller obligatorisk, og omfatte kriterier, som de kompetente myndigheder skal kontrollere.

(3) For at sikre en konsekvent vurdering af overholdelsen af de krav, der skal opfyldes for at anvende IRB-metoden i hele Unionen, er det nødvendigt, at de kompetente myndigheder anvender samme metoder til denne vurdering. Det er derfor nødvendigt at fastsætte et sæt metoder, der skal anvendes af alle kompetente myndigheder. I betragtning af modelvurderingens karakter og modellernes forskelligartethed og særegenheder bør de kompetente myndigheder imidlertid også anvende deres tilsynsmæssige skønbeføjelse ved anvendelsen af disse metoder for så vidt angår de specifikke modeller, der undersøges. Vurderingsmetoden i denne forordning bør præcisere minimumskriterierne for de kompetente myndigheders kontrol af, om kravene om at anvende IRB-metoden er opfyldt, og fastsætte en forpligtelse for de kompetente myndigheder til at verificere eventuelle andre relevante kriterier, der er nødvendige til dette formål. I visse tilfælde, hvor den kompetente myndighed har foretaget nylige vurderinger af lignende ratingsystemer i samme eksponeringsklasse, bør det desuden tillades, at resultaterne af sådanne vurderinger anvendes, frem for at den kompetente myndighed skal gentage dem, hvis den kompetente myndighed efter at have anvendt sin skønsbeføjelse finder, at disse vurderinger i det væsentlige forbliver uændrede. Dette forventes at forhindre kompleksitet, unødvendige byrder og dobbeltarbejde.

(4) Hvis de kompetente myndigheder skal vurdere, om et institut opfylder kravene om at anvende IRB-metoden til andre formål end den første ansøgning om tilladelse, bør de kompetente myndigheder kun anvende de regler, der er relevante for vurderingens omfang, til disse andre formål og bør i hvert enkelt tilfælde anvende konklusionerne fra de tidligere vurderinger som udgangspunkt.

(5) Hvis vurderingen vedrører ansøgninger om de tilladelser, der er omhandlet i artikel 20, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013, anvendes de gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i nævnte artikels stk. 8, i forbindelse med den fælles beslutningsproces.

(6) De kompetente myndigheder skal kontrollere, at institutterne overholder de specifikke reguleringsmæssige krav til anvendelse af IRB-metoden, evaluere den overordnede kvalitet af de løsninger, systemer og metoder, som et institut har gennemført, og kræve løbende forbedringer og tilpasninger til ændrede omstændigheder for at opnå løbende overholdelse af disse krav. En sådan vurdering kræver i vidt omfang, at de kompetente myndigheder udøver deres skøn. Reglerne for vurderingsmetoden bør på den ene side give de kompetente myndigheder mulighed for at udøve deres skøn ved om nødvendigt at foretage yderligere kontrol ud over den, der er fastsat i denne forordning, og bør på den anden side sikre harmonisering og sammenlignelighed af tilsynspraksis på tværs af forskellige jurisdiktioner. Af samme årsager bør de kompetente myndigheder have den nødvendige fleksibilitet til at anvende den mest hensigtsmæssige valgfrie metode eller enhver anden metode, der er nødvendig for at kontrollere særlige krav, bl.a. under hensyntagen til væsentligheden af de typer af eksponeringer, der er omfattet af hvert ratingsystem, modellernes kompleksitet, situationens særlige karakteristika, den specifikke løsning, som instituttet har gennemført, kvaliteten af den dokumentation, som instituttet har fremlagt, og de ressourcer, som de kompetente myndigheder selv råder over. Af samme årsager bør de kompetente myndigheder desuden kunne foretage yderligere test og kontroller, der er nødvendige i tilfælde af tvivl om opfyldelsen af kravene til IRB-metoden i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og under hensyntagen til arten, størrelsen og kompleksiteten af instituttets virksomhed og struktur.

(7) For at sikre konsekvens og fuldstændighed i vurderingen af den samlede IRB-metode bør de kompetente myndigheder i tilfælde af efterfølgende anmodninger om tilladelse på grundlag af et instituts godkendte plan for trinvis implementering som minimum basere deres vurdering på reglerne om brugs- og erfaringstesten, fordeling i risikogrupper eller puljer, ratingsystemer og risikokvantificering, da disse aspekter af vurderingen vedrører hvert enkelt ratingsystem i IRB-metoden.

(8) For at vurdere, om anvendelsen af IRB-metoden er hensigtsmæssig, bør alle ratingsystemer og relaterede processer kontrolleres, hvis et institut har uddelegeret opgaver, aktiviteter eller funktioner i forbindelse med udformningen, anvendelsen og valideringen af ratingsystemer til tredjepart eller har tilvejebragt et ratingsystem eller fælles data fra en tredjepartsleverandør. Det bør navnlig kontrolleres, at der er gennemført tilstrækkelig kontrol i instituttet, og at der foreligger fuldstændig dokumentation. Da instituttets ledelsesorgan i sidste ende er ansvarligt for de delegerede processer og resultaterne af ratingsystemer erhvervet fra en tredjepartsleverandør, bør det desuden kontrolleres, at instituttet har tilstrækkelig intern forståelse af de delegerede processer og indkøbte ratingsystemer. Alle opgaver, aktiviteter og funktioner, der er blevet uddelegeret, og de ratingsystemer, der er erhvervet fra tredjepartsleverandører, bør derfor vurderes af de kompetente myndigheder på samme måde, som hvis IRB-metoden er blevet udviklet fuldt ud via instituttets interne processer.

(9) For at forhindre, at institutterne kun delvist fuldfører den trinvise implementering af IRB-metoden i en længere periode, bør de kompetente myndigheder kontrollere hensigtsmæssigheden af tidsfristen for gennemførelsen af den såkaldte »roll-out-plan«, overholdelsen af denne frist og nødvendigheden af ændringer af roll-out-planen. Det bør kontrolleres, at alle eksponeringer, der er omfattet af roll-out-planen, har en fastsat og rimelig maksimumsfrist for anvendelsen af IRB-metoden.

(10) Det er vigtigt at vurdere valideringsfunktionens robusthed og dermed uafhængigheden af kreditrisikokontrolenheden, metodernes og procedurernes fuldstændighed, hyppighed og tilstrækkelighed og rapporteringsprocessens kvalitet for at kontrollere, at der foretages en objektiv vurdering af ratingsystemerne, og at der kun er et begrænset incitament til at skjule modellens mangler og svagheder. Når de kompetente myndigheder kontrollerer, om valideringsfunktionen er tilstrækkelig uafhængig, bør de tage hensyn til instituttets størrelse og kompleksitet.

(11) Eftersom ratingsystemerne er kernen i IRB-metoden, og deres kvalitet i væsentlig grad kan påvirke niveauet af kapitalgrundlagskrav, bør ratingsystemernes resultater regelmæssigt gennemgås. I betragtning af at estimater af risikoparametre skal gennemgås mindst en gang om året, og at ratingsystemerne regelmæssigt bør vurderes af de kompetente myndigheder og af den interne revisionsfunktion, og da der er behov for input fra valideringsfunktionen, for at denne opgave kan udføres, bør det kontrolleres, at valideringen af resultaterne af de ratingsystemer, der dækker væsentlige porteføljer og backtesting af alle andre ratingsystemer, foretages mindst en gang om året.

(12) Alle områder af IRB-metoden skal være effektivt omfattet af interne revisioner. Ikke desto mindre bør det kontrolleres, at den interne revisions ressourcer anvendes effektivt med fokus på de mest risikofyldte områder. En vis fleksibilitet er vigtig, navnlig for institutter, der anvender en lang række ratingsystemer. Som følge heraf bør de kompetente myndigheder kontrollere, at der foretages årlige gennemgange for at fastlægge områder, der kræver grundige gennemgange i løbet af året.

(13) For at sikre et minimum af harmonisering i forhold til omfanget af anvendelsen af ratingsystemerne (den såkaldte »brugstest«) bør de kompetente myndigheder kontrollere, at ratingsystemerne indgår i instituttets relevante processer inden for de bredere risikostyrings-, kreditbevillings- og beslutningsprocesser, intern kapitalallokering og de ledelsesmæssige funktioner. Disse er grundlæggende områder, hvor interne processer kræver anvendelse af risikoparametre, og hvis der er forskelle mellem de risikoparametre, der anvendes på disse områder, og dem, der anvendes til beregning af kapitalgrundlagskrav, bør det derfor kontrolleres, at de er velbegrundede.

(14) I forbindelse med kravene vedrørende erfaringstest bør de kompetente myndigheder, samtidig med at de vurderer, om de ratingsystemer, som instituttet anvendte før anvendelsen af IRB-metoden, i det store og hele var i overensstemmelse med IRB-kravene, navnlig kontrollere, at ratingsystemet i mindst tre år inden anvendelsen af IRB-metoden er blevet anvendt i instituttets interne risikomålings- og risikostyringsprocesser, og at det har været genstand for overvågning, intern validering og intern revision. En sådan præcisering af vurderingsmetoden er nødvendig for at sikre et minimum af harmonisering. De kompetente myndigheder bør kontrollere, at ratingsystemerne som minimum er blevet indført på de mest grundlæggende anvendelsesområder for at sikre, at ratingsystemerne er blevet anvendt effektivt af instituttet, og at både personalet og ledelsen er vant til disse parametre og har en god forståelse af deres betydning og svagheder. Endelig bør overvågning, validering og intern revision i erfaringsperioden vise, at ratingsystemerne var i overensstemmelse med de grundlæggende krav i IRB-metoden, og at de gradvist blev forbedret i løbet af denne periode.

(15) Der kræves uafhængighed i forbindelse med fordeling af eksponeringer i ratingklasser eller puljer i forbindelse med ikkedetaileksponeringer, fordi det typisk er nødvendigt at anvende menneskelige beslutninger i processen. I forbindelse med detaileksponeringer sker ratingprocessen normalt helt automatisk på grundlag af objektive oplysninger om låntageren og dennes transaktioner. Ratingprocessens korrekthed sikres ved korrekt gennemførelse af ratingsystemet i instituttets IT-systemer og procedurer. Hvis der tillades tilsidesættelser, skal der dog anvendes menneskelige beslutninger i ratingprocessen. Som følge heraf, og i betragtning af at de ansvarlige for indgåelse eller fornyelse af eksponeringer typisk er tilbøjelige til at tildele bedre ratings for at øge salget og mængden af kreditter, hvor der anvendes tilsidesættelser, herunder i tilfælde af detaileksponeringer, bør det kontrolleres, at tildelingen er godkendt af en enkeltperson eller af et udvalg, der er uafhængigt af de personer, der er ansvarlige for indgåelse eller fornyelse af eksponeringer.

(16) Hvis ratings er ældre end 12 måneder, eller hvis gennemgangen af tildelingen ikke er foretaget rettidigt i henhold til instituttets politik, bør de kompetente myndigheder kontrollere, at der er foretaget konservative justeringer med hensyn til beregningen af risikovægtede aktiver. Der er mange grunde til dette. Hvis ratingen er forældet eller baseret på forældede oplysninger, er risikovurderingen måske ikke nøjagtig. Hvis låntagerens situation eksempelvis er blevet forværret i løbet af de seneste 12 måneder, afspejles den ikke i ratingen, og risikoen underestimeres. Desuden bør der i henhold til den generelle regel vedrørende estimering af risikoparametre, hvis estimeringen af risikoparametre er baseret på utilstrækkelige data eller antagelser, anvendes en bredere forsigtighedsmargen. Den samme regel bør finde anvendelse på processen for fordeling af eksponeringer i ratingklasser eller puljer, dvs. hvis der er taget hensyn til utilstrækkelige oplysninger i ratingprocessen, bør der anvendes yderligere forsigtighed ved beregningen af risikovægte. Metoden til at anvende yderligere forsigtighed ved beregningen af risikovægte bør ikke præciseres, da instituttet kan justere enten ratingen, estimeringen af risikoparameteren eller risikovægten direkte. Justeringen bør stå i forhold til, hvor længe ratingen eller de oplysninger, der ligger til grund for ratingen, har været forældede.

(17) Institutterne skal dokumentere de specifikke definitioner af misligholdelse og tab, som anvendes internt, og sikre, at de stemmer overens med definitionerne i forordning (EU) nr. 575/2013. Ved vurderingen af denne overensstemmelse bør de kompetente myndigheder kontrollere, at institutterne har klare politikker, der præciserer, hvornår en låntager eller facilitet klassificeres som misligholdt. Disse politikker skal være i overensstemmelse med de generelle principper for identifikation af misligholdelse. EBA har vedtaget retningslinjer for anvendelsen af definitionen af misligholdelse i henhold til artikel 178 i forordning (EU) nr. 575/2013. Disse politikker bør også integreres i institutternes risikostyringsprocesser og -systemer, eftersom forordning (EU) nr. 575/2013 navnlig kræver, at interne ratings, dvs. indplacering i en ratingklasse for misligholdelse, spiller en væsentlig rolle i et instituts risikostyring og andre interne processer, som også bør være underlagt de kompetente myndigheders kontrol.

(18) Oplysningerne om en låntagers resultater og om misligholdte eksponeringer og eksponeringer, der ikke er misligholdt, danner grundlag for instituttets interne processer, for kvantificeringen af risikoparametre og for beregningen af kapitalgrundlagskravene. Derfor skal ikke kun identifikationen af låntagere, der har misligholdt deres forpligtelser, men også omklassificeringen af låntagere, der har misligholdt deres forpligtelser, til låntagere, der ikke har misligholdt deres forpligtelser, være robust og effektiv. De kompetente myndigheder bør kontrollere, at den forsigtige omklassificeringsproces sikrer, at låntagere ikke omklassificeres til en status som ikke havende misligholdt deres forpligtelser, hvis instituttet forventer, at eksponeringen sandsynligvis inden for kort tid vil være misligholdt.

(19) For at give de kompetente myndigheder et konsekvent og nøjagtigt overblik over de ratingsystemer, som instituttet har anvendt, og forbedringen af ratingsystemerne over tid er det nødvendigt, at de kompetente myndigheder vurderer, om registret over de aktuelle og historiske versioner af de ratingsystemer, som instituttet anvender (»register over ratingsystemer«), er fuldstændigt. I betragtning af at kravene til erfaringstesten vedrører de foregående tre år fra tidspunktet for behandlingen af en ansøgning om godkendelse af en intern model og at de kompetente myndigheder skal foretage en samlet gennemgang af den interne model regelmæssigt og mindst hvert tredje år, bør de kompetente myndigheder kontrollere, at et sådant register over ratingsystemer som minimum omfatter de versioner af de interne modeller, som instituttet har anvendt i løbet af de tre foregående år.

(20) Der anvendes menneskelige beslutninger i forskellige faser af udviklingen og anvendelsen af ratingsystemer. Fornuftig anvendelse af menneskelige beslutninger kan øge modellens kvalitet og nøjagtigheden af dens prognoser. Da menneskelige beslutninger ændrer de estimater, der er baseret på tidligere erfaringer, på en subjektiv måde, bør anvendelsen af menneskelige beslutninger dog være underlagt kontrol. De kompetente myndigheder bør derfor kontrollere, at anvendelsen af menneskelige beslutninger er begrundet i deres positive bidrag til nøjagtigheden af prognoserne. Et stort antal tilsidesættelser af modellens resultater kan således være tegn på, at visse vigtige oplysninger ikke indgår i ratingsystemet. De kompetente myndigheder bør derfor kontrollere, at institutterne regelmæssigt analyserer antallet af tilsidesættelser og begrundelserne herfor, og at eventuelle konstaterede svagheder i modellen håndteres på passende vis i forbindelse med modelgennemgangen.

(21) Under alle omstændigheder bør de kompetente myndigheder vurdere, om instituttet har anvendt tilstrækkelig forsigtighedsmargen i sine estimater af risikoparametre. Denne forsigtighedsmargen bør tage højde for eventuelle konstaterede mangler i de data eller metoder, der anvendes til risikokvantificeringen, og den øgede usikkerhed, der kan opstå, f.eks. som følge af ændringer i udlåns- eller inddrivelsespolitikken. Hvis et institut ikke længere opfylder kravene vedrørende IRB-metoden, bør de kompetente myndigheder kontrollere, om det opfylder kravet om, at ratingsystemerne skal korrigeres rettidigt. Anvendelsen af forsigtighedsmargenen bør ikke anvendes som et alternativ til at korrigere modellerne og sikre, at de er i fuld overensstemmelse med kravene i forordning (EU) nr. 575/2013.

(22) Med hensyn til risikokvantificering skal PD-estimaterne helst være forholdsvis stabile over tid for at undgå, at kapitalgrundlagskravene bliver for cykliske. De kompetente myndigheder bør kontrollere, at PD-estimaterne er baseret på det langsigtede gennemsnit af de årlige misligholdelsesrater. Da kapitalgrundlaget desuden bør hjælpe institutterne med at overleve i en stresssituation, bør risikoestimaterne tage hensyn til den mulige forværring af de økonomiske forhold selv i opgangstider. Endelig bør de kompetente myndigheder, når der er øget usikkerhed som følge af utilstrækkelige data, kontrollere, at der er anvendt en udvidet forsigtighedsmargen. Hvis længden af de tilgængelige tidsserier ikke omfatter den forventede variabilitet i misligholdelsesraterne, bør der anvendes passende metoder til at tage højde for de manglende data.

(23) LGD-estimatet er baseret på de gennemsnitlige realiserede LGD'er vægtet med antallet af misligholdelser. Hvis eksponeringsværdien er en relevant risikofaktor, bør den tages i betragtning blandt andre potentielle risikofaktorer med henblik på adskillelse eller risikodifferentiering af LGD for at sikre, at parameteren beregnes for ensartede puljer eller facilitetsratingklasser. De kompetente myndigheder bør kontrollere, at denne metode anvendes hensigtsmæssigt, da den sikrer overensstemmelse med beregningen af PD-parameteren og en meningsfuld anvendelse af risikovægtningsformlen. I forordning (EU) nr. 575/2013 sondres der mellem metoden til estimering af LGD for individuelle eksponeringer med henblik på størrelsen af risikovægtede eksponeringer og gennemsnittet af LGD-estimater beregnet på porteføljeniveau. Til forskel fra den individuelle LGD-estimering defineres LGD-bundgrænsen for detaileksponeringer sikret ved pant i fast ejendom, der anvendes på det samlede porteføljeniveau, som et eksponeringsvægtet gennemsnitligt LGD. For at sikre passende niveauer for risikoparametre for eksponeringer sikret ved pant i fast ejendom bør de kompetente myndigheder kontrollere, at LGD-bundgrænserne anvendes korrekt.

(24) Misligholdte eksponeringer, der efter tilbagevenden til status som ikkemisligholdte omklassificeres til misligholdte inden for kort tid, bør behandles som misligholdte fra det første tidspunkt, hvor misligholdelsen fandt sted, da den midlertidige omklassificering til status som ikkemisligholdt med størst sandsynlighed foretages på grundlag af ufuldstændige oplysninger om låntagerens reelle situation. Som følge heraf repræsenterer behandling af flere misligholdelser som en enkelt misligholdelse bedre den reelle misligholdelseserfaring. De kompetente myndigheder bør derfor kontrollere, at flere misligholdelser fra samme låntager inden for kort tid behandles som en enkelt

misligholdelse ved estimeringen af risikoparametre. Desuden kan behandling af flere misligholdelser fra samme låntager som separate misligholdelser føre til betydelige fejl i estimater af risikoparametre, fordi højere misligholdelsesrrater ville føre til højere PD-estimater. På den anden side ville LGD blive underestimeret, fordi låntagerens første misligholdelser ville blive behandlet som sager uden tab (»cure cases with no loss«) i forbindelse med dem, mens instituttet faktisk led et tab. Som følge af forbindelsen mellem PD- og LGD-estimater og for at sikre en realistisk estimering af forventede tab bør behandlingen af flere misligholdelser desuden være konsekvent med henblik på estimering af PD og LGD

(25) Omfanget af de oplysninger, som instituttet har til rådighed med hensyn til misligholdte eksponeringer, er væsentligt forskelligt fra dem, der vedrører ikkemisligholdte eksponeringer. Der findes navnlig to yderligere risikofaktorer vedrørende misligholdte eksponeringer, nemlig varigheden af misligholdelse og realiserede inddrivelser. Derfor er den estimering af LGD, der blev foretaget før misligholdelsen, ikke tilstrækkelig, da risikoestimaterne bør tage højde for alle væsentlige risikofaktorer. For misligholdte eksponeringer er det desuden allerede kendt, hvad de økonomiske forhold var på tidspunktet for misligholdelsen. Endvidere bør LGD for misligholdte eksponeringer afspejle summen af forventede tab under aktuelle økonomiske omstændigheder og mulige uventede tab, der kan opstå i inddrivelsesperioden. De kompetente myndigheder bør derfor kontrollere, at LGD for misligholdte eksponeringer (»misligholdt LGD«) beregnes enten direkte eller som summen af det bedste estimat over forventet tab (»EL_{BE}«) plus et tillæg, der tager højde for det uventede tab, der kan opstå i inddrivelsesperioden. Uanset hvilken metode der anvendes, bør estimeringen af det misligholdte LGD tage hensyn til oplysningerne om varigheden af misligholdelse og inddrivelser, der er realiseret indtil tidspunktet for estimeringen, og tage højde for en eventuel negativ ændring i de økonomiske forhold i den forventede varighed af inddrivelsesprocessen.

(26) For institutter, der anvender egne LDG-estimater, bør interne krav til forvaltning af sikkerhedsstillelse generelt være i overensstemmelse med kravene i tredje del, afsnit II, kapitel 4, afdeling 3, i forordning (EU) nr. 575/2013. De kompetente myndigheder bør fokusere på kravene vedrørende værdiansættelse af sikkerhedsstillelse og retssikkerhed, fordi det er vigtigt at sikre en regelmæssig og pålidelig værdiansættelse af sikkerhedsstillelsen, og at værdiansættelsen afspejler den reelle markedsværdi under de aktuelle markedsforhold. Hyppigheden og arten af en fornyet værdiansættelse bør tilpasses typen af sikkerhedsstillelse, da en forældet eller unøjagtig værdiansættelse kan føre til en underestimering af risikoen i forbindelse med krediteksponeringerne. Det er også afgørende at sikre, at sikkerhedsstillelsen har retskraft og kan fuldbyrdes i alle relevante jurisdiktioner. I modsat fald bør eksponeringen behandles som usikret; hvis en sådan sikkerhedsstillelse indregnes i risikokvantificeringen, kan det føre til en underestimering af risikoen.

(27) De kompetente myndigheder bør kontrollere, at garantistillere med henblik på den avancerede IRB-metode, dvs. hvor der anvendes egne LDG-estimater, anses for anerkendte, når de vurderes ved hjælp af et ratingsystem, der er godkendt i henhold til IRB-metoden. Andre garantistillere kan også anerkendes, forudsat at de er klassificeret som et institut, en centralregering eller centralbank eller en selskabsenhed, der har en kreditvurdering foretaget af et ECAI, og garantien opfylder kravene i tredje del, afsnit II, kapitel 4, afdeling 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, som også finder anvendelse på standardmetoden.

(28) Ved vurderingen af processen for fordeling af eksponeringer i eksponeringsklasser bør der fastsættes specifikke krav til de kompetente myndigheders kontrol af fordelingen af eksponeringer til detaileksponeringsklassen på grund af særbehandlingen af dem med hensyn til beregning af størrelsen af risikovægtede eksponeringer. Nogle eksponeringsklasser defineres på grundlag af transaktionens karakteristika og andre på grundlag af typen af låntager; som følge heraf kan der være eksponeringer, der opfylder kriterierne for mere end én eksponeringsklasse. De kompetente myndigheder bør derfor kontrollere, at instituttet anvender den korrekte rækkefølge af klassificering med henblik på at sikre en konsekvent og utvetydig fordeling af eksponeringer i eksponeringsklasser.

(29) De kompetente myndigheder bør kontrollere, at der tages hensyn til resultaterne af stresstestene i risikostyrings- og kapitalstyringsprocesserne, fordi integrationen af stresstestresultaterne i beslutningsprocesserne sikrer, at scenarierne og deres indvirkning på kapitalgrundlagskravene udvikles og udføres på en meningsfuld måde, og at der tages hensyn til fremadrettede aspekter af kapitalgrundlagskravene i ledelsen af instituttet.

(30) Institutter, der anvender egne LDG-estimater og egne konverteringsfaktorer, bør beregne eksponeringernes faktiske forfaldsdato efter IRB-metoden med henblik på beregningen af kapitalgrundlagskravene. I tilfælde af revolverende eksponeringer er et institut i risiko i en længere periode end tilbagebetalingsdatoen for det aktuelle træk på faciliteten, da låntageren kan trække yderligere beløb. De kompetente myndigheder bør derfor kontrollere, at beregningen af revolverende eksponeringers faktiske forfaldsdato er baseret på facilitetens udløbsdato.

(31) Beregningen af forskellen mellem forventede tab på den ene side og kreditrisikojusteringer, yderligere værdijusteringer og andre reduktioner af kapitalgrundlaget på den anden side (»IRB-underskud«) bør foretages på aggregeret niveau adskilt for porteføljen af misligholdte eksponeringer og for porteføljen af eksponeringer, der ikke er misligholdte. Adskillelsen mellem misligholdte og ikkemisligholdte eksponeringer er nødvendig for at sikre, at de negative beløb, der fremkommer ved beregningen af den misligholdte portefølje, ikke anvendes til at udligne de positive beløb, der fremkommer ved beregningen af porteføljen af eksponeringer, der ikke er misligholdte. Bortset fra det er den samlede beregning i overensstemmelse med det generelle kapitalgrundlagsbegreb, ifølge hvilket kapitalgrundlaget bør være fuldt til rådighed til dækning af uventede tab i tilfælde af instituttets insolvens. Eftersom kreditrisikojusteringer, yderligere værdijusteringer og andre reduktioner af kapitalgrundlaget, der indgår i beregningen af IRB-underskuddet, allerede er fratrukket kapitalgrundlaget til dækning af de forventede tab (»EL«), er deres overskydende del af det samlede EL fuldt ud til rådighed til dækning af tab på alle misligholdte eksponeringer. De kompetente myndigheder bør derfor kontrollere, at justeringerne af kapitalgrundlaget baseret på IRB-underskuddet beregnes og anvendes korrekt.

(32) Upålidelige, unøjagtige, ufuldstændige eller forældede data kan føre til fejl i risikoestimeringen og beregningen af kapitalgrundlagskravene. Når sådanne data anvendes i instituttets risikostyringsprocesser, kan de desuden føre til dårlige kredit- og ledelsesbeslutninger. For at sikre dataenes pålidelighed og høje kvalitet bør infrastrukturen og procedurerne for indsamling og lagring af data være veldokumenterede og indeholde en fuldstændig beskrivelse af karakteristika og datakilder for at sikre, at de anvendes korrekt i de interne processer og processerne til beregning af kapitalgrundlagskravene. De kompetente myndigheder bør derfor kontrollere kvaliteten og dokumentationen af de data, der anvendes i forbindelse med estimering af risikoparametre, ved fordelingen af eksponeringer i ratingklasser eller puljer og ved beregningen af kapitalgrundlagskravene.

(33) Datakvaliteten, nøjagtigheden af risikoestimering og nøjagtigheden af beregning af kapitalgrundlagskravene afhænger i høj grad af pålideligheden af de IT-systemer, der anvendes i forbindelse med IRB-metoden. Endvidere kan kontinuiteten og konsekvensen i risikostyringsprocesserne og beregningen af kapitalgrundlagskravene kun sikres, hvis de IT-systemer, der anvendes til disse formål, er sikre og pålidelige, og IT-infrastrukturen er tilstrækkelig robust. Det er derfor nødvendigt, at de kompetente myndigheder også kontrollerer pålideligheden af instituttets IT-systemer og IT-infrastrukturens robusthed.

(34) De kompetente myndigheder bør kontrollere, at der så vidt muligt anvendes ikkeoverlappende observationer af afkast af aktieeksponeringer til både udvikling og validering af interne modeller for aktieeksponeringer. Ikkeoverlappende observationer sikrer prognoser af højere kvalitet, eftersom alle observationer tillægges samme vægt, og observationerne ikke er tæt forbundne med hinanden.

(35) Anvendelse af IRB-metoden forudsætter de kompetente myndigheders godkendelse, og eventuelle væsentlige ændringer af denne metode skal godkendes. Som følge heraf bør de kompetente myndigheder kontrollere, at den interne forvaltningsproces og navnlig den interne procedure for godkendelse af sådanne ændringer sikrer, at der kun foretages ændringer, der er i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 575/2013 og delegeret forordning (EU) nr. 529/2014, og at klassificeringen af ændringer i den forbindelse er konsekvent for at undgå regelarbitrage.

(36) Bestemmelserne i denne forordning er tæt forbundne, da de alle omhandler aspekter af den vurderingsmetode, som de kompetente myndigheder skal anvende, når de vurderer, om et institut overholder IRB-metoden. Af hensyn til sammenhængen mellem disse bestemmelser, som bør træde i kraft samtidigt, og for at de personer, som er omfattet af disse regler, lettere kan få et samlet overblik over og samlet adgang til dem, er det hensigtsmæssigt at samle alle de reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende IRB-metodens vurderingsmetode, der kræves i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013, i én enkelt forordning.

(37) Denne forordning er baseret på de udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har forelagt Kommissionen.

(38) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har afholdt åbne offentlige høringer om udkastet til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ligger til grund for denne forordning, analyseret de potentielle omkostninger og fordele samt anmodet om en udtalelse fra interessentgruppen for banker, der er nedsat i henhold artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ([4]) —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER OM VURDERINGSMETODEN

Artikel 1

Vurdering af overholdelsen af kravene om at bruge den interne ratingbaserede metode

1. De kompetente myndigheder anvender denne forordning i forbindelse med vurderingen af et instituts overholdelse af kravene om at anvende den interne ratingbaserede metode (»IRB-metoden«) således:

a) Med henblik på at vurdere første ansøgninger om tilladelse til at anvende IRB-metoden, jf. artikel 144 i forordning (EU) nr. 575/2013, anvender de kompetente myndigheder alle bestemmelserne i nærværende forordning.

b) Med henblik på at vurdere ansøgninger om tilladelse til at udvide IRB-metoden i overensstemmelse med den godkendte plan for trinvis implementering, jf. artikel 148 i forordning (EU) nr. 575/2013, anvender de kompetente myndigheder kapitel 4, 5, 7 og 8 og enhver anden del af nærværende forordning, som er relevant for ansøgningen.

c) Med henblik på at vurdere ansøgninger om forudgående tilladelse til at foretage ændringer, jf. artikel 143, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, anvender de kompetente myndigheder alle de dele af nærværende forordning, der er relevante for ændringerne.

d) Med henblik på at vurdere ændringer i ratingsystemer og metoder med interne modeller for aktieeksponeringer, der er givet underretning om, jf. artikel 143, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013, anvender de kompetente myndigheder alle de dele af nærværende forordning, der er relevante for ændringerne.

e) Med henblik på løbende tilsyn med anvendelsen af IRB-metoden, jf. artikel 101 i direktiv 2013/36/EU, anvender de kompetente myndigheder alle de dele af nærværende forordning, der er relevante for tilsynet.

f) Men henblik på at vurdere ansøgninger om tilladelse til tilbagevenden til mindre avancerede metoder, jf. artikel 149 i forordning (EU) nr. 575/2013, anvender de kompetente myndigheder artikel 6-8 i nærværende forordning.

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

2. Ud over de kriterier, der er fastsat i denne forordnings bestemmelser, jf. stk. 1, kontrollerer de kompetente myndigheder alle andre relevante kriterier, der er nødvendige for at vurdere, om kravene til anvendelse af IRB-metoden er opfyldt.

Artikel 2

Metoder, der skal anvendes af de kompetente myndigheder

1. Men henblik på at vurdere første ansøgninger om tilladelse til at anvende IRB-metoden anvender de kompetente myndigheder alle de obligatoriske metoder, der er fastsat i denne forordning. De kan også anvende andre metoder, der er fastsat i denne forordning, i overensstemmelse med stk. 7 og andre metoder i overensstemmelse med stk. 8.

2. Men henblik på at vurdere ansøgninger om tilladelse til at udvide IRB-metoden i overensstemmelse med en plan for trinvis implementering anvender de kompetente myndigheder alle de obligatoriske metoder, der er fastsat i kapitel 4, 5, 7 og 8. De kan også anvende andre metoder, der er fastsat i denne forordning, i overensstemmelse med stk. 7 og andre metoder i overensstemmelse med stk. 8.

3. Med henblik på at vurdere ansøgninger om forudgående tilladelse til at foretage ændringer af IRB-metoden gennemgår de kompetente myndigheder de dokumenter, som institutterne skal forelægge vedrørende ændringen i overensstemmelse med artikel 8 i delegeret forordning (EU) nr. 529/2014. De kan også anvende andre metoder, der er fastsat i denne forordning, i overensstemmelse med stk. 7 og andre metoder i overensstemmelse med stk. 8.

4. Med henblik på at vurdere ændringer i ratingsystemer og metoder med interne modeller for aktieeksponeringer, der er givet underretning om, gennemgår de kompetente myndigheder de dokumenter, som institutterne skal forelægge vedrørende ændringen i overensstemmelse med artikel 8 i delegeret forordning (EU) nr. 529/2014, og de kan anvende de metoder, der er fastsat i nærværende forordning, i overensstemmelse med stk. 7 og andre metoder i overensstemmelse med stk. 8.

5. Med henblik på løbende tilsyn med anvendelsen af IRB-metoden kan de kompetente myndigheder anvende de metoder, der er fastsat i denne forordning, i overensstemmelse med stk. 7 og andre metoder i overensstemmelse med stk. 8.

6. Med henblik på at vurdere ansøgninger om tilladelse til tilbagevenden til mindre avancerede metoder kan de kompetente myndigheder anvende de metoder, der er fastsat i denne forordnings kapitel 2, i overensstemmelse med stk. 7 og andre metoder i overensstemmelse med stk. 8.

7. Hvis denne forordning giver mulighed for frivillig anvendelse af metoder, kan de kompetente myndigheder anvende enhver af disse metoder, som er egnet og hensigtsmæssig i forhold til arten, størrelsen og kompleksiteten af instituttets forretningsstruktur og organisationsstruktur, idet der tages hensyn til:

a) væsentligheden af de typer af eksponeringer, der er omfattet af ratingsystemer

b) ratingmodellernes kompleksitet og risikoparametrene og deres gennemførelse.

8. Ud over de metoder, der er fastsat i denne forordning, kan de kompetente myndigheder anvende andre metoder, som er egnede og hensigtsmæssige i forhold til arten, størrelsen og kompleksiteten af instituttets forretningsstruktur og organisationsstruktur, hvis dette er nødvendigt for at vurdere, om kravene til anvendelse af IRB-metoden er opfyldt.

9. Når de kompetente myndigheder anvender de metoder, der er fastsat i denne forordning, kan de tage hensyn til resultaterne af nylige vurderinger foretaget af dem selv eller af andre kompetente myndigheder, hvis disse vurderinger opfylder begge følgende betingelser:

a) Vurderingen var helt eller delvis baseret på de obligatoriske metoder.

b) Genstanden for vurderingen omfattede det samme eller et lignende ratingsystem i samme eksponeringsklasse.

Artikel 3

Dokumentationens kvalitet

1. For at kontrollere instituttets overholdelse af dokumentationskravet, jf. artikel 144, stk. 1, litra e), i forordning (EU) nr. 575/2013, kontrollerer de kompetente myndigheder, at dokumentationen for ratingsystemerne som defineret i artikel 142, stk. 1, nr. 1), i forordning (EU) nr. 575/2013 (»ratingsystemer«):

a) er tilstrækkelig detaljeret og nøjagtig til, at den kan anvendes effektivt

b) er godkendt på det relevante ledelsesniveau i instituttet

c) for hvert dokument indeholder mindst en fortegnelse over dokumenttypen, forfatteren, kontrollanten, den anvisningsberettigede, ejeren, datoerne for udarbejdelse og godkendelse, versionsnummeret og historikken for ændringer af dokumentet

d) giver tredjeparter mulighed for at undersøge og bekræfte, hvordan ratingsystemerne fungerer, og navnlig at undersøge og bekræfte, at:

   i) dokumentationen af ratingsystemets udformning er tilstrækkelig detaljeret til, at tredjeparter kan forstå begrundelsen for alle aspekter af ratingsystemet, herunder antagelserne, de matematiske formler og, hvis der er tale om menneskelige beslutninger, beslutningerne samt procedurerne for udvikling af ratingsystemet

   ii) dokumentationen af ratingsystemet er tilstrækkelig detaljeret til, at tredjeparter kan forstå driften, begrænsningerne og de vigtigste antagelser for hver ratingmodel og hver risikoparameter og kan replikere modeludviklingen

   iii) dokumentationen af ratingprocessen er tilstrækkelig detaljeret til, at tredjeparter kan forstå metoden til fordeling af eksponeringer i ratingklasser eller puljer og deres faktiske fordeling i ratingklasser eller puljer og kan replikere fordelingen.

2. Med henblik på stk. 1 kontrollerer den kompetente myndighed, at instituttet har indført politikker, der opstiller specifikke dokumentationsstandarder, der sikrer:

a) at den interne dokumentation er tilstrækkelig detaljeret og nøjagtig

b) at specifikke personer eller enheder pålægges ansvaret for at sikre, at dokumentationen er fuldstændig, konsekvent, nøjagtig, ajourført, godkendt og sikker

c) at instituttet i tilstrækkelig grad dokumenterer sine politikker, procedurer og metoder vedrørende anvendelsen af IRB-metoden.

Artikel 4

Inddragelse af tredjepart

1. Med henblik på at vurdere overholdelsen af kravet vedrørende ratingsystemernes pålidelighed og integritet som fastsat i artikel 144, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, hvis et institut har uddelegeret opgaver, aktiviteter eller funktioner i forbindelse med udformningen, gennemførelsen og valideringen af sine ratingsystemer til tredjepart eller har købt et ratingsystem eller fælles data fra en tredjepart, kontrollerer den kompetente myndighed, at uddelegeringen eller købet ikke er til hinder for anvendelsen af denne forordning, og kontrollerer, at:

a) instituttets øverste ledelse, jf. definitionen af »den daglige ledelse« i artikel 3, stk. 1, nr. 9), i direktiv 2013/36/EU, (»den øverste ledelse«) samt instituttets ledelsesorgan eller det udvalg, som ledelsesorganet har udpeget, er aktivt involveret i tilsynet med og beslutningstagningen vedrørende de opgaver, aktiviteter eller funktioner, der uddelegeres til tredjeparten, eller vedrørende de ratingsystemer, der er tilvejebragt fra tredjeparter

b) instituttets personale har tilstrækkelig viden om og forståelse af de opgaver, aktiviteter eller funktioner, der uddelegeres til tredjeparter, og strukturen i de data og ratingsystemer, der er tilvejebragt fra tredjeparter

c) kontinuiteten i de outsourcede funktioner eller processer sikres, herunder ved hjælp af passende beredskabsplanlægning

d) den interne revision eller anden kontrol af de opgaver, aktiviteter og funktioner, der uddelegeres til tredjeparter, ikke begrænses eller hindres af inddragelsen af tredjeparten

e) den kompetente myndighed får fuld adgang til alle relevante oplysninger.

2. Hvis en tredjepart er involveret i udviklingen af et ratingsystem og risikoestimering for et institut, kontrollerer den kompetente myndighed, at:

a) kravene i stk. 1, litra a)-e), er opfyldt

b) valideringsaktiviteterne med hensyn til disse ratingsystemer og disse risikoestimater ikke varetages af den pågældende tredjepart

c) tredjeparten forsyner instituttet med de oplysninger, der er nødvendige for varetagelsen af disse valideringsaktiviteter.

3. Hvis instituttet med henblik på udvikling af et ratingsystem og estimering af risikoparametre anvender data, der er samlet på tværs af institutter, og en tredjepart udvikler ratingsystemet, kan tredjeparten bistå instituttet med dets valideringsaktiviteter ved at varetage de valideringsopgaver, der forudsætter adgang til de fælles data.

4. Med henblik på anvendelsen af stk. 1, 2 og 3 anvender de kompetente myndigheder følgende metoder:

a) gennemgang af aftalerne med tredjeparten og andre relevante dokumenter, der præciserer tredjepartens opgaver

b) indhentning af skriftlige erklæringer fra eller interview med det relevante personale i instituttet eller den tredjepart, som opgaven, aktiviteten eller funktionen er uddelegeret til

c) indhentning af skriftlige erklæringer fra eller interview med den øverste ledelse eller instituttets ledelsesorgan eller den tredjepart, som opgaven, aktiviteten eller funktionen er uddelegeret til, eller det udvalg i instituttet, som ledelsesorganet har udpeget

d) gennemgang af andre relevante dokumenter fra instituttet eller tredjeparten, hvis det er nødvendigt.

Artikel 5

Midlertidig manglende overholdelse af kravene vedrørende IRB-metoden

Med henblik på anvendelsen af artikel 146, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013 skal den kompetente myndighed:

a) undersøge, om instituttets plan for rettidig fornyet overholdelse er tilstrækkelig til at afhjælpe den manglende overholdelse, og om tidsplanen er rimelig under hensyntagen til alle følgende:

   i) den manglende overholdelses væsentlighed

   ii) omfanget af de foranstaltninger, der er nødvendige for fornyet overholdelse af reglerne

   iii) de ressourcer, instituttets har til rådighed

b) regelmæssigt overvåge fremskridtene med gennemførelsen af instituttets plan for en rettidig fornyet overholdelse

c) kontrollere instituttets overholdelse af de relevante krav efter planens gennemførelse ved at anvende de vurderingsmetoder, der er fastsat i denne forordning.

KAPITEL 2

METODE TIL VURDERING AF PLANER FOR TRINVIS IMPLEMENTERING OG DELVIS ANVENDELSE AF STANDARDMETODEN PÅ PERMANENT BASIS

Artikel 6

Generelt

1. For at vurdere, om et institut opfylder betingelserne for implementering af IRB-metoden, jf. artikel 148 i forordning (EU) nr. 575/2013, og betingelserne for delvis anvendelse på permanent basis, jf. artikel 150 i nævnte forordning, kontrollerer de kompetente myndigheder begge følgende:

a) at instituttets indledende dækning og plan for trinvis implementering af IRB-metoden er hensigtsmæssig i overensstemmelse med artikel 7

b) at de eksponeringsklasser, typer af eksponeringer eller forretningsenheder, for hvilke standardmetoden anvendes, kan undtages fra IRB-metoden på permanent basis.

2. Med henblik på kontrollen i henhold til stk. 1 anvender de kompetente myndigheder samtlige følgende metoder:

a) gennemgang af instituttets plan for trinvis implementering af IRB-metoden

b) gennemgang af instituttets relevante interne politikker og procedurer, herunder beregningsmetoderne for andelen af eksponeringer, der skal dækkes af den trinvise implementering af IRB-metoden og undtagelsen fra IRB-metoden på permanent basis

c) gennemgang af roller og ansvarsområder hos de enheder og ledelsesorganer, der er involveret i fordelingen af individuelle eksponeringer til IRB-metoden eller standardmetoden

d) gennemgang af de relevante referater af møder i instituttets interne organer, herunder ledelsesorganet eller udvalg

e) gennemgang af de relevante resultater fra instituttets interne revisionsfunktion eller andre kontrolfunktioner

f) gennemgang af de relevante statusrapporter om instituttets indsats for at afhjælpe mangler og afbøde risici, der er konstateret under revisioner

g) indhentning af skriftlige erklæringer fra det relevante personale og den øverste ledelse i instituttet eller interview med dem.

3. Med henblik på kontrollen i henhold til stk. 1 kan de kompetente myndigheder:

a) gennemgå funktionsdokumentationen for de IT-systemer, der anvendes i fordelingen af individuelle eksponeringer til IRB-metoden eller standardmetoden

b) foretage stikprøvekontrol og gennemgå dokumenter vedrørende låntagernes karakteristika og indgåelse og vedligeholdelse af de eksponeringer, der indgår i stikprøven

c) gennemgang af andre relevante dokumenter fra instituttet.

Artikel 7

Trinvis implementering af IRB-metoden

1. Ved vurderingen af den oprindelige dækning og instituttets plan for trinvis implementering af IRB-metoden, jf. artikel 148 i forordning (EU) nr. 575/2013, kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) planen for trinvis implementering som minimum omfatter følgende:

   i) en specificering af anvendelsesområdet for hvert ratingsystem samt af de typer af eksponeringer, der vurderes ved hjælp af hver ratingmodel

ii) de planlagte datoer for anvendelse af IRB-metoden for hver eksponeringstype

iii) oplysninger om de samlede eksponeringsværdier på vurderingstidspunktet og størrelsen af de risikovægtede eksponeringer beregnet efter den metode, der blev anvendt på vurderingstidspunktet for hver type af eksponeringer

b) planen for trinvis implementering omfatter alle instituttets og, hvor det er relevant, dets moderselskabs eksponeringer samt alle eksponeringer i instituttets datterselskaber, medmindre eksponeringerne vurderes i overensstemmelse med artikel 8

c) implementeringen planlægges gennemført i overensstemmelse med artikel 148, stk. 1, andet og tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 575/2013

d) hvis instituttet har tilladelse til at anvende IRB-metoden til en hvilken som helst eksponeringsklasse, at det anvender IRB-metoden for aktieeksponeringer, undtagen i de tilfælde, der er anført i artikel 148, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013

e) trinnene i og tidsperioderne for implementeringen af IRB-metoden er specificeret på grundlag af instituttets reelle kapacitet under hensyntagen til tilgængeligheden af data, ratingsystemer og erfaringsperioder, jf. artikel 145 i forordning (EU) nr. 575/2013, og de ikke anvendes selektivt til at opnå reducerede kapitalgrundlagskrav

f) trinnene i implementeringen af IRB-metoden sikrer, at implementeringen med hensyn til krediteksponeringer i forbindelse med instituttets kerneaktiviteter prioriteres

g) der fastsættes en endelig tidsfrist for implementeringen af IRB-metoden for hver type af eksponeringer og forretningsenheder, og at den er rimelig på grundlag af arten og omfanget af instituttets aktiviteter.

2. De kompetente myndigheder afgør, om den frist, der er omhandlet i stk. 1, litra g), er rimelig, på grundlag af følgende:

a) kompleksiteten af instituttets aktiviteter, herunder aktiviteterne i moderselskabet og dets datterselskaber

b) antallet af forretningsenheder og forretningsområder i instituttet og, hvor det er relevant, i dets moderselskab og instituttets datterselskaber

c) antallet og kompleksiteten af de ratingsystemer, der skal implementeres af alle enheder, der er omfattet af planen for trinvis implementering

d) planerne om at indføre ratingsystemer i datterselskaber beliggende i tredjelande, hvis der er betydelige juridiske eller andre vanskeligheder i forbindelse med godkendelsen af IRB-modeller

e) tilgængeligheden af nøjagtige, relevante og fuldstændige tidsserier

f) instituttets operationelle kapacitet til at udvikle og implementere ratingsystemerne

g) instituttets tidligere erfaring med forvaltning af specifikke typer af eksponeringer.

3. Ved vurderingen af, om instituttet overholder den plan for trinvis implementering af IRB-metoden, som de kompetente myndigheder har givet tilladelse til i henhold til artikel 148 i forordning (EU) nr. 575/2013, kan de kompetente myndigheder kun acceptere ændringer af rækkefølgen og tidsperioden, hvis en eller flere af følgende betingelser er opfyldt:

a) Der er sket betydelige ændringer i forretningspraksis og navnlig i strategiændringer, fusioner og erhvervelser.

b) Der er sket væsentlige ændringer i de relevante reguleringsmæssige krav.

c) Den kompetente myndighed, den interne revision eller valideringsfunktionen har konstateret væsentlige svagheder i ratingsystemerne.

d) De elementer, der er omhandlet i stk. 2, har ændret sig væsentligt, eller der er ikke taget tilstrækkeligt hensyn til nogen af de elementer, der er omhandlet i stk. 2, i den godkendte plan for trinvis implementering af IRB-metoden.

Artikel 8

Betingelser for delvis anvendelse på permanent basis

1. Ved vurderingen af, om instituttet opfylder betingelserne for delvis anvendelse på permanent basis af standardmetoden i forbindelse med de eksponeringer, der er omhandlet i artikel 150, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EU) nr. 575/2013, kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) instituttet vurderer og tager hensyn til tilgængeligheden af eksterne data for repræsentative modparter

b) instituttets omkostninger ved at udvikle et ratingsystem for modparterne i den relevante eksponeringsklasse vurderes under hensyntagen til instituttets størrelse og arten og omfanget af dets aktiviteter

c) instituttets operationelle kapacitet til at udvikle og implementere et ratingsystem vurderes under hensyntagen til arten og omfanget af instituttets aktiviteter.

2. Ved vurderingen af, om instituttet opfylder betingelserne for delvis anvendelse på permanent basis af standardmetoden i forbindelse med de eksponeringer, der er omhandlet i artikel 150, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013, kontrollerer de kompetente myndigheder, at instituttet som minimum har kontrolleret og taget hensyn til følgende:

a) at eksponeringerne, herunder antallet af særskilt forvaltede porteføljer og forretningsområder, ikke er ensartede nok til, at der kan udvikles et robust og pålideligt ratingsystem

b) at størrelsen af den risikovægtede eksponering beregnet efter standardmetoden er betydeligt højere end den forventede risikovægtede eksponering beregnet i overensstemmelse med IRB-metoden

c) at eksponeringerne vedrører en forretningsenhed eller et forretningsområde i instituttet, som efter planen skal ophøre

d) at eksponeringerne omfatter porteføljer, der er underlagt pro rata-konsolidering af delvist ejede datterselskaber, jf. artikel 18 i forordning (EU) nr. 575/2013.

3. Ved vurderingen af, om instituttet opfylder betingelserne for delvis anvendelse på permanent basis af standardmetoden, kontrollerer de kompetente myndigheder, at instituttet regelmæssigt overvåger overholdelsen af kravene i artikel 150 i forordning (EU) nr. 575/2013.

KAPITEL 3

METODE TIL VURDERING AF VALIDERINGEN AF INTERNE ESTIMATER (VALIDERINGSFUNKTIONEN) OG AF ET INSTITUTS INTERNE LEDELSE OG KONTROL

AFDELING 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 9

Generelt

1. Med henblik på at vurdere, om et institut overholder kravene vedrørende intern ledelse, herunder kravene vedrørende den øverste ledelse og ledelsesorganet, intern rapportering, kreditrisikokontrol og intern revision, kontrol og validering, kontrollerer de kompetente myndigheder følgende:

a) robustheden af ordningerne, mekanismerne og procedurerne for validering af et instituts ratingsystemer og hensigtsmæssigheden af det personale, der er ansvarligt for at varetage valideringen (»valideringsfunktionen«), jf. artikel 144, stk. 1, litra c) og f), artikel 174, litra d), artikel 185 og artikel 188 i forordning (EU) nr. 575/2013, for så vidt angår:

   i) valideringsfunktionens uafhængighed, jf. artikel 10

   ii) fuldstændigheden og hyppigheden af anvendelsen af valideringsprocessen, jf. artikel 11

   iii) hensigtsmæssigheden af valideringsfunktionens metoder og procedurer, jf. artikel 12

   iv) kvaliteten af rapporteringsprocessen og proceduren for håndtering af valideringens konklusioner, resultater og anbefalinger, jf. artikel 13

b) instituttets interne ledelse og kontrol, herunder instituttets enhed for kreditrisikokontrol og interne revision, jf. artikel 189, 190 og 191 i forordning (EU) nr. 575/2013, for så vidt angår:

   i) den øverste ledelses og ledelsesorganets rolle, jf. artikel 14

   ii) ledelsesrapportering, jf. artikel 15.

   iii) kreditrisikokontrolenheden, jf. artikel 16

   iv) intern revision, jf. artikel 17.

2. Med henblik på kontrollen i henhold til stk. 1 anvender de kompetente myndigheder samtlige følgende metoder:

a) gennemgang af instituttets relevante interne politikker og procedurer

b) gennemgang af de relevante referater fra instituttets interne organer, herunder ledelsesorganet eller udvalg

c) gennemgang af de relevante rapporter vedrørende ratingsystemerne samt eventuelle konklusioner og beslutninger, der er truffet på grundlag af disse rapporter

d) gennemgang af de relevante rapporter om aktiviteterne i forbindelse med kreditrisikokontrol, intern revision, kontrol og validering udarbejdet af det personale, der er ansvarligt for hver af disse funktioner, eller af instituttets andre kontrolfunktioner, samt disse funktioners konklusioner, resultater og anbefalinger

e) indhentning af skriftlige erklæringer fra eller interview med det relevante personale og den øverste ledelse i instituttet.

3. Ved vurderingen af valideringsfunktionen anvender de kompetente myndigheder ud over de metoder, der er omhandlet i stk. 2, alle følgende metoder:

a) gennemgang af roller og ansvarsområder hos alt personale, der er involveret i valideringsfunktionen

b) gennemgang af den årlige valideringsarbejdsplans hensigtsmæssighed og relevans

c) gennemgang af de valideringsmanualer, der anvendes af valideringsfunktionen

d) gennemgang af processen for kategorisering af resultaterne og de relevante anbefalinger i overensstemmelse med deres væsentlighed

e) gennemgang af sammenhængen i valideringsfunktionens konklusioner, resultater og anbefalinger

f) gennemgang af valideringsfunktionens rolle i den interne procedure for godkendelse af ratingsystemer og alle dermed forbundne ændringer

g) gennemgang af handlingsplanen for hver relevant anbefaling, også med hensyn til opfølgning, som godkendt af det relevante ledelsesniveau.

4. Ved vurderingen af den kreditrisikokontrolenhed, der er omhandlet i artikel 144, stk. 1, litra c), og artikel 190 i forordning (EU) nr. 575/2013, anvender de kompetente myndigheder ud over de krav, der er omhandlet i stk. 2, alle følgende metoder:

a) gennemgang af roller og ansvarsområder hos alt relevant personale og den øverste ledelse i kreditrisikokontrolenheden

b) gennemgang af de relevante rapporter, som kreditrisikokontrolenheden og den øverste ledelse har forelagt for ledelsesorganet eller det særlige udvalg herunder.

5. Ved vurderingen af den interne revisionsafdeling eller en tilsvarende uafhængig revisionsinstans, der er omhandlet i artikel 191 i forordning (EU) nr. 575/2013, anvender de kompetente myndigheder ud over de krav, der er omhandlet i stk. 2, alle følgende metoder:

a) gennemgang af relevante roller og ansvarsområder hos alt relevant personale, der er involveret i den interne revision

b) gennemgang af hensigtsmæssigheden og relevansen af den årlige arbejdsplan for intern revision

c) gennemgang af de relevante revisionsmanualer og arbejdsprogrammer og resultaterne og anbefalingerne i de relevante revisionsberetninger

d) gennemgang af handlingsplanen for hver relevant anbefaling, også med hensyn til opfølgning, som godkendt på det relevante ledelsesniveau.

6. Ud over de metoder, der er anført i stk. 2, kan de kompetente myndigheder gennemgå andre relevante dokumenter fra instituttet med henblik på kontrollen i henhold til stk. 1.

AFDELING 2

Metode til vurdering af valideringsfunktionen

Artikel 10

Valideringsfunktionens uafhængighed

1. Ved vurderingen af valideringsfunktionens uafhængighed med henblik på artikel 144, stk. 1, litra f), artikel 174, litra d), artikel 185 og artikel 188 i forordning (EU) nr. 575/2013 kontrollerer de kompetente myndigheder, at den enhed, der er ansvarlig for valideringsfunktionen, eller, hvis der ikke findes en særskilt enhed, der udelukkende tager sig af valideringsfunktionen, det personale, der varetager valideringsfunktionen, opfylder samtlige følgende betingelser:

a) Valideringsfunktionen er uafhængig af det personale og den ledelsesfunktion, der er ansvarlig for at indgå eller forny eksponeringer og for modeludformning eller -udvikling.

b) Det personale, der varetager valideringsfunktionen, er forskelligt fra det personale, der er ansvarligt for udformningen og udviklingen af ratingsystemet, og fra det personale, der er ansvarligt for kreditrisikokontrolfunktionen.

c) Det rapporterer direkte til den øverste ledelse.

2. Hvis den enhed, der er ansvarlig for valideringsfunktionen, er adskilt organisatorisk fra kreditrisikokontrolenheden, og hver enhed rapporterer til forskellige medlemmer af den øverste ledelse, kontrollerer de kompetente myndigheder med henblik på stk. 1 begge følgende:

a) at valideringsfunktionen råder over tilstrækkelige ressourcer, herunder erfarent og kvalificeret personale til at varetage sine opgaver

b) at aflønningen af det personale og de ledende medarbejdere, der er ansvarlige for valideringsfunktionen, ikke er knyttet til varetagelsen af de opgaver, der vedrører kreditrisikostyring eller indgåelse eller fornyelse af eksponeringer.

3. Hvis den enhed, der er ansvarlig for valideringsfunktionen, er adskilt organisatorisk fra kreditrisikokontrolenheden, og begge enheder rapporterer til samme medlem af den øverste ledelse, kontrollerer de kompetente myndigheder med henblik på stk. 1 alt følgende:

a) at valideringsfunktionen råder over tilstrækkelige ressourcer, herunder erfarent og kvalificeret personale til at varetage sine opgaver

b) at aflønningen af det personale og de ledende medarbejdere, der er ansvarlige for valideringsfunktionen, ikke er knyttet til varetagelsen af de opgaver, der vedrører kreditrisikostyring eller indgåelse eller fornyelse af eksponeringer

c) at der er indført en beslutningsproces for at sikre, at instituttets øverste ledelse tager behørigt hensyn til valideringsfunktionens konklusioner, resultater og anbefalinger

d) at der ikke sker en upassende indflydelse på valideringsfunktionens konklusioner, resultater og anbefalinger

e) at alle nødvendige korrigerende foranstaltninger til håndtering af valideringsfunktionens konklusioner, resultater og anbefalinger besluttes og gennemføres rettidigt

f) at den interne revision regelmæssigt vurderer, om betingelserne i litra a)-e) er opfyldt.

4. Med henblik på stk. 1 skal de kompetente myndigheder, hvis der ikke er en særskilt enhed med ansvar for valideringsfunktionen, kontrollere følgende:

a) at valideringsfunktionen råder over tilstrækkelige ressourcer, herunder erfarent og kvalificeret personale til at varetage sine opgaver

b) at aflønningen af det personale og de ledende medarbejdere, der er ansvarlige for valideringsfunktionen, ikke er knyttet til varetagelsen af de opgaver, der vedrører kreditrisikostyring eller indgåelse eller fornyelse af eksponeringer

c) at der er indført en beslutningsproces for at sikre, at instituttets øverste ledelse tager behørigt hensyn til valideringsfunktionens konklusioner, resultater og anbefalinger

d) at der ikke sker en upassende indflydelse på valideringsfunktionens konklusioner, resultater og anbefalinger

e) at alle nødvendige korrigerende foranstaltninger til håndtering af valideringsfunktionens konklusioner, resultater og anbefalinger besluttes og gennemføres rettidigt

f) at den interne revision regelmæssigt vurderer, om betingelserne i litra a)-e) er opfyldt

g) at der er en effektiv adskillelse mellem det personale, der varetager valideringsfunktionen, og det personale, der varetager de øvrige opgaver

h) at instituttet ikke er et globalt institut eller et andet systemisk vigtigt institut som defineret i artikel 131 i direktiv 2013/36/EU.

5. Ved vurderingen af valideringsfunktionens uafhængighed vurderer de kompetente myndigheder også, om instituttets valg med hensyn til organiseringen af valideringsfunktionen som omhandlet i stk. 2, 3 og 4 er tilstrækkelig under hensyntagen til arten, størrelsen og omfanget af instituttet og kompleksiteten af de risici, der er forbundet med dets forretningsmodel.

Artikel 11

Fuldstændigheden og hyppigheden af valideringsprocessen

1. Ved vurderingen af valideringsfunktionens fuldstændighed med henblik på kravene i artikel 144, stk. 1, litra f), artikel 174, litra d), artikel 185 og artikel 188 i forordning (EU) nr. 575/2013 kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) instituttet har fastlagt og dokumenteret en komplet valideringsproces for alle ratingsystemer

b) instituttet gennemfører den valideringsproces, der er omhandlet i litra a), med en passende hyppighed.

2. Ved vurderingen af fuldstændigheden af valideringsprocessen som omhandlet i stk. 1, litra a), kontrollerer de kompetente myndigheder, at valideringsfunktionen:

a) kritisk gennemgår alle aspekter af specificeringen af de interne ratings og risikoparametre, herunder procedurerne for dataindsamling og datarensning, valg af metode og modelstruktur samt proceduren for udvælgelse af variablerne

b) kontrollerer hensigtsmæssigheden af implementeringen af interne ratings og risikoparametre i IT-systemer, og at definitioner af ratingklasser og puljer anvendes konsekvent på tværs af instituttets afdelinger og geografiske områder

c) kontrollerer ratingsystemernes resultater under hensyntagen til som minimum risikodifferentiering og -kvantificering og stabiliteten af de interne ratings og risikoparametre samt modelspecifikationerne

d) kontrollerer alle ændringer vedrørende interne ratings og risikoparametre og deres væsentlighed i overensstemmelse med delegeret forordning (EU) nr. 529/2014, og at den konsekvent følger op på sine egne konklusioner, resultater og anbefalinger.

3. Ved vurderingen af, om hyppigheden af den valideringsproces, der er omhandlet i stk. 1, litra b), er hensigtsmæssig, kontrollerer de kompetente myndigheder, at valideringsprocessen gennemføres regelmæssigt for alle instituttets ratingsystemer ifølge en årlig arbejdsplan, og at:

a) de processer, der kræves i artikel 185, litra b), og artikel 188, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013 (»backtesting«) gennemføres for alle ratingsystemer mindst én gang om året

b) verifikationen af ratingsystemernes resultater som omhandlet i stk. 2, litra c), foretages for de ratingsystemer, der omfatter væsentlige typer af eksponeringer, mindst én gang om året.

4. Hvis et institut ansøger om tilladelse til at anvende interne ratings og risikoparametre i et ratingsystem eller til væsentlige ændringer af interne ratings og risikoparametre i et ratingsystem, kontrollerer de kompetente myndigheder, at instituttet gennemfører den validering, der er omhandlet i stk. 2, litra a), b) og c), inden ratingsystemet anvendes til beregning af kapitalgrundlagskravene og til interne risikostyring.

Artikel 12

Hensigtsmæssigheden af valideringsfunktionens metoder og procedurer

Ved vurderingen af, om valideringsmetoderne og -procedurerne er hensigtsmæssige i forhold til kravene i artikel 144, stk. 1, litra f), artikel 174, litra d), artikel 185 og artikel 188 i forordning (EU) nr. 575/2013, kontrollerer de kompetente myndigheder, at disse metoder og procedurer giver mulighed for en konsekvent og meningsfuld vurdering af resultaterne af de interne rating- og risikoestimeringssystemer, og de kontrollerer, at:

a) valideringsmetoderne og -procedurerne er passende til at vurdere ratingsystemets nøjagtighed og konsistens

b) valideringsmetoderne og -procedurerne er passende i forhold til arten, kompleksiteten og anvendelsesomfanget af instituttets ratingsystemer og datatilgængeligheden

c) valideringsmetoderne og -procedurerne klart angiver valideringsmål, -standarder og -begrænsninger, indeholder en beskrivelse af alle valideringstest, datasæt og datarensningsprocesser, fastlægger datakilder og referenceperioder og fastsætter de faste mål og tolerancer for fastlagte målekriterier med henblik på henholdsvis den indledende og den regelmæssige validering

d) de anvendte valideringsmetoder, navnlig de udførte test, det referencedatasæt, der anvendes til valideringen, og den respektive datarensning anvendes konsekvent over tid

e) valideringsmetoderne omfatter backtesting og benchmarking som fastsat i artikel 185, litra c), og artikel 188, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013

f) valideringsmetoderne tager hensyn til den måde, hvorpå konjunkturforholdene og de dermed forbundne systematiske udsving i misligholdelseserfaring tages i betragtning i de interne ratings og risikoparametre, navnlig med hensyn til PD-estimering.

Artikel 13

Kvaliteten af rapporteringsprocessen og proceduren for håndtering af valideringens konklusioner, resultater og anbefalinger

Ved vurderingen af kvaliteten af rapporteringsprocessen og proceduren for håndtering af valideringens konklusioner, resultater og anbefalinger med henblik på kravene i artikel 144, stk. 1, litra f), artikel 174, litra d), artikel 185 og artikel 188 i forordning (EU) nr. 575/2013 kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) valideringsrapporterne identificerer og beskriver de anvendte valideringsmetoder, de udførte test, de anvendte referencedatasæt og de respektive datarensningsprocesser og indeholder resultaterne af disse test, konklusionerne af valideringen, resultaterne og de respektive anbefalinger

b) konklusionerne, resultaterne og anbefalingerne i valideringsrapporterne meddeles direkte til instituttets øverste ledelse og ledelsesorgan eller til det udvalg, som ledelsesorganet har udpeget

c) konklusionerne, resultaterne og anbefalingerne i valideringsrapporterne er afspejlet i ændringer og forbedringer i udformningen af interne ratings og risikoestimater, herunder i de situationer, der er beskrevet i artikel 185, litra e), første punktum, og artikel 188, litra e), i forordning (EU) nr. 575/2013

d) instituttets beslutningsproces finder sted på det relevante ledelsesniveau.

AFDELING 3

Metode til vurdering af intern ledelse og kontrol

Artikel 14

Den øverste ledelses og ledelsesorganets rolle

Ved vurderingen af instituttets selskabsledelse, jf. artikel 189 i forordning (EU) nr. 575/2013, kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) instituttets beslutningsproces, hierarki, rapporteringsveje og ansvarsniveauer er klart fastlagt i instituttets interne dokumentation og konsekvent afspejlet i referaterne fra dens interne organer

b) såvel ledelsesorganet eller det udvalg, som det har udpeget, som den øverste ledelse som minimum godkender følgende væsentlige aspekter af ratingsystemerne:

   i) alle relevante politikker vedrørende udformning og gennemførelse af ratingsystemer og anvendelsen af IRB-metoden, herunder politikker vedrørende alle væsentlige aspekter af ratingfordelingen og processerne for estimering og validering af risikoparametre

   ii) alle relevante risikostyringspolitikker, herunder dem, der vedrører IT-infrastruktur og beredskabsplanlægning

   iii) risikoparametrene for alle ratingsystemer, der anvendes i interne risikostyringsprocesser og ved beregning af kapitalgrundlagskrav

c) ledelsesorganet eller det udvalg, som det har udpeget, ved en formel afgørelse fastlægger en passende organisationsstruktur med henblik på en forsvarlig gennemførelse af ratingsystemerne

d) ledelsesorganet eller det udvalg, det har udpeget, ved en formel afgørelse godkender præciseringen af det acceptable risikoniveau under hensyntagen til instituttets interne ratingsystem

e) den øverste ledelse har en god forståelse af alle instituttets ratingsystemer, deres udformning og funktion, kravene til IRB-metoden og instituttets metode til at opfylde disse krav

f) den øverste ledelse underretter ledelsesorganet eller det udvalg, det har udpeget, om væsentlige ændringer eller afvigelser fra den fastlagte politik, som har væsentlig indvirkning på instituttets ratingsystemers funktion

g) den øverste ledelse er i stand til løbende at sikre, at ratingsystemerne fungerer korrekt

h) den øverste ledelse træffer relevante foranstaltninger, hvis der identificeres svagheder i ratingsystemerne af kreditrisikokontrollen, valideringen, den interne revision eller en anden kontrolfunktion.

Artikel 15

Ledelsesrapportering

Ved vurderingen af, om instituttets ledelsesrapportering, jf. artikel 189 i forordning (EU) nr. 575/2013, er hensigtsmæssig, kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) ledelsesrapporterne omfatter oplysninger om alt følgende:

   i) låntagernes eller eksponeringernes risikoprofil pr. ratingklasse

   ii) forskydninger på tværs af ratingklasser

   iii) en estimering af de relevante risikoparametre pr. ratingklasse

   iv) en sammenligning af faktiske misligholdelsesrrater og, hvis der anvendes egne estimater, af faktiske LGD'er og faktiske konverteringsfaktorer med de forventede værdier

   v) stresstestantagelser og -resultater

   vi) resultaterne af ratingprocessen, områder, hvor der er behov for forbedringer, og resultatet af bestræbelser på at udbedre tidligere konstaterede mangler i ratingsystemerne

   vii) valideringsrapporter

b) ledelsesrapporternes form og hyppighed er hensigtsmæssig med hensyn til oplysningernes betydning og type og til det niveau, hvor modtageren befinder sig i hierarkiet under hensyntagen til instituttets organisationsstruktur

c) ledelsesrapporteringen letter den øverste ledelses overvågning af kreditrisikoen i den samlede portefølje af eksponeringer, der er omfattet af IRB-metoden

d) ledelsesrapporteringen står i et rimeligt forhold til arten, størrelsen og kompleksiteten af instituttets forretnings- og organisationsstruktur.

Artikel 16

Kreditrisikokontrolenheden

1. Ved vurderingen af instituttets interne ledelse og kontrol med hensyn til kreditrisikokontrolenheden, jf. artikel 190 i forordning (EU) nr. 575/2013, kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) kreditrisikokontrolenheden eller -enhederne er adskilte og uafhængige af de personale- og ledelsesfunktioner, der er ansvarlige for at indgå eller forny eksponeringer

b) kreditrisikokontrolenheden eller -enhederne er funktionsdygtige og kan varetage deres opgaver fyldestgørende.

2. Med henblik på kontrollen i henhold til stk. 1, litra a), kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) kreditrisikokontrolenheden eller -enhederne er adskilte organisatoriske strukturer inden for instituttet

b) lederen af kreditrisikokontrolenheden eller lederne af sådanne enheder er en del af den øverste ledelse

c) kreditrisikostyringsfunktionen er organiseret under hensyntagen til principperne i artikel 76, stk. 5, i direktiv 2013/36/EU

d) det personale og den øverste ledelse, der er ansvarlige for kreditrisikokontrolenheden eller -enhederne, er ikke ansvarlige for at indgå eller forny eksponeringer

e) de ledende medarbejdere i kreditrisikokontrolenheden eller -enhederne og i de enheder, der er ansvarlige for at indgå eller forny eksponeringer, rapporterer til forskellige medlemmer af instituttets ledelsesorgan eller det udvalg, som det har udpeget.

f) aflønningen af det personale og den øverste ledelse, der er ansvarlige for kreditrisikokontrolenheden eller -enhederne, er ikke knyttet til varetagelsen af de opgaver, der vedrører indgåelse eller fornyelse af eksponeringer.

3. Med henblik på kontrollen i henhold til stk. 1, litra b), kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) kreditrisikokontrolenheden eller -enhederne står i et rimeligt forhold til arten, størrelsen og kompleksiteten af instituttets forretningsstruktur og organisationsstruktur, navnlig til ratingsystemernes kompleksitet og deres implementering

b) kreditrisikokontrolenheden eller -enhederne råder over tilstrækkelige ressourcer og erfarent og kvalificeret personale til at udføre alle relevante aktiviteter

c) kreditrisikokontrolenheden eller -enhederne er ansvarlige for udformningen eller udvælgelsen af, implementeringen af og tilsynet med og resultaterne af ratingsystemerne, jf. artikel 190, stk. 1, andet punktum, i forordning (EU) nr. 575/2013, og at denne enheds eller disse enheders ansvarsområder omfatter dem, der er anført i artikel 190, stk. 2, i nævnte forordning

d) kreditrisikokontrolenheden eller -enhederne regelmæssigt underretter den øverste ledelse om ratingsystemernes resultater, om områder, hvor der er behov for forbedringer, og resultatet af bestræbelser på at udbedre tidligere konstaterede mangler.

Artikel 17

Intern revision

1. Ved vurderingen af instituttets interne ledelse og kontrol med hensyn til den interne revisionsafdeling eller en tilsvarende uafhængig revisionsinstans, jf. artikel 191 i forordning (EU) nr. 575/2013, kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) den interne revisionsafdeling eller den tilsvarende uafhængige revisionsinstans mindst en gang om året gennemgår følgende:

   i) alle instituttets ratingsystemer

   ii) kreditrisikokontrolfunktionens aktiviteter

   iii) kreditbevillingsprocessens aktiviteter

   iv) den interne valideringsfunktions aktiviteter

b) gennemgangen i henhold til litra a) letter specificeringen i den årlige arbejdsplan af områder, der kræver en detaljeret gennemgang af overholdelsen af alle de krav, der gælder for IRB-metoden, jf. artikel 142-191 i forordning (EU) nr. 575/2013

c) den interne revisionsafdeling eller den tilsvarende uafhængige revisionsinstans er funktionsdygtige og kan varetage deres opgaver fyldestgørende.

2. Med henblik på kontrollen i henhold til stk. 1, litra c), kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) den interne revisionsafdeling eller den tilsvarende uafhængige revisionsinstans giver instituttets øverste ledelse og ledelsesorgan tilstrækkelige oplysninger om, hvorvidt ratingsystemerne opfylder alle gældende krav til IRB-metoden

b) den interne revisionsafdeling eller den tilsvarende uafhængige revisionsinstans står i et rimeligt forhold til arten, størrelsen og kompleksiteten af instituttets forretningsstruktur og organisationsstruktur, navnlig til ratingsystemernes kompleksitet og deres implementering

c) den interne revisionsafdeling eller den tilsvarende uafhængige revisionsinstans råder over tilstrækkelige ressourcer og erfarent og kvalificeret personale til at udføre alle relevante aktiviteter

d) den interne revisionsafdeling eller den tilsvarende uafhængige revisionsinstans er ikke involveret i noget aspekt af funktionen af de ratingsystemer, som den gennemgår i overensstemmelse med stk. 1, litra a)

e) den interne revisionsafdeling eller den tilsvarende uafhængige revisionsinstans er uafhængig af det personale og den ledelse, der er ansvarlig for at indgå eller forny eksponeringer, og rapporterer direkte til den øverste ledelse

f) aflønningen af det personale og de ledende medarbejdere, der er ansvarlige for den interne revision, er ikke knyttet til varetagelsen af de opgaver, der vedrører indgåelse eller fornyelse af eksponeringer.

KAPITEL 4

METODE TIL VURDERING AF BRUGSTEST OG ERFARINGSTEST

Artikel 18

Generelt

1. Med henblik på at vurdere, om et institut opfylder kravene til brug af ratingsystemer med henblik på artikel 144, stk. 1, litra b), artikel 145, artikel 171, stk. 1, litra c), artikel 172, stk. 1, litra a) og litra c), artikel 172, stk. 2, og artikel 175, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) de interne ratings og estimater af misligholdelse og tab, der anvendes ved beregningen af kapitalgrundlaget, spiller en afgørende rolle i risikostyrings-, kreditbevillings- og beslutningsprocessen, jf. artikel 19

b) de interne ratings og estimater af misligholdelse og tab, der anvendes ved beregningen af kapitalgrundlaget, spiller en afgørende rolle i processen for intern kapitalallokering, jf. artikel 20

c) de interne ratings og estimater af misligholdelse og tab, der anvendes ved beregningen af kapitalgrundlaget, spiller en afgørende rolle i de ledelsesmæssige funktioner, jf. artikel 21

d) de data og estimater, som instituttet anvender ved beregningen af kapitalgrundlaget, og dem, der anvendes til interne formål, er konsistente, og hvis der findes uoverensstemmelser, at disse er fuldt dokumenterede og rimelige

e) ratingsystemerne i det store og hele er i overensstemmelse med kravene i artikel 169-191 i forordning (EU) nr. 575/2013 og er blevet anvendt af instituttet mindst tre år før anvendelsen af IRB-metoden, jf. artikel 145 i forordning (EU) nr. 575/2013, i overensstemmelse med artikel 22.

2. Med henblik på vurderingen i henhold til stk. 1 anvender de kompetente myndigheder samtlige følgende metoder:

a) gennemgang af instituttets relevante interne politikker og procedurer

b) gennemgang af de relevante referater fra instituttets interne organer, herunder ledelsesorganet eller udvalg, der er involveret i ledelsen af kreditrisikostyringen

c) gennemgang af tillæggelsen af beføjelser til at træffe kreditbeslutninger, kreditstyringsmanualerne og ordningerne for kommercielle kanaler

d) gennemgang af den analyse, som instituttet har foretaget af kreditbevillinger og data om afviste kreditansøgninger, herunder alle følgende:

   i) kreditbeslutninger, der afviger fra instituttets kreditpolitik (»undtagelser«)

   ii) de tilfælde, hvor menneskelige beslutninger medfører afvigelse fra input eller output fra ratingsystemerne (»tilsidesættelser« (»overrides«)), og begrundelserne for tilsidesættelserne

iii) de ikkeratede eksponeringer og årsagerne til manglende ratings

iv) manuelle beslutninger og afskæringspunkter

e) gennemgang af instituttets politikker for kreditomlægning

f) gennemgang af den dokumenterede regelmæssige rapportering om kreditrisiko

g) gennemgang af dokumentationen for beregning af instituttets interne kapital og allokeringen af den interne kapital til risikotyper, datterselskaber og porteføljer

h) gennemgang af de relevante resultater fra instituttets interne revision eller andre kontrolfunktioner

i) gennemgang af statusrapporterne om instituttets indsats for at afhjælpe mangler og afbøde risici, der er konstateret under relevante revisioner

j) indhentning af skriftlige erklæringer fra eller interview med det relevante personale og den øverste ledelse i instituttet.

3. Med henblik på vurderingen i henhold til stk. 1 kan de kompetente myndigheder endvidere anvende en eller flere af følgende metoder:

a) gennemgang af dokumentationen for systemer for tidlig varsling

b) gennemgang af metoden til kreditrisikojusteringer og den dokumenterede analyse af dens sammenhæng med beregningen af kapitalgrundlagskravene

c) gennemgang af den dokumenterede analyse af instituttets risikojusterede afkast

d) gennemgang af instituttets prispolitikker

e) gennemgang af procedurerne for inddrivelse af gæld

f) gennemgang af planlægningsmanualerne og rapporterne om budgettering af risikoomkostningerne

g) gennemgang af aflønningspolitikken og referaterne fra løn- og vederlagsudvalget

h) gennemgang af andre relevante dokumenter fra instituttet.

Artikel 19

Brugstest i risikostyrings-, beslutnings- og kreditbevillingsprocessen

1. Ved vurderingen af, om interne ratings og estimater af misligholdelse og tab i de ratingsystemer, der anvendes ved beregningen af kapitalgrundlagskravene, spiller en afgørende rolle i instituttets risikostyrings- og beslutningsproces og i dets kreditbevilling i henhold til artikel 144, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013, for så vidt angår fordeling i ratingklasser eller puljer, jf. nævnte forordnings artikel 171, stk. 1, litra c), og artikel 171, stk. 2, for så vidt angår fordelingen af eksponeringer, jf. nævnte forordnings artikel 172, stk. 1, litra a), b) og c), og for så vidt angår dokumentationen af de pågældende ratingsystemer i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 175, stk. 3, kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) antallet af ikkeratede eksponeringer og forældede ratinger er uvæsentligt

b) de pågældende interne ratings og estimater af misligholdelse og tab spiller en vigtig rolle, navnlig når:

i) der træffes beslutninger om godkendelse, afvisning, omstrukturering og fornyelse af en kreditfacilitet

ii) der udarbejdes udlånspolitikker ved at påvirke enten de krævede maksimale eksponeringsgrænser, reduktionsteknikker og kreditforbedringer eller ethvert andet aspekt af instituttets globale kreditrisikoprofil

iii) processen for overvågning for låntagere og eksponeringer gennemføres.

2. Hvis institutterne anvender interne ratings og estimater af misligholdelse og tab på et af følgende områder, vurderer de kompetente myndigheder, hvordan denne anvendelse bidrager til de ratings og estimater, der spiller en væsentlig rolle i instituttets risikostyrings- og beslutningsprocesser og i dets kreditbevilling, jf. stk. 1:

a) prisfastsættelsen af hver kreditfacilitet eller låntager

b) de systemer for tidlig varsling, der anvendes til kreditrisikostyringen

c) fastlæggelsen og gennemførelsen af inddrivelsespolitikker og -processer

d) beregningen af kreditrisikojusteringer, hvis dette er i overensstemmelse med de gældende regnskabsregler

e) bestyrelsens tillæggelse eller delegering af beføjelser i forbindelse med kreditbevillingsprocessen til interne udvalg, den øverste ledelse og personalet.

Artikel 20

Brugstest i den interne kapitalallokering

1. Ved vurderingen af, om interne ratings og estimater af misligholdelse og tab i de ratingsystemer, der anvendes til beregning af kapitalgrundlagskrav, spiller en afgørende rolle for instituttets interne kapitalallokering, jf. artikel 144, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013, vurderer de kompetente myndigheder, om disse ratings og estimater spiller en vigtig rolle for:

a) vurderingen af størrelsen af den interne kapital, som instituttet anser for tilstrækkelig til at dække arten og omfanget af de risici, som de er eller vil kunne blive eksponeret for, jf. artikel 73 i direktiv 2013/36/EU

b) allokeringen af den interne kapital til risikotyper, datterselskaber og porteføljer.

2. Hvis institutterne tager hensyn til interne ratings og estimater af misligholdelse og tab med henblik på at beregne instituttets risikoomkostninger i budgetmæssigt øjemed, vurderer de kompetente myndigheder, hvordan hensyntagen til disse elementer bidrager til de ratings og estimater, der spiller en afgørende rolle i instituttets interne kapitalallokering.

Artikel 21

Brugstest i de ledelsesmæssige funktioner

1. Ved vurderingen af, om interne ratings og estimater af misligholdelse og tab i de ratingsystemer, der anvendes til beregning af kapitalgrundlagskrav, spiller en afgørende rolle for instituttets ledelsesmæssige funktioner, jf. artikel 144, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013, vurderer de kompetente myndigheder, om disse ratings og estimater spiller en vigtig rolle for:

a) ledelsesrapporteringen

b) overvågning af kreditrisikoen på porteføljeniveau.

2. Hvis institutterne tager hensyn til interne ratings og estimater af misligholdelse og tab på et af følgende områder eller begge, vurderer de kompetente myndigheder, hvordan hensyntagen til disse elementer bidrager til de ratings og estimater, der spiller en afgørende rolle i instituttets ledelsesmæssige funktioner, jf. stk. 1:

a) planlægningen af den interne revision

b) udformningen af aflønningspolitikkerne.

Artikel 22

Erfaringstest

1. Ved vurderingen af, om ratingsystemerne i det store og hele er i overensstemmelse med kravene i artikel 169-191 i forordning (EU) nr. 575/2013 og er blevet anvendt af instituttet mindst tre år før anvendelsen af IRB-metoden til beregning af kapitalgrundlagskrav, jf. artikel 145 i forordning (EU) nr. 575/2013, kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) de pågældende ratingsystemer er blevet anvendt i instituttets risikostyrings- og beslutningsprocesser og i dets kreditbevillingsprocesser, jf. artikel 19, stk. 1, litra b)

b) der foreligger tilstrækkelig dokumentation for, at ratingsystemerne har fungeret effektivt i disse tre år, navnlig med hensyn til de respektive overvågnings-, valideringS- og revisionsrapporter.

2. Med henblik på at vurdere en anmodning om tilladelse til at udvide IRB-metoden i overensstemmelse med den godkendte plan for trinvis implementering finder stk. 1 også anvendelse, hvis udvidelsen vedrører eksponeringer, der er væsentligt forskellige fra anvendelsesområdet for den eksisterende dækning, således at den eksisterende erfaring ikke med rimelighed kan antages at være tilstrækkelig til at opfylde kravene i artikel 145, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår de yderligere eksponeringer, jf. artikel 145, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013.

KAPITEL 5

METODE TIL VURDERING AF FORDELINGEN AF EKSPONERINGER I RATINGKLASSER ELLER PULJER

Artikel 23

Generelt

1. Med henblik på at vurdere instituttets overholdelse af kravene vedrørende fordelingen af låntagere eller eksponeringer i ratingklasser eller puljer, jf. artikel 169, 171, 172 og 173 i forordning (EU) nr. 575/2013, kontrollerer de kompetente myndigheder begge følgende:

a) hvorvidt de definitioner, processer og kriterier, som instituttet anvender til at fordele eller gennemgå fordelingen af eksponeringer i ratingklasser eller puljer, herunder behandlingen af tilsidesættelser, er hensigtsmæssige, jf. artikel 24

b) ratingprocessens integritet som omhandlet i artikel 173 i forordning (EU) nr. 575/2013, herunder ratingprocessens uafhængighed, samt gennemgange af fordelingen, jf. artikel 25.

2. Med henblik på kontrollen i henhold til stk. 1 anvender de kompetente myndigheder samtlige følgende metoder:

a) gennemgang af instituttets relevante interne politikker og procedurer

b) gennemgang af rollerne og ansvarsområderne for de enheder, der er ansvarlige for indgåelse eller fornyelse af eksponeringer, og de enheder, der er ansvarlige for fordelingen af eksponeringer i ratingklasser eller puljer

c) gennemgang af de relevante referater fra instituttets interne organer, herunder ledelsesorganet eller udvalg

d) gennemgang af instituttets interne rapporter om resultaterne af ratingprocessen

e) gennemgang af de relevante resultater fra instituttets interne revision eller andre kontrolfunktioner

f) gennemgang af statusrapporterne om instituttets indsats for at afhjælpe mangler i ratingprocessen eller gennemgangen og afbøde risici, der er konstateret under revisioner

g) indhentning af skriftlige erklæringer fra eller interview med det relevante personale og den øverste ledelse i instituttet

h) gennemgang af de kriterier, som det personale, der er ansvarligt for menneskelige beslutninger, anvender ved fordelingen af eksponeringer i ratingklasser eller puljer.

3. Med henblik på kontrollen i henhold til stk. 1 kan de kompetente myndigheder endvidere anvende en eller flere af følgende metoder:

a) gennemgang af funktionsdokumentationen for de relevante IT-systemer

b) stikprøvekontrol og gennemgang af dokumenter vedrørende en låntagers karakteristika og indgåelse og vedligeholdelse af eksponeringerne

c) gennemførelse af deres egne test af instituttets data eller krav om, at instituttet gennemfører specifikke test

d) gennemgang af andre relevante dokumenter fra instituttet.

Artikel 24

Definitioner, processer og kriterier vedrørende fordeling

1. Ved vurderingen af, om de definitioner, procedurer og kriterier, som instituttet anvender til at fordele eller gennemgå fordelingen af eksponeringer i ratingklasser eller puljer, jf. artikel 169, 171, 172 og 173 i forordning (EU) nr. 575/2013, er hensigtsmæssige, kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) der er indført hensigtsmæssige procedurer og mekanismer, som sikrer en konsekvent fordeling af låntagere eller faciliteter i et passende ratingsystem

b) der er indført hensigtsmæssige procedurer og mekanismer til at sikre, at hver eksponering, som instituttet besidder, fordeles i en ratingklasse eller pulje i overensstemmelse med ratingsystemet

c) der, for eksponeringer mod selskaber, institutter, centralregeringer og centralbanker og for aktieeksponeringer, hvor instituttet anvender PD/LGD-metoden i artikel 155, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, er indført hensigtsmæssige procedurer og mekanismer til at sikre, at alle eksponeringer mod den samme låntager fordeles til samme låntagerratingklasse, herunder eksponeringer efter forskellige forretningsområder, afdelinger, geografiske placeringer, juridiske enheder inden for koncernen og IT-systemer, og til at sikre korrekt anvendelse af undtagelsen fra kravet om, at der skal være fastsat en ratingskala for låntagere med det ene formål at kvantificere risikoen for, at låntagere kommer i misligholdelse i forbindelse med specialiserede långivningseksponeringer, jf. artikel 170, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, af undtagelsen fra kravet om fordeling af særskilte eksponeringer mod den samme låntager til samme låntagerratingklasse, jf. nævnte forordnings artikel 172, stk. 1, litra e).

d) de definitioner og kriterier, der anvendes til fordelingen, er tilstrækkeligt detaljerede til at sikre en fælles forståelse og konsistent fordeling i ratingklasser eller puljer af alle ansvarlige medarbejdere inden for alle forretningsområder, afdelinger, geografiske områder og juridiske enheder inden for koncernen, uanset hvilket IT-system der anvendes

e) der er indført hensigtsmæssige procedurer og mekanismer til at indhente alle relevante oplysninger om låntagerne og faciliteterne

f) der tages hensyn til alle relevante, tilgængelige og nyeste oplysninger

g) der i tilfælde af eksponeringer mod selskaber, institutter, centralregeringer og centralbanker og for aktieeksponeringer, hvor et institut anvender PD/LGD-metoden, tages hensyn til både finansielle og ikkefinansielle oplysninger

h) instituttet, hvis de oplysninger, der er nødvendige for fordelingen af eksponeringer i ratingklasser eller puljer, mangler eller ikke er ajourførte, har fastsat tolerancer for fastlagte målekriterier og vedtaget regler for at tage hensyn til dette forhold på en hensigtsmæssig og konservativ måde

i) årsregnskaber, der er ældre end 24 måneder, betragtes som forældede og behandles konservativt

j) fordelingen i ratingklasser eller puljer er en del af kreditbevillingsprocessen, jf. artikel 19

k) kriterierne for fordeling i ratingklasser eller puljer stemmer overens med instituttets kreditregler og med dets politik for håndtering af nødlidende låntagere og faciliteter.

2. Med henblik på kontrollen i henhold til stk. 1 vurderer de kompetente myndigheder de situationer, hvor menneskelige beslutninger anvendes til at tilsidesætte input eller output fra ratingsystemet, jf. artikel 172, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013. De kontrollerer, at:

a) der findes dokumenterede politikker, der angiver årsagerne til og det maksimale omfang af tilsidesættelser og angiver, i hvilke faser af ratingprocessen tilsidesættelserne er tilladt

b) tilsidesættelserne er tilstrækkeligt begrundede med henvisning til de årsager, der er angivet i de politikker, der er omhandlet i litra a), og at denne begrundelse er dokumenteret

c) instituttet regelmæssigt foretager en analyse af udviklingen i eksponeringer, hvis rating er blevet tilsidesat, herunder en analyse af de tilsidesættelser, der er foretaget af hver medarbejder, der anvender tilsidesættelserne, og at der tages hensyn til resultaterne af denne analyse i beslutningsprocessen på et passende ledelsesniveau

d) instituttet indsamler fuldstændige oplysninger om tilsidesættelser, herunder oplysninger både før og efter tilsidesættelserne, regelmæssigt overvåger antallet af og begrundelserne for tilsidesættelser og analyserer virkningen af tilsidesættelser på modellens resultater

e) antallet af og begrundelserne for tilsidesættelser ikke er tegn på væsentlige svagheder ved ratingmodellen.

3. Med henblik på kontrollen i henhold til stk. 1 kontrollerer de kompetente myndigheder, at definitioner, processer og kriterier vedrørende fordeling medfører alt følgende:

a) grupper af indbyrdes forbundne kunder som defineret i forordning (EU) nr. 575/2013 identificeres

b) oplysninger om ratings og misligholdelser for andre relevante enheder inden for gruppen af indbyrdes forbundne kunder tages i betragtning ved en henførelse af en låntager til en ratingklasse på en sådan måde, at ratingklasserne for hver relevant enhed i gruppen afspejler hver relevant enheds forskellige situation og dens forhold til de andre relevante enheder i gruppen

c) de tilfælde, hvor låntagerne henføres til en bedre ratingklasse end deres moderselskaber, er dokumenterede og begrundede.

Artikel 25

Ratingprocessens integritet

1. Ved vurderingen af, om ratingprocessen er uafhængig, jf. artikel 173 i forordning (EU) nr. 575/2013, kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) det personale og den ledelse, der er ansvarlig for den endelige godkendelse af fordelingen eller gennemgangen af fordelingen af eksponeringer i ratingklasser eller puljer, ikke er involveret i eller ansvarlig for indgåelse eller fornyelse af eksponeringer

b) de ledende medarbejdere i enheder, der er ansvarlige for den endelige godkendelse af fordelingen eller gennemgangen af fordelingen af eksponeringer i ratingklasser eller puljer, og ledende medarbejdere i enheder, der er ansvarlige for indgåelse eller fornyelse af eksponeringer, rapporterer til forskellige medlemmer af instituttets ledelsesorgan eller relevante udpegede udvalg

c) aflønningen af det personale og den ledelse, der er ansvarlig for den endelige godkendelse af fordelingen eller gennemgangen af fordelingen af eksponeringer i ratingklasser eller puljer, ikke er knyttet til varetagelsen af de opgaver, der vedrører indgåelse eller fornyelse af eksponeringer

d) de samme fremgangsmåder som dem, der er omhandlet i litra a), b) og c), anvendes til tilsidesættelser i detaileksponeringsklassen.

2. Ved vurderingen af, om ratingprocessen er hensigtsmæssig og regelmæssig, jf. artikel 173 i forordning (EU) nr. 575/2013, kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) der findes hensigtsmæssige og detaljerede politikker, der præciserer hyppigheden af gennemgangen og kriterierne for nødvendigheden af hyppigere gennemgange under hensyntagen til låntagere forbundet med højere risiko eller problematiske eksponeringer, og at disse politikker anvendes konsekvent over tid

b) der foretages en gennemgang af fordelingen inden for højst 12 måneder efter godkendelsen af fordelingen, og at eventuelle justeringer heraf, som i forbindelse med gennemgangen viser sig nødvendige, foretages inden for denne frist

c) der foretages en gennemgang af fordelingen, når der fremkommer nye væsentlige oplysninger om låntageren eller eksponeringen, og at eventuelle justeringer heraf, som i forbindelse med gennemgangen viser sig nødvendige, foretages uden unødigt ophold

d) instituttet har fastlagt kriterier og processer for vurdering af væsentligheden af nye oplysninger og det deraf følgende behov for omfordeling, og at disse kriterier og processer anvendes konsekvent

e) de senest tilgængelige oplysninger anvendes i forbindelse med gennemgangen af fordelingen

f) der, hvis fordelingen af praktiske årsager ikke er blevet gennemgået som fastsat i litra a)-e), findes passende politikker til at identificere, overvåge og afhjælpe situationen, og at der træffes foranstaltninger til at sikre, at litra a)-e) igen overholdes

g) den øverste ledelse regelmæssigt informeres om gennemgangen af fordelingen af eksponeringer i ratingklasser eller puljer og om eventuelle forsinkelser i gennemgangen af den i litra f) omhandlede fordeling

h) der findes passende politikker for effektiv indhentning og regelmæssig ajourføring af relevante oplysninger, og at dette afspejles på passende vis i betingelserne i kontrakterne med låntagerne.

3. Med henblik på kontrollen i henhold til stk. 2 vurderer de kompetente myndigheder værdien og antallet af eksponeringer, der ikke er blevet gennemgået i overensstemmelse med stk. 2, litra a)-e), og de kontrollerer, at disse eksponeringer behandles konservativt ved beregningen af de risikovægtede eksponeringsbeløb. Vurderingen og kontrollen skal udføres særskilt for hvert ratingsystem og hver risikoparameter.

KAPITEL 6

METODE TIL VURDERING AF IDENTIFIKATION AF MISLIGHOLDELSER

Artikel 26

Generelt

1. Med henblik på at vurdere, om instituttet identificerer alle situationer, der skal betragtes som misligholdelser i henhold til artikel 178, stk. 1-5, i forordning (EU) nr. 575/2013 og Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/171 ([5]), kontrollerer de kompetente myndigheder følgende:

a) den detaljerede specifikation og anvendelsen i praksis af de udløsende hændelser for identifikation af en låntagers misligholdelse, jf. artikel 27

b) robustheden og effektiviteten i den proces, som et institut anvender til at identificere en låntagers misligholdelse, jf. artikel 28

c) de udløsende hændelser og den proces, som et institut anvender til omklassificering af en låntager, der har misligholdt sine forpligtelser, til låntager, der ikke har misligholdt sine forpligtelser, jf. artikel 29.

2. Med henblik på kontrollen i henhold til stk. 1 anvender de kompetente myndigheder samtlige følgende metoder:

a) gennemgang af instituttets interne kriterier, politikker og procedurer for at fastslå, om der foreligger misligholdelse (»definition af misligholdelse«), og for behandlingen af misligholdte eksponeringer

b) gennemgang af rollerne og ansvarsområderne for de enheder og ledelsesorganer, der er involveret i identificeringen af en låntagers misligholdelse og forvaltningen af misligholdte eksponeringer

([5]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/171 af 19. oktober 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for væsentlighedsgrænsen for gældsforpligtelser i restance (EUT L 32 af 6.2.2018, s. 1).

c) gennemgang af de relevante referater fra instituttets interne organer, herunder ledelsesorganet eller udvalg

d) gennemgang af de relevante resultater fra instituttets interne revision eller andre kontrolfunktioner

e) gennemgang af statusrapporterne om instituttets indsats for at afhjælpe mangler og afbøde risici, der er konstateret under relevante revisioner

f) indhentning af skriftlige erklæringer fra eller interview med det relevante personale og den øverste ledelse i instituttet

g) gennemgang af de kriterier, som anvendes af det personale, der er ansvarligt for manuel tildeling af misligholdelsesstatus til en låntager eller en eksponering og for tilbagevenden til status som ikkemisligholdt.

3. Med henblik på kontrollen i henhold til stk. 1 kan de kompetente myndigheder endvidere anvende en eller flere af følgende metoder:

a) gennemgang af funktionsdokumentationen for de IT-systemer, der anvendes til at identificere en låntagers misligholdelse

b) stikprøvekontrol og gennemgang af dokumenter vedrørende en låntagers karakteristika og indgåelse og vedligeholdelse af eksponeringerne

c) gennemførelse af deres egne test af instituttets data eller krav om, at instituttet gennemfører specifikke test

d) gennemgang af andre relevante dokumenter fra instituttet.

Artikel 27

Udløsende hændelser for identifikation af en låntagers misligholdelse

1. Ved vurderingen af den detaljerede specifikation og anvendelsen i praksis af de udløsende hændelser for identifikation af en låntagers misligholdelse, som instituttet anvender, og deres overholdelse af artikel 178, stk. 1-5, i forordning (EU) nr. 575/2013 og delegeret forordning (EU) 2018/171 kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) der er indført en hensigtsmæssig politik med hensyn til optælling af restancedage, herunder »re-ageing« af faciliteter, tilladelse til forlængelser, ændringer eller udskydelser, fornyelser og netting af eksisterende konti

b) den definition af misligholdelse, som instituttet anvender, som minimum omfatter alle de udløsende hændelser med hensyn til misligholdelse, der er fastsat i artikel 178, stk. 1 og 3, i forordning (EU) nr. 575/2013

c) anvendelsesområdet for hver definition af misligholdelse, hvis et institut anvender mere end én definition af misligholdelse inden for sine juridiske enheder, er klart specificeret, og at forskellene mellem definitionerne er berettigede.

2. Med henblik på kontrollen i henhold til stk. 1 vurderer de kompetente myndigheder, om definitionen af misligholdelse er gennemført i praksis og tilstrækkelig detaljeret til, at alle medarbejdere kan anvende den konsekvent for alle typer eksponeringer, og om alle følgende potentielle indikationer på, at låntageren ikke kan forventes at tilbagebetale, er tilstrækkeligt specificerede:

a) gældsforpligtelsen er sat i bero

b) begivenheder, der udgør specifikke kreditrisikojusteringer, fordi der menes at være sket en væsentlig forringelse af kreditværdigheden

c) salg af gældsforpligtelser, der udgør et betydeligt kreditrelateret økonomisk tab

d) begivenheder, der udgør en krisebetinget omlægning

e) begivenheder, der udgør en beskyttelse, der svarer til beskyttelsen i tilfælde af konkurs

f) andre indikationer på, at låntageren ikke kan forventes at tilbagebetale.

3. De kompetente myndigheder kontrollerer, at politikkerne og procedurerne sikrer, at låntagere ikke klassificeres som ikkemisligholdte, hvis en eller flere af de udløsende hændelser med hensyn til misligholdelse finder anvendelse.

Artikel 28

Robusthed og effektivitet i processen med at identificere en låntagers misligholdelse

1. Ved vurderingen af robustheden og effektiviteten i processen med at identificere en låntagers misligholdelse, jf. artikel 178 i forordning (EU) nr. 575/2013, kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) der er indført passende procedurer og mekanismer til at sikre, at alle misligholdelser identificeres rettidigt, navnlig at indsamling og ajourføring af relevante oplysninger er effektiv og finder sted med tilstrækkelig hyppighed

b) der, hvis identifikationen af en låntagers misligholdelse er baseret på automatiske processer, foretages test for at kontrollere, at misligholdelser identificeres korrekt af IT-systemet

c) med henblik på at identificere en låntagers misligholdelse på grundlag af menneskelige beslutninger er kriterierne for vurdering af låntagere og misligholdelsesfaktorer beskrevet tilstrækkeligt detaljeret i den interne dokumentation til at sikre konsekvens i identifikationen af misligholdelser foretaget af alle medarbejdere, der er involveret i en sådan identifikation

d) der, hvis instituttet anvender definitionen af misligholdelse på låntagerniveau, er indført passende procedurer og mekanismer til at sikre, at alle eksponeringer mod den pågældende låntager, når der er identificeret misligholdelse for en låntager, registreres som misligholdte i alle relevante systemer, forretningsområder og geografiske placeringer inden for instituttet og dets datterselskaber og, hvor det er relevant, inden for dets moderselskab og dets datterselskaber

e) hvis tildelingen af misligholdelsesstatus til alle eksponeringer til en låntager som omhandlet i litra d) er forsinket som følge af låntagerens misligholdelse af en eller flere eksponeringer, fører denne forsinkelse ikke til fejl eller inkonsekvenser i risikostyring, risikorapportering, beregning af kapitalgrundlagskrav eller anvendelsen af data til risikokvantificering.

2. Med henblik på kontrollen i henhold til stk. 1 vurderer de kompetente myndigheder anvendelsen af den væsentlighedsgrænse, der er fastsat i henhold til artikel 178, stk. 2, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, i definitionen af misligholdelse og overensstemmelsen mellem denne væsentlighedsgrænse og væsentlighedsgrænsen for en gældsforpligtelse i restance, som de kompetente myndigheder har fastsat i overensstemmelse med delegeret forordning (EU) 2018/171, og kontrollerer, at:

a) der er indført passende procedurer og mekanismer til at sikre, at misligholdelsesstatus tildeles i overensstemmelse med artikel 178, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013 på grundlag af den vurdering, der er fastsat i artikel 178, stk. 2, litra d), i nævnte forordning, og overholder den væsentlighedsgrænse, der er relevant for en gældsforpligtelse i restance som fastlagt af de kompetente myndigheder i overensstemmelse med delegeret forordning (EU) 2018/171

b) processen med at tælle restancedage er i overensstemmelse med låntagerens kontraktlige eller retlige forpligtelser, på passende vis afspejler delvise betalinger og anvendes konsekvent.

3. I tilfælde af detaileksponeringer skal de kompetente myndigheder ud over den kontrol, der er fastsat i stk. 1, og den vurdering, der er fastsat i stk. 2, kontrollere, at:

a) instituttet har en klar politik med hensyn til anvendelsen af definitionen af misligholdelse for detaileksponeringer enten på låntagerniveau eller på niveauet for den individuelle kreditfacilitet

b) politikken omhandlet i litra a) er i tråd med instituttets risikostyring og anvendes konsekvent

c) hvis instituttet anvender definitionen af misligholdelse på niveauet for den individuelle kreditfacilitet:

   i) der er indført passende procedurer og mekanismer til at sikre, at kreditfaciliteten, når en kreditfacilitet er identificeret som misligholdt, mærkes som misligholdt i alle relevante systemer i instituttet

   ii) hvis der er en tidsforsinkelse med hensyn til tildelingen af misligholdelsesstatus for en kreditfacilitet i alle relevante systemer som omhandlet i nr. i), medfører denne tidsforsinkelse ikke fejl eller uoverensstemmelser i risikostyring, risikorapportering, beregning af kapitalgrundlagskrav eller anvendelsen af data til risikokvantificering.

Artikel 29

Omklassificering til status som ikkemisligholdt

1. Ved vurderingen af robustheden af udløsningsmekanismerne og processen til omklassificering af en låntager, der har misligholdt sine forpligtelser, til låntager, der ikke har misligholdt sine forpligtelser, jf. artikel 178, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013, kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) udløsningsmekanismernene for omklassificering fastsættes for hver udløsende faktor for misligholdelse, og at identifikationen og behandlingen af kreditforpligtelser, der er genstand for en krisebetinget omlægning, er klart angivet

b) omklassificering først er mulig, når alle udløsende faktorer for misligholdelse er ophørt med at finde anvendelse, og at alle relevante betingelser for omklassificering er opfyldt

c) udløsningsmekanismernene og processen for omklassificering er fastsat på en forsigtig måde, navnlig at de sikrer, at der ikke foretages omklassificering til en status som ikkemisligholdt, hvis instituttet forventer, at gældsforpligtelsen ikke vil blive betalt fuldt ud, uden at instituttet gør brug af foranstaltninger såsom realisering af sikkerhed.

2. Med henblik på vurderingen i henhold til stk. 1 kontrollerer de kompetente myndigheder, at instituttets politikker og procedurer ikke gør det muligt at omklassificere en låntager, der har misligholdt sine forpligtelser, til låntager, der ikke har misligholdt sine forpligtelser, udelukkende som følge af ændringer i vilkårene eller betingelserne for gældsforpligtelserne, medmindre instituttet har konstateret, at disse ændringer gør det muligt at antage, at det ikke længere er usandsynligt, at låntageren tilbagebetaler.

3. De kompetente myndigheder kontrollerer den analyse, som instituttet har baseret sine kriterier for omklassificering på. De kontrollerer, at analysen tager hensyn til instituttets tidligere misligholdelseshistorik og procentdelen af misligholdende låntagere, der efter at være blevet omklassificeret til status som ikkemisligholdende igen inden for kort tid misligholder deres forpligtelser.

KAPITEL 7

METODE TIL VURDERING AF UDFORMNING AF RATINGSYSTEMER, OPERATIONELLE DETALJER OG DOKUMENTATION

AFDELING 1

Generelt

Artikel 30

Generelt

1. Med henblik på at vurdere instituttets overholdelse af kravene vedrørende udformning, forvaltning og dokumentation af ratingsystemer som omhandlet i artikel 144, stk. 1, litra e), i forordning (EU) nr. 575/2013, kontrollerer de kompetente myndigheder alt følgende:

a) hensigtsmæssigheden af dokumentationen vedrørende rationalet bag, udformningen af og de operationelle detaljer i ratingsystemerne, jf. artikel 175 i forordning (EU) nr. 575/2013, i overensstemmelse med artikel 31 og 32

b) hensigtsmæssigheden af i ratingsystemernes struktur, jf. artikel 170 i forordning (EU) nr. 575/2013, i overensstemmelse med artikel 33-36

c) instituttets anvendelse af specifikke krav til statistiske modeller eller andre mekaniske metoder, jf. artikel 174 i forordning (EU) nr. 575/2013, i overensstemmelse med artikel 37-40.

2. Med henblik på kontrollen i henhold til stk. 1 anvender de kompetente myndigheder samtlige følgende metoder:

a) gennemgang af instituttets relevante interne politikker

b) gennemgang af instituttets tekniske dokumentation om metoden og processen i forbindelse med udviklingen af ratingsystemer

c) gennemgang af de udviklingsmanualer, -metoder og -processer, som ratingsystemerne er baseret på

d) gennemgang af referaterne fra instituttets interne organer med ansvar for godkendelse af ratingsystemerne, herunder ledelsesorganet eller udvalg, som det har udpeget

e) gennemgang af rapporterne om ratingsystemernes resultater og anbefalingerne fra enheden for kreditrisikokontrol, valideringsfunktionen, den interne revisionsfunktion eller enhver anden kontrolfunktion i instituttet

f) gennemgang af statusrapporterne om instituttets indsats for at afhjælpe mangler og afbøde risici, der er konstateret under overvågning, valideringer og relevante revisioner

g) indhentning af skriftlige erklæringer fra eller interview med det relevante personale og den øverste ledelse i instituttet.

3. Med henblik på kontrollen i henhold til stk. 1 kan de kompetente myndigheder anvende en eller flere af følgende metoder:

a) anmodning om og analyse af data, der er anvendt i forbindelse med udviklingen af ratingsystemerne

b) udarbejdelse af egne estimater eller replikering af de estimater, som instituttet har foretaget under udviklingen og overvågningen af ratingsystemerne, ved hjælp af relevante data fra instituttet

c) anmodning om yderligere dokumentation fra instituttet eller anmodning om, at det fremlægger analyser vedrørende valget af metode til udformning af ratingsystemet og giver oplysninger om de opnåede resultater

d) gennemgang af funktionsdokumentationen for de IT-systemer, der er relevante for anvendelsesområdet for vurderingen af ratingsystemernes udformning, operationelle detaljer og dokumentation

e) udførelse af den kompetente myndigheds egne test af instituttets data eller anmodning om, at instituttet udfører test foreslået af den kompetente myndighed

f) gennemgang af andre relevante dokumenter fra instituttet.

AFDELING 2

Metode til vurdering af dokumentation vedrørende rationalet bag, udformningen af og de operationelle detaljer i ratingsystemerne

Artikel 31

Fuldstændigheden af dokumentationen vedrørende ratingsystemerne

1. Ved vurderingen af fuldstændigheden af dokumentationen vedrørende ratingsystemernes udformning, operationelle detaljer og rationale som omhandlet i artikel 144, stk. 1, litra e), og som fastsat artikel 175 i forordning (EU) nr. 575/2013 kontrollerer de kompetente myndigheder, at dokumentationen er fuldstændig og omfatter følgende:

a) hensigtsmæssigheden af ratingsystemet og de modeller, der anvendes i ratingsystemet, under hensyntagen til porteføljens karakteristika

b) en beskrivelse af datakilder og datarensningspraksis

c) definitioner af misligholdelse og tab

d) metodevalg

e) tekniske specifikationer for modellerne

f) modellernes svagheder og begrænsninger og eventuelle afbødende faktorer

g) resultaterne af gennemførelsestestene af modellerne i IT-systemerne, navnlig oplysninger om, hvorvidt gennemførelsen var vellykket og fejlfri

h) en egenvurdering af overholdelsen af de reguleringsmæssige krav til den interne ratingbaserede metode, jf. artikel 169-191 i forordning (EU) nr. 575/2013.

2. Med henblik på kontrollen i henhold til stk. 1, litra a), kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) dokumentationen indeholder en klar beskrivelse af formålet med ratingsystemet og modellerne

b) dokumentationen omfatter en beskrivelse af ratingsystemets anvendelsesområde og anvendelsesområdet for de modeller, der anvendes i ratingsystemet, dvs. en specifikation af den type eksponeringer, der er omfattet af hver model i ratingsystemet, både kvalitativt og kvantitativt, typen af output for hver model og anvendelsen af outputtet

c) dokumentationen omfatter en redegørelse for, hvordan de oplysninger, der er indhentet ved hjælp af ratingsystemet, og resultaterne af modellerne tages i betragtning med henblik på risikostyring, beslutningstagning og kreditbevilling, jf. artikel 19.

3. Med henblik på kontrollen i henhold til stk. 1, litra b), kontrollerer de kompetente myndigheder, at dokumentationen omfatter følgende:

a) nærmere oplysninger om alle data, der er anvendt til modeludviklingen, herunder en præcis definition af modellens indhold, dens kilde, format og kodning og, hvor det er relevant, udelukkelse af data fra modellen

b) alle procedurer for datarensning, herunder procedurer for dataudelukkelser, detektion og behandling af afvigende værdier og datatilpasninger, samt en udtrykkelig begrundelse for deres anvendelse og en evaluering af deres virkning.

4. Med henblik på kontrollen i henhold til stk. 1, litra c), kontrollerer de kompetente myndigheder, om de definitioner af misligholdelse og tab, der anvendes i forbindelse med udviklingen af modellen, er tilstrækkeligt dokumenterede, navnlig når der anvendes andre definitioner af misligholdelse med henblik på modelspecifikation end dem, der anvendes af instituttet i overensstemmelse med artikel 178 i forordning (EU) nr. 575/2013.

5. Med henblik på kontrollen i henhold til stk. 1, litra d), kontrollerer de kompetente myndigheder, at dokumentationen omfatter følgende:

a) nærmere oplysninger om udformning, teori, antagelser og logik, der ligger til grund for modellen

b) nærmere beskrivelser af modelmetoderne og deres rationale, statistiske teknikker og approksimationer og, hvor det er relevant, rationalet bag og detaljerne vedrørende segmenteringsmetoder, output af statistiske processer og diagnostik og mål for modellernes prognosemæssige styrke

c) den rolle, som eksperter fra de relevante forretningsområder spiller i udviklingen af ratingsystemet og modellerne, herunder en detaljeret beskrivelse af processen med høring af eksperter fra de relevante forretningsområder i forbindelse med udformningen af ratingsystemet og modellerne samt output og begrundelser fra disse eksperter fra de relevante forretningsområder

d) en redegørelse for, hvordan den statistiske model og menneskelige beslutninger kombineres for at udlede det endelige modeloutput

e) en redegørelse for, hvordan instituttet tager hensyn til utilfredsstillende datakvalitet, mangel på ensartede puljer af eksponeringer, ændringer i forretningsprocesser, økonomiske eller retlige rammer og andre faktorer vedrørende datakvaliteten, som kan påvirke ratingsystemets eller modellens resultater

f) en beskrivelse af de analyser, der er foretaget med henblik på statistiske modeller eller andre mekaniske metoder, alt efter hvad der er relevant:

   i) den univariate analyse af de variabler, der tages i betragtning, og de respektive kriterier for udvælgelse af variabler

   ii) den multivariate analyse af de variabler, der udvælges, og de respektive kriterier for udvælgelse af variabler

   iii) proceduren for udformning af den endelige model, herunder:

      — den endelige udvælgelse af variabler

      — justeringer baseret på menneskelige beslutninger om de variabler, der fremkommer ved den multivariate analyse

— transformation af variablerne

— tildeling af vægte til variablerne

— metoden til sammensætning af modelkomponenter, navnlig når bidraget fra kvalitative og kvantitative komponenter kombineres.

6. Med henblik på kontrollen i henhold til stk. 1, litra e), kontrollerer de kompetente myndigheder, at dokumentationen omfatter følgende:

a) den tekniske specifikation af den endelige modelstruktur, herunder endelige modelspecifikationer, inputkomponenter, herunder type og format af udvalgte variabler, vægte anvendt på variabler og outputkomponenter, herunder type og format af outputdata

b) henvisninger til de computerkoder og -værktøjer, der anvendes med hensyn til IT-sprog og programmer, der gør det muligt for en tredjepart at reproducere de endelige resultater.

Med henblik på litra b) kan tredjemand være sælgeren, når der er tale om sælgermodeller.

7. Med henblik på kontrollen i henhold til stk. 1, litra f), kontrollerer de kompetente myndigheder, at dokumentationen omfatter en beskrivelse af modellens svagheder og begrænsninger, en vurdering af, om modellens vigtigste antagelser er opfyldt, og en foregribelse af situationer, hvor modellen evt. præsterer under forventningerne eller bliver uhensigtsmæssig, samt en vurdering af betydningen af modelsvagheder og eventuelle afbødende faktorer.

8. Med henblik på kontrollen i henhold til stk. 1, litra g), kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) dokumentationen specificerer den proces, der skal følges, når en ny eller ændret model implementeres i produktionsmiljøet

b) dokumentationen omfatter resultaterne af testene af implementeringen af ratingmodellerne i IT-systemerne, herunder bekræftelse af, at den ratingmodel, der implementeres i produktionssystemet, er den samme som den, der er beskrevet i dokumentationen, og at den fungerer efter hensigten.

9. Med henblik på kontrollen i henhold til stk. 1, litra h), kontrollerer de kompetente myndigheder, at instituttets egenvurdering af overholdelsen af de reguleringsmæssige krav vedrørende IRB-metoden foretages særskilt for hvert ratingsystem og gennemgås af den interne revision eller en anden sammenlignelig uafhængig revisionsenhed.

Artikel 32

Register over ratingsystemer

1. Ved vurderingen af dokumentationssystemet og procedurerne for indsamling og lagring af oplysninger om ratingsystemerne, jf. artikel 144, stk. 1, litra e), og artikel 175 i forordning (EU) nr. 575/2013, kontrollerer de kompetente myndigheder, at instituttet har indført og fører et register over alle nuværende og tidligere versioner af ratingsystemerne i mindst de seneste tre år (»register over ratingsystemer«).

2. Med henblik på stk. 1 kontrollerer de kompetente myndigheder, at procedurerne for føring af registret over ratingsystemer omfatter en registrering af følgende oplysninger for hver version:

a) ratingsystemets anvendelsesområde med angivelse af, hvilken type eksponeringer der skal vurderes af hver ratingmodel

b) den ledelse, der er ansvarlig for godkendelsen, og datoen for den interne godkendelse, datoen for underretning af de kompetente myndigheder, datoen for de kompetente myndigheders godkendelse, hvor det er relevant, og datoen for versionens implementering

c) en kort beskrivelse af eventuelle ændringer i forhold til den tidligere version, der er medtaget i registret, herunder en beskrivelse af de aspekter af ratingsystemet, der er blevet ændret, og en henvisning til modeldokumentationen

d) den ændringskategori, den er kategoriseret i i henhold til delegeret forordning (EU) nr. 529/2014, og en henvisning til kriterierne for kategorisering af en ændringskategori.

AFDELING 3

Metode til vurdering af ratingsystemernes struktur

Artikel 33

Risikofaktorer og ratingkriterier

1. Ved vurderingen af de risikofaktorer og ratingkriterier, der anvendes i ratingsystemet med henblik på artikel 170, stk. 1, litra a), c) og e), stk. 3, litra a), og stk. 4 i forordning (EU) nr. 575/2013, kontrollerer de kompetente myndigheder alt følgende:

a) udvælgelsesprocessen for de relevante risikofaktorer og ratingkriterier, herunder definitionen af potentielle risikofaktorer, kriterier for udvælgelse af risikofaktorer og beslutninger om de relevante risikofaktorer

b) konsistensen af de udvalgte risikofaktorers og ratingkriterier og deres bidrag til risikovurderingen i forhold til forventningerne hos brugerne af ratingsystemet

c) konsistensen af de risikofaktorer og ratingkriterier, der er udvalgt på grundlag af statistiske metoder, med den statistiske dokumentation for risikodifferentiering i tilknytning til hver ratingklasse eller pulje.

2. De potentielle risikofaktorer og ratingkriterier, der skal analyseres i overensstemmelse med stk. 1, litra a), skal omfatte følgende, hvis de foreligger for eksponeringstypen:

a) låntagernes risikokarakteristika, herunder

   i) for eksponeringer mod selskaber og institutter: regnskaber, kvalitative oplysninger, brancherisiko, landerisiko, støtte fra moderenheden

   ii) for detaileksponeringer: regnskaber eller oplysninger om personlig indkomst, kvalitative oplysninger, adfærdsrelaterede oplysninger, sociodemografiske oplysninger.

b) transaktionernes risikokarakteristika, herunder produkttype, sikkerhedsstillelsestype, rangorden, belåningsgrad

c) oplysninger om overtrædelse af kontraktvilkår: interne oplysninger eller oplysninger fra eksterne kilder, f.eks. kreditoplysningstjenester.

Artikel 34

Fordeling af låntagere og eksponeringer i ratingklasserne eller puljerne

1. Ved vurderingen af fordelingen af låntagere og eksponeringer inden for hvert ratingsystems ratingklasser eller puljer med henblik på artikel 170, stk. 1, litra b), d) og f), stk. 2 og stk. 3, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013 kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) antallet af ratingklasser og puljer er tilstrækkeligt til at sikre en meningsfuld risikodifferentiering og en kvantificering af tabskarakteristikaene på ratingklasse- eller puljeniveau, og at:

   i) låntagerratingskalaen, for eksponeringer mod selskaber, institutter, centralregeringer og centralbanker og specialiserede långivningseksponeringer, som minimum har det antal ratingklasser, der er fastsat i henholdsvis artikel 170, stk. 1, litra b), og stk. 2 i forordning (EU) nr. 575/2013

   ii) grupperingen, for erhvervede fordringer, der er klassificeret som detaileksponeringer, afspejler sælgerens kreditgivningspolitik og deres kunders forskellighed

b) koncentrationen af antallet af eksponeringer eller låntagere er ikke for stor i nogen ratingklasse eller pulje, medmindre en sådan fordeling understøttes af overbevisende empirisk dokumentation for risikohomogenitet for disse eksponeringer eller låntagere

c) ratingklasserne og facilitetsratingklasserne eller puljerne for detaileksponeringer har et tilstrækkeligt antal eksponeringer eller låntagere i en enkelt ratingklasse eller pulje, medmindre en sådan fordeling understøttes af overbevisende empirisk dokumentation for, at grupperingen af disse eksponeringer eller låntagere er hensigtsmæssig, eller at der anvendes direkte estimater af risikoparametre for individuelle låntagere eller eksponeringer som omhandlet i artikel 169, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013

d) ratingklasserne og facilitetsratingklasserne eller puljerne for eksponeringer mod selskaber, institutter, centralregeringer og centralbanker, hvis der foreligger tilstrækkelige data, ikke har for få eksponeringer eller låntagere i en enkelt ratingklasse eller pulje, medmindre fordelingen af eksponeringer eller låntagere understøttes af overbevisende empirisk dokumentation for, at grupperingen af disse eksponeringer eller låntagere er hensigtsmæssig, eller at der anvendes direkte estimater af risikoparametre for individuelle låntagere eller eksponeringer som omhandlet i artikel 169, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013.

2. Som supplement til den kontrol, der er omhandlet i stk. 1, vurderer de kompetente myndigheder, hvor det er relevant, de kriterier, som instituttet anvender ved fastlæggelsen af:

a) det højeste og mindste samlede antal ratingklasser eller puljer

b) andelen af eksponeringer og låntagere, der er fordelt til hver ratingklasse eller pulje.

3. Med henblik på stk. 1 og 2 tager de kompetente myndigheder hensyn til den nuværende og tidligere observerede fordeling af antallet af eksponeringer og låntagere og af eksponeringsværdierne, herunder forskydningerne af eksponeringer og låntagere mellem forskellige ratingklasser eller puljer.

Artikel 35

Risikodifferentiering

1. Ved vurderingen af risikodifferentieringen af hvert ratingsystem, jf. artikel 170, stk. 3, litra b) og c), i forordning (EU) nr. 575/2013, for detaileksponeringer kontrollerer de kompetente myndigheder alt følgende:

a) at de værktøjer, der anvendes til at vurdere risikodifferentiering, er fornuftige og hensigtsmæssige i betragtning af de tilgængelige data, og at den hensigtsmæssige risikodifferentiering dokumenteres med registreringer af tidsserier over faktiske misligholdelsesrrater eller tabsprocenter for ratingklasser eller puljer under forskellige økonomiske forhold

b) at ratingsystemets forventede resultater med hensyn til risikodifferentiering defineres af instituttet ved hjælp af klart fastsatte mål og tolerancer for definerede parametre og værktøjer samt foranstaltninger til afhjælpning af afvigelser fra disse mål eller tolerancer; der kan defineres særskilte mål og tolerancer for den indledende udvikling og det løbende resultat

c) at målene og tolerancerne for definerede parametre og værktøjer og mekanismer, der anvendes til at opfylde disse mål og tolerancer, sikrer tilstrækkelig risikodifferentiering.

2. De kompetente myndigheder anvender også stk. 1 ved vurderingen af risikodifferentieringen for andre eksponeringer end detaileksponeringer i henhold til artikel 170, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, hvis der foreligger tilstrækkelige data til, at dette er muligt.

Artikel 36

Ensartethed

1. Ved vurderingen af ensartetheden af låntagere eller eksponeringer, der er fordelt til samme ratingklasse eller pulje, jf. artikel 170, stk. 1 og stk. 3, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013, vurderer de kompetente myndigheder ligheden mellem låntagerne og karakteristika for de transaktionstab, der indgår i hver ratingklasse eller pulje, med hensyn til alle følgende faktorer:

a) interne ratings

b) estimater af PD

c) hvor det er relevant, egne estimater af LGD

d) hvor det er relevant, egne estimater af konverteringsfaktorer

e) hvor det er relevant, egne estimater af samlede tab.

For detaileksponeringer vurderer de kompetente myndigheder disse faktorer for hvert ratingsystem. For andre eksponeringer end detaileksponeringer vurderer de kompetente myndigheder dem kun for de ratingsystemer, for hvilke der foreligger tilstrækkelige data.

2. Med henblik på vurderingen i henhold til stk. 1 vurderer de kompetente myndigheder de værdiintervaller og fordelingen af låntageren og karakteristika for transaktionstab, der indgår i hver ratingklasse eller pulje.

AFDELING 4

Metode til vurdering af specifikke krav til statistiske modeller eller andre mekaniske metoder

Artikel 37

Datakrav

1. Ved vurderingen af processen for analyse af de data, der anvendes i modellen, jf. artikel 174, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013, kontrollerer de kompetente myndigheder:

a) pålideligheden og kvaliteten af de interne og eksterne datakilder og rækkevidden af data fra disse kilder samt det tidsrum, kilderne dækker

b) processen med samling af data, hvis modellen tilføres data fra flere datakilder

c) rationalet bag og omfanget af dataudelukkelser opdelt efter årsag til udelukkelsen ved hjælp af statistikker over andelen af samlede data, som hver undtagelse dækker, hvis visse data blev udelukket fra stikprøven til udvikling af modeller

d) procedurerne for håndtering af fejlbehæftede og manglende data og behandling af afvigende værdier og kategorielle data og kontrollerer, at dette, hvis der er sket en ændring i kategoriseringstypen, ikke fører til lavere datakvalitet eller strukturelle afbrydelser i dataene

e) processerne for datatransformation, herunder standardisering og andre funktionelle transformationer, og hensigtsmæssigheden af disse transformationer under hensyntagen til risikoen for overtilpasning af modeller.

2. Ved vurderingen af, om de data, der indgår i modellen, er repræsentative, jf. artikel 174, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013, kontrollerer de kompetente myndigheder:

a) sammenligneligheden af låntagernes eller faciliteternes risikokarakteristika afspejlet i de data, der indgår i modellen, i forhold til risikokarakteristikaene for de eksponeringer, der er omfattet af en given ratingmodel

b) sammenligneligheden af de aktuelle kreditgivnings- og inddrivelsesstandarder i forhold til dem, der anvendes på det tidspunkt, som de referencedata, der anvendes til modelleringen, vedrører

c) definitionen af misligholdelses konsistens over tid med hensyn til de data, der anvendes til modelberegningen, og de kontrollerer:

   i) at der er foretaget justeringer for at opnå konsistens i forhold til den aktuelle definition af misligholdelse, hvis definitionen af misligholdelse er blevet ændret i observationsperioden

   ii) at instituttet, hvis instituttet opererer i flere jurisdiktioner med forskellige definitioner af misligholdelse, har truffet hensigtsmæssige foranstaltninger til at sikre dataenes repræsentativitet

   iii) at den definition af misligholdelse, der anvendes i forbindelse med modelspecifikationer, ikke har en negativ indvirkning på ratingmodellens struktur og resultater, hvis denne definition er forskellig fra definitionen af misligholdelse i artikel 178 i forordning (EU) nr. 575/2013

d) hvis eksterne data eller data, der er samlet på tværs af institutter, anvendes i modeludviklingen, relevansen og hensigtsmæssigheden af sådanne data med henblik på instituttets eksponeringer, produkter og risikoprofil.

Artikel 38

Modeludformning

Ved vurderingen af udformningen af ratingmodellen, jf. artikel 174, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013, kontrollerer de kompetente myndigheder:

a) modellens hensigtsmæssighed i forhold til dens specifikke anvendelse

b) instituttets analyse af alternative antagelser eller alternative metoder i forhold til dem, der er valgt i modellen

c) instituttets metode til modeludvikling

d) at relevante medarbejdere i instituttet fuldt ud forstår modellens muligheder og begrænsninger, navnlig at instituttets modeldokumentation:

   i) beskriver, hvilke af modelbegrænsningerne der vedrører modellens input, usikre antagelser, modellens databehandlingskomponent, og hvorvidt modeloutputtet sker manuelt eller i IT-systemet

   ii) identificerer situationer, hvor modellen kan give resultater, der ligger under forventningerne eller bliver utilstrækkelige, og indeholder en vurdering af væsentligheden af modellens svagheder og eventuelle afbødende faktorer.

Artikel 39

Menneskelige beslutninger

Ved vurderingen af, om den statistiske model eller en anden mekanisk metode understøttes af menneskelige beslutninger i overensstemmelse med artikel 174, litra e), i forordning (EU) nr. 575/2013, og hvorvidt menneskelige beslutninger anvendes på en forholdsmæssig og hensigtsmæssig måde i forbindelse med udviklingen af ratingmodellen og i processen med at fordele eksponeringer i ratingklasser eller puljer, kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) den måde, hvorpå menneskelige beslutninger anvendes, er velbegrundet og fuldt dokumenteret, og at indvirkningen af menneskelig dømmekraft på ratingsystemet vurderes, om muligt også ved hjælp af en udregning af det marginale bidrag, som menneskelige beslutninger yder til ratingsystemets resultater

b) alle relevante oplysninger, der ikke tages hensyn til i modellen, tages i betragtning, og at der anvendes en passende konservativ tilgang

c) hvis processen for fordeling af eksponeringer i ratingklasser eller puljer i et ratingsystem forudsætter anvendelse af menneskelige beslutninger i form af subjektive inputdata, eller hvis kreditpolitikken giver mulighed for at tilsidesætte input eller output fra modellen, gælder alt følgende:

   i) Manualen for modelbrugere definerer klart inputdataene og de situationer, hvor inputdataene kan tilpasses ud fra menneskelige beslutninger.

   ii) De situationer, hvor inputdataene rent faktisk er blevet justeret, er begrænsede.

   iii) Manualen for modelbrugere definerer klart de situationer, hvor input eller output fra ratingmodeller kan tilsidesættes, og procedurerne for at tilsidesætte input eller output fra modellerne.

   iv) Alle data vedrørende anvendelsen af menneskelige beslutninger og de situationer, hvor input eller output fra ratingmodellerne er blevet tilsidesat, lagres og analyseres regelmæssigt af kreditrisikokontrolenheden eller valideringsfunktionen for at fastslå deres indvirkning på ratingmodellen

d) anvendelsen af menneskelige beslutninger forvaltes hensigtsmæssigt og står i rimeligt forhold til eksponeringstypen for hvert ratingsystem.

Artikel 40

Modelresultater

Ved vurderingen af modellens prognosemæssige styrke, jf. artikel 174, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013, kontrollerer de kompetente myndigheder, at instituttets interne standarder:

a) giver en oversigt over de antagelser og den teori, der ligger til grund for de parametre, som instituttet har valgt med henblik på vurderingen af modellens resultater

b) specificerer anvendelsen af parametrene, angiver, om anvendelsen af hver enkelt parameter er obligatorisk eller skønsmæssig, og hvornår den skal anvendes, og sikrer, at parametrene anvendes konsekvent

c) specificerer betingelserne for anvendeligheden af og acceptable tærskelværdier og accepterede afvigelser for parametrene og angiver, hvorvidt og i givet fald hvordan statistiske fejl vedrørende disse parametres værdier tages i betragtning i vurderingsprocessen, og, hvis der beregnes mere end én parameter, fastlægge metoderne til at aggregere flere testresultater til én enkelt vurdering

d) fastlægger en proces til sikring af, at hændelser med forringelse af modellens resultater, der fører til overskridelse af de tærskelværdier, der er omhandlet i litra c), meddeles de relevante medlemmer af den øverste ledelse med ansvar herfor, og at de medlemmer af ledelsen, der er ansvarlige for at træffe den endelige beslutning om gennemførelsen af de nødvendige ændringer af modellen, giver klare retningslinjer for, hvordan resultaterne af parametrene tages i betragtning.

KAPITEL 8

METODE TIL VURDERING AF RISIKOKVANTIFICERING

AFDELING 1

Generelt

Artikel 41

Generelt

1. Med henblik på at vurdere et instituts opfyldelse af kravene vedrørende kvantificering af risikoparametre, jf. artikel 144, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013, kontrollerer de kompetente myndigheder instituttets:

a) opfyldelse af de generelle krav til estimater, jf. artikel 179 i forordning (EU) nr. 575/2013, i overensstemmelse med artikel 42, 43 og 44

b) opfyldelse af de særlige krav vedrørende PD-estimater, jf. artikel 180 i forordning (EU) nr. 575/2013, i overensstemmelse med artikel 45 og 46

c) opfyldelse af de særlige krav vedrørende egne LDG-estimater, jf. artikel 181 i forordning (EU) nr. 575/2013, i overensstemmelse med artikel 47-52

d) opfyldelse af de særlige krav vedrørende egne estimater af konverteringsfaktorer, jf. artikel 182 i forordning (EU) nr. 575/2013, i overensstemmelse med artikel 53-56

e) opfyldelse af kravene vedrørende vurdering af garantiers og kreditderivaters virkning, jf. artikel 183 i forordning (EU) nr. 575/2013, i overensstemmelse med artikel 57

f) opfyldelse af kravene vedrørende erhvervede fordringer, jf. artikel 184 i forordning (EU) nr. 575/2013, i overensstemmelse med artikel 58.

2. Med henblik på kontrollen i henhold til stk. 1 anvender de kompetente myndigheder samtlige følgende metoder:

a) gennemgang af instituttets relevante interne politikker

b) gennemgang af instituttets tekniske dokumentation af relevante estimeringsmetoder og -processer

c) gennemgang og kritisk vurdering af de relevante manualer, metoder og processer vedrørende estimering af risikoparametre

d) gennemgang af de relevante referater fra instituttets interne organer, herunder ledelsesorganet, modeludvalget eller andre udvalg

e) gennemgang af rapporterne om risikoparametres resultater og anbefalingerne fra enheden for kreditrisikokontrol, valideringsfunktionen, den interne revisionsfunktion eller enhver anden kontrolfunktion i instituttet

f) vurdering af statusrapporterne om instituttets indsats for at afhjælpe mangler og afbøde risici, der er konstateret under relevante revisioner, valideringer og overvågning

g) indhentning af skriftlige erklæringer fra eller interview med det relevante personale og den øverste ledelse i instituttet.

3. Med henblik på kontrollen i henhold til stk. 1 kan de kompetente myndigheder endvidere anvende en eller flere af følgende metoder:

a) anmodning om yderligere dokumentation eller analyse, der underbygger instituttets metodevalg og de opnåede resultater

b) udarbejdelse af egne estimater eller replikering af instituttets estimater af risikoparametre ved hjælp af de relevante data fra instituttet

c) anmodning om og analyse af de data, der er anvendt i forbindelse med estimeringen

d) gennemgang af funktionsdokumentationen for de IT-systemer, der er relevante for vurderingens anvendelsesområde

e) udførelse af egne test af instituttets data eller anmodning om, at instituttet udfører test foreslået af de kompetente myndigheder

f) gennemgang af andre relevante dokumenter fra instituttet.

AFDELING 2

Metode til vurdering af de generelle krav til kvantificering af risikoparametre

Artikel 42

Datakrav

1. Ved vurderingen af opfyldelsen af de generelle krav til estimater, jf. artikel 179 i forordning (EU) nr. 575/2013, de data, der er anvendt til kvantificeringen af risikoparametre og kvaliteten af disse data, kontrollerer de kompetente myndigheder:

a) fuldstændigheden af de kvantitative og kvalitative data og andre oplysninger i forbindelse med de metoder, der anvendes til kvantificering af risikoparametre, for at sikre, at alle relevante historiske erfaringer og empiriske beviser anvendes

b) tilgængeligheden af kvantitative data med en opdeling af tabserfaringerne efter de faktorer, der har betydning for de respektive risikoparametre, jf. artikel 179, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013

c) repræsentativiteten af de data, der anvendes til at estimere risikoparametrene for bestemte typer eksponeringer

d) hensigtsmæssigheden af antallet af eksponeringer i stikprøven og længden af den i artikel 45, 47 og 53 omhandlede historiske observationsperiode, der anvendes til kvantificeringen, for at sikre, at instituttets estimater er nøjagtige og robuste

e) begrundelsen for og dokumentationen for al datarensning, herunder eventuelle udelukkelser af observationer fra estimatet, og en bekræftelse af, at disse udelukkelser ikke skævvrider risikokvantificeringen for så vidt angår PD-estimater, navnlig begrundelsen for og dokumentationen for virkningen af datarensningen på det langsigtede gennemsnit af misligholdelsesrrater

f) overensstemmelsen mellem de datasæt, der anvendes til estimering af risikoparametre, navnlig med hensyn til definitionen af misligholdelse, behandlingen af misligholdelser, herunder flere misligholdelser som omhandlet i artikel 46, stk. 1, litra b), og artikel 49, og stikprøvens sammensætning.

2. Med henblik på kontrollen omhandlet i stk. 1, litra c), vurderer de kompetente myndigheder repræsentativiteten af de data, der anvendes til at estimere risikoparametrene for bestemte typer eksponeringer, ved at vurdere:

a) strukturen af eksponeringer, der er omfattet af hver ratingmodel, og låntagernes eller faciliteternes forskellige risikokarakteristika, og hvorvidt den aktuelle portefølje i det krævede omfang er sammenlignelig med de porteføljer, der udgør referencedatasættet

b) sammenligneligheden af de aktuelle kreditgivnings- og inddrivelsesstandarder i forhold til dem, der anvendes på tidspunktet for referencedatasættet

c) konsistensen i definitionen af misligholdelse i observationsperioden:

   i) hvis definitionen af misligholdelse er blevet ændret i observationsperioden, beskrivelsen af de justeringer, der er foretaget for at opnå det krævede niveau af konsistens i forhold til den aktuelle definition misligholdelse

   ii) hvis definitionerne af misligholdelse varierer på tværs af de jurisdiktioner, hvor instituttet opererer, hensigtsmæssigheden af instituttets foranstaltninger og konservative tilgang

d) hvis eksterne data og data, der er samlet på tværs af institutter, anvendes i kvantificeringen af risikoparametre, relevansen og hensigtsmæssigheden af sådanne data med henblik på instituttets eksponeringer, produkter og risikoprofil og definitionen af misligholdelse

e) hvis de eksterne eller fælles data ikke er i overensstemmelse med instituttets interne definition af misligholdelse, beskrivelsen af justeringer af de eksterne eller fælles data, som instituttet har foretaget for at opnå det krævede niveau af overensstemmelse med den interne definition af misligholdelse.

3. Ved vurderingen af kvaliteten af de data, der er samlet på tværs af institutter, og som anvendes til kvantificering af risikoparametre, skal de kompetente myndigheder anvende den vurderingsmetode, der er fastsat i stk. 1 og 2, ud over at kontrollere, at kravene i artikel 179, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013 er opfyldt.

Artikel 43

Gennemgang af estimater

Ved vurderingen instituttets gennemgang af estimater af risikoparametre, jf. artikel 179, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013, kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) processen og den årlige plan for gennemgangen af estimaterne giver mulighed for en rettidig gennemgang af alle estimater

b) der er identificeret kriterier for identifikation af situationer, der udløser hyppigere gennemgang

c) de metoder og data, der anvendes til estimering af risikoparametre, afspejler ændringer i kreditgivningsprocessen og porteføljernes sammensætning

d) de metoder og data, der anvendes til LGD-estimatet, afspejler ændringer i inddrivelsesprocessen, typer af inddrivelser og inddrivelsesprocessens varighed

e) de metoder og data, der anvendes til estimering af omregningsfaktorer, afspejler ændringer i overvågningsprocessen for ikketrukne beløb

f) det datasæt, der anvendes til estimering af risikoparametre, omfatter de relevante data fra den seneste observationsperiode og ajourføres mindst en gang om året

g) de tekniske fremskridt og andre relevante oplysninger er afspejlet i risikoparameterestimaterne.

Artikel 44

Forsigtighedsmargen

1. De kompetente myndigheder vurderer, om der er medtaget en passende forsigtighedsmargen i de risikoparameterværdier, der anvendes til beregning af kapitalkrav, jf. artikel 179, stk. 1, litra f), i forordning (EU) nr. 575/2013, i følgende situationer:

a) Metoderne og dataene giver ikke tilstrækkelig sikkerhed for estimaterne af risikoparametrene, heller ikke hvis der er store estimeringsfejl.

b) Kreditrisikokontrolenheden, valideringsfunktionen, den interne revisionsfunktion eller enhver anden funktion i instituttet har konstateret relevante mangler i metoderne, oplysningerne og dataene.

c) Relevante ændringer af standarderne for kreditgivnings- og inddrivelsespolitikker eller ændringer i instituttets risikovillighed.

2. De kompetente myndigheder vurderer, om institutterne ikke anvender forsigtighedsmargenen som erstatning for eventuelle korrigerende foranstaltninger, som instituttet har truffet i henhold til artikel 146 i forordning (EU) nr. 575/2013.

AFDELING 3

Metode til vurdering af særlige krav vedrørende PD-estimater

Artikel 45

Den historiske observationsperiodes længde

Ved vurderingen af længden af den historiske observationsperiode, jf. artikel 180, stk. 1, litra h), og artikel 180, stk. 2, litra e), i forordning (EU) nr. 575/2013, under hensyntagen til betingelserne i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/72 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer betingelserne for tilladelser til datafritagelse ([6]), og beregningen af etårige misligholdelsesrrater baseret på egen erfaring med misligholdelser, jf. artikel 180, stk. 1, litra e), kontrollerer de kompetente myndigheder:

a) at længden af den historiske observationsperiode mindst dækker minimumslængden i overensstemmelse med kravene i artikel 180, stk. 1, litra h), og, stk. 2, litra e), i forordning (EU) nr. 575/2013 og, hvis det er relevant, delegeret forordning (EU) 2017/72

b) hvis den disponible historiske observationsperiode er længere end den minimumsperiode, der kræves i artikel 180, stk. 1, litra h), eller artikel 180, stk. 2, litra e), i forordning (EU) nr. 575/2013 for en datakilde, og de data, der er indhentet fra datakilden, er relevante, at oplysningerne for denne længere periode anvendes til at estimere det langsigtede gennemsnit af etårige misligholdelsesrrater

c) for så vidt angår detaileksponeringer, hvor instituttet ikke tillægger alle historiske data samme betydning, at dette er begrundet i en bedre prognose for misligholdelsesrraterne, og at en nulvægt eller en meget lille vægt, der anvendes på en bestemt periode, enten er behørigt begrundet eller fører til mere konservative estimater

d) at der er overensstemmelse mellem kreditgivningsstandarder og de etablerede ratingsystemer, og at der blev anvendt sammenlignelige kreditgivningsstandarder på tidspunktet for generering af de interne data om misligholdelse, eller at der er taget højde for ændringer i kreditgivningsstandarder og ratingsystemer ved anvendelse af den forsigtighedsmargen, der er omhandlet i artikel 44, stk. 1, litra c)

([6]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/72 af 23. september 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer betingelserne for tilladelser til datafritagelse (EUT L 10 af 14.1.2017, s. 1).

e) for så vidt angår eksponeringer mod selskaber, institutter, centralregeringer og centralbanker, at definitionen af låntagere, der er højt gearede, og låntagere, hvis aktiver overvejende er handlede aktiver, jf. artikel 180, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013, og identifikationen af perioder med stressede volatilitet for de pågældende låntagere som omhandlet i nævnte bestemmelse er passende.

Artikel 46

Metode til estimering af PD

1. Ved vurderingen af metoden til estimering af PD, jf. artikel 180 i forordning (EU) nr. 575/2013, kontrollerer de kompetente myndigheder, at den etårige misligholdelsesrrate for hver ratingklasse eller pulje beregnes på en måde, der er i overensstemmelse med kendetegnene for den etårige misligholdelsesrrate, der er defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 78), i forordning (EU) nr. 575/2013, og de kontrollerer, at:

a) nævneren for den etårige misligholdelsesrrate omfatter de låntagere eller eksponeringer, som ved begyndelsen af en etårig periode ikke misligholdes, og som henføres til den pågældende ratingklasse eller pulje

b) tælleren for den etårige misligholdelsesrrate omfatter de låntagere eller eksponeringer, der er omhandlet i litra a), og som har misligholdt deres forpligtelser inden for denne etårige periode flere misligholdelser for samme låntager eller eksponering, som er observeret i løbet af den etårige periode, der vedrører misligholdelsesrraten, anses for at være én enkelt misligholdelse som omhandlet i artikel 49, litra b), der er forekommet på datoen for den første af disse gentagne misligholdelser.

2. De kompetente myndigheder kontrollerer, at metoden til estimering af PD pr. låntagerratingklasse eller -pulje er baseret på det langsigtede gennemsnit af de etårige misligholdelsesrrater.

Med henblik herpå kontrollerer de, at den periode, som instituttet anvender til at estimere det langsigtede gennemsnit af etårige misligholdelsesrrater, er repræsentativ for den sandsynlige variabilitet i misligholdelsesrraterne for den pågældende type eksponeringer.

3. Hvis de observerede data, der anvendes til estimering af PD, ikke er repræsentative for det sandsynlige interval for variabiliteten i misligholdelsesrraterne for en type eksponeringer, kontrollerer de kompetente myndigheder, at begge følgende betingelser er opfyldt:

a) Instituttet anvender en passende alternativ metode til estimering af gennemsnittet af etårige misligholdelsesrrater over en periode, der er repræsentativ for det sandsynlige interval for variabiliteten i misligholdelsesrraten for den pågældende type eksponeringer.

b) Der anvendes en passende forsigtighedsmargen, hvis estimeringen af de gennemsnitlige misligholdelsesrrater efter anvendelse af en passende metode som omhandlet i litra a) viser sig at være upålidelig eller have andre begrænsninger.

4. Med henblik på kontrollen i henhold til stk. 1 kontrollerer de kompetente myndigheder, om alt følgende er hensigtsmæssigt for eksponeringstypen:

a) estimeringsmetodens funktionelle og strukturelle form

b) antagelser, som estimeringsmetoden er baseret på

c) estimeringsmetodens cyklikalitet

d) længden af den historiske observationsperiode, der er anvendt i overensstemmelse med artikel 45

e) den forsigtighedsmargen, der er anvendt i overensstemmelse med artikel 44

f) de menneskelige beslutninger

g) hvis det er relevant, valget af risikofaktorer.

5. For så vidt angår eksponeringer mod selskaber, institutter, centralregeringer og centralbanker, kontrollerer de kompetente myndigheder, hvis låntagerne er højt gearede eller låntagerens aktiver overvejende er handlede aktiver, jf. artikel 180, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013, at PD afspejler de underliggende aktivers resultater i perioder med stresset volatilitet som omhandlet i nævnte bestemmelse.

6. For så vidt angår eksponeringer mod selskaber, institutter, statslige forvaltninger og centralbanker kontrollerer de kompetente myndigheder, hvis instituttet gør brug af en ratingskala fra et ECAI, instituttets analyse af overholdelsen af kravene i artikel 180, stk. 1, litra f), i forordning (EU) nr. 575/2013 og kontrollerer, at denne analyse behandler spørgsmålet om, hvorvidt de typer eksponeringer, som ECAI'et har vurderet, er repræsentative for instituttets eksponeringstyper og tidshorisonten for ECAI'ets kreditvurdering.

7. For så vidt angår detaileksponeringer kontrollerer de kompetente myndigheder, hvis instituttet udleder PD- eller LGD-estimaterne ud fra et estimat over samlede tab og et passende PD- eller LGD-estimat, jf. artikel 180, stk. 2, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, instituttets analyse af overholdelsen af alle relevante kriterier for estimering af PD og LGD som fastsat i artikel 178-184 i forordning (EU) nr. 575/2013.

8. For så vidt angår detaileksponeringer kontrollerer de kompetente myndigheder, at instituttet regelmæssigt analyserer og tager hensyn til de forventede ændringer i PD i krediteksponeringers levetid (»sæsoneffekter«), jf. artikel 180, stk. 2, litra f), i forordning (EU) nr. 575/2013.

9. Ved vurderingen af statistiske modeller til PD-estimering anvender de kompetente myndigheder ud over de metoder, der er fastsat i stk. 1-8, metoden til vurdering af specifikke krav til statistiske modeller eller andre mekaniske metoder, der er fastsat i artikel 37-40.

AFDELING 4

Metode til vurdering af særlige krav vedrørende egne LDG-estimater

Artikel 47

Den historiske observationsperiodes længde

Ved vurderingen af længden af den periode, der anvendes til estimering af LGD med henblik på artikel 181, stk. 1, litra j), og stk. 2, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 575/2013 og delegeret forordning (EU) 2017/72 (»historisk observationsperiode«), kontrollerer de kompetente myndigheder:

a) at længden af den historiske observationsperiode mindst dækker minimumslængden i overensstemmelse med kravene i artikel 181, stk. 1, litra j), og, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 575/2013 og, hvis det er relevant, delegeret forordning (EU) 2017/72

b) hvis den tilgængelige historiske observationsperiode er længere end minimumsperioden i henhold til artikel 181, stk. 1, litra j), og artikel 181, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 575/2013 for en datakilde, og de data, der er indhentet fra datakilden, er relevante for LGD-estimeringen, at oplysningerne for denne længere periode anvendes

c) for så vidt angår detaileksponeringer, hvor instituttet ikke tillægger alle historiske data samme betydning, at dette er begrundet i en bedre prognose for tabsprocenter, og at en nulvægt eller en meget lille vægt, der anvendes på en bestemt periode, enten er behørigt begrundet eller fører til mere konservative estimater.

Artikel 48

Metode til estimering af LGD

Ved vurderingen af metoden med egne LDG-estimater, jf. artikel 181 i forordning (EU) nr. 575/2013, kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) instituttet vurderer LGD pr. ensartet facilitetsratingklasse eller pulje

b) det gennemsnitlige realiserede LGD pr. facilitetsratingklasse eller pulje beregnes ved hjælp af det antalsvægtede gennemsnit af misligholdelser

c) alle konstaterede misligholdelser inden for datakilderne anvendes, navnlig at de ufuldstændige inddrivelsesprocesser tages i betragtning på en konservativ måde med henblik på LGD-estimering, og at valget af gældsomlægningsperiode og metoder til estimering af yderligere omkostninger og inddrivelser efter og, om nødvendigt, i denne periode er relevant

d) LGD-estimaterne af sikrede eksponeringer ikke udelukkende er baseret på sikkerhedens anslåede markedsværdi, og at de tager hensyn til de realiserede indtægter fra tidligere likvidationer og et instituts potentielle manglende evne til at opnå kontrol over sikkerhedsstillelsen og realisere den

e) LGD-estimaterne af sikrede eksponeringer tager hensyn til de potentielle fald i sikkerhedsstillelsens værdi fra tidspunktet for LGD-estimeringen til den eventuelle inddrivelse

f) graden af afhængighed mellem låntagerens og sikkerhedsstillelsens risiko samt omkostningerne ved realisering af sikkerhedsstillelsen tages i betragtning på en konservativ måde

g) eventuelle ubetalte forfaldne gebyrer, som er blevet kapitaliseret i instituttets driftsregnskab før misligholdelsen, indgår i instituttets opgørelse af eksponeringer og tab

h) muligheden for fremtidige træk efter misligholdelsen tages behørigt i betragtning

i) alle følgende aspekter er relevante for den type eksponeringer, de anvendes på:

   i) estimeringsmetodens funktionelle og strukturelle form

   ii) antagelser vedrørende estimeringsmetoden

   iii) metoden til estimering af en nedgangseffekt

   iv) længden af de anvendte dataserier

   v) forsigtighedsmargenen

   vi) anvendelse af menneskelige beslutninger

   vii) hvis det er relevant, valget af risikofaktorer.

Artikel 49

Behandling af flere misligholdelser

Med henblik på behandlingen af låntagere, der misligholder deres forpligtelser og indfrier dem flere gange inden for en begrænset periode som defineret af instituttet (»flere misligholdelser«), vurderer de kompetente myndigheder hensigtsmæssigheden af de metoder, som instituttet anvender, og kontrollerer, at:

a) der er fastsat udtrykkelige betingelser, inden en facilitet anses for at være vendt tilbage til status som ikkemisligholdt

b) flere misligholdelser, der er identificeret inden for en af instituttet fastsat periode, anses for at være én enkelt misligholdelse med henblik på LGD-estimering, idet misligholdelsesdatoen for den første observerede misligholdelse anvendes som den relevante misligholdelsesdato, og inddrivelsesprocessen tages i betragtning fra denne dato til afslutningen af inddrivelsesprocessen efter den seneste konstaterede misligholdelse i denne periode

c) længden af den periode, inden for hvilken flere misligholdelser anerkendes som én enkelt misligholdelse, fastsættes under hensyntagen til instituttets interne politikker og analyse af misligholdelseserfaringen

d) misligholdelser, der anvendes til estimering af PD og konverteringsfaktorer, behandles på samme måde som misligholdelser, der anvendes i forbindelse med LGD-estimering.

Artikel 50

Anvendelse af LGD-estimater, der er passende for en økonomisk nedgangsperiode

Ved vurderingen af, om kravet om at anvende LGD-estimater, der er passende for en økonomisk nedgangsperiode, jf. artikel 181, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013, er opfyldt, kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) instituttet anvender de LGD-estimater, der er passende for en økonomisk nedgangsperiode, hvis disse estimater er mere konservative end det langsigtede gennemsnit

b) instituttet leverer både langsigtede gennemsnit og LGD-estimater, der er passende for en økonomisk nedgangsperiode, til at begrunde sine valg

c) instituttet anvender en stringent og veldokumenteret proces til at identificere en økonomisk nedgangsperiode og vurdere dens indvirkning på inddrivelsesraterne og til at udarbejde LGD-estimater, der er passende for en økonomisk nedgangsperiode

d) instituttet i LGD-estimaterne indregner eventuelle negative afhængighedsforhold, der er blevet identificeret, mellem udvalgte økonomiske indikatorer på den ene side og inddrivelsesraterne på den anden side.

Artikel 51

Estimering af LGD, EL_{BE} og uventede tab med hensyn til misligholdte eksponeringer

1. Ved vurderingen af kravene vedrørende LGD-estimater for misligholdte eksponeringer og for det bedste estimat over forventet tab (»EL_{BE}«), jf. artikel 181, stk. 1, litra h), i forordning (EU) nr. 575/2013, kontrollerer de kompetente myndigheder, at instituttet anvender en af følgende metoder, og vurderer den metode, som instituttet anvender:

a) direkte estimering af LGD for misligholdte eksponeringer (»misligholdt LGD«) og direkte estimering af EL_{BE}

b) direkte estimering af EL_{BE} og estimering af misligholdt LGD som summen af EL_{BE} og et tillæg, der tager højde for det uventede tab i forbindelse med misligholdte eksponeringer, som kan opstå i inddrivelsesperioden.

2. Ved vurderingen af instituttets tilgang, jf. stk. 1, kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) metoderne til estimering af misligholdt LGD, enten som en direkte estimering eller som et tillæg til ELBE, tager hensyn til eventuelle yderligere uventede tab i inddrivelsesperioden og navnlig tager højde for eventuelle negative ændringer i de økonomiske forhold i løbet af inddrivelsesprocessens forventede varighed

b) det misligholdte LGD, enten som en direkte estimering eller som et tillæg til ELBE, og metoderne til estimering af ELBE tager hensyn til oplysningerne om varigheden af misligholdelse og hidtidige realiserede inddrivelser

c) hvis instituttet anvender en direkte estimering af misligholdt LGD, er estimeringsmetoderne i overensstemmelse med kravene i artikel 47, 48 og 49

d) estimatet for det misligholdte LGD er højere end ELBE, eller, hvis det misligholdte LGD er lig med ELBE, at sådanne tilfælde for individuelle eksponeringer er begrænsede og behørigt begrundet af instituttet

e) metoderne til estimering af ELBE tager hensyn til alle aktuelt tilgængelige og relevante oplysninger og tager navnlig hensyn til de aktuelle økonomiske forhold

f) hvis de specifikke kreditrisikojusteringer overstiger ELBE-estimaterne, analyseres forskellene mellem de to, og de begrundes behørigt

g) det misligholdte LGD, enten som en direkte estimering eller som et tillæg til ELBE, og metoderne til estimering af ELBE er veldokumenterede.

Artikel 52

Krav til forvaltning af sikkerhedsstillelse, retssikkerhed og risikostyring

Ved vurderingen af, om instituttet har fastsat interne krav til forvaltning af sikkerhedsstillelse, retssikkerhed og risikostyring, som generelt er i overensstemmelse med kravene i kapitel 4, afdeling 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, jf. artikel 181, stk. 1, litra f), i nævnte forordning, kontrollerer de kompetente myndigheder, at instituttets politikker og procedurer vedrørende de interne krav til værdiansættelse af sikkerhedsstillelse og retssikkerhed er i fuld overensstemmelse med kravene i tredje del, afsnit II, kapitel 4, afdeling 3, i forordning (EU) nr. 575/2013.

AFDELING 5

Metode til vurdering af særlige krav vedrørende egne estimater af konverteringsfaktorer

Artikel 53

Den historiske observationsperiodes længde

Ved vurderingen af længden af den periode, der anvendes til estimering af konverteringsfaktorer, jf. artikel 182, stk. 2 og 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 og delegeret forordning (EU) 2017/72 (»historisk observationsperiode«), kontrollerer de kompetente myndigheder:

a) at længden af den historiske observationsperiode mindst dækker minimumslængden i henhold til artikel 182, stk. 2 og 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 og, hvis det er relevant, delegeret forordning (EU) 2017/72

b) hvis den disponible observationsperiode er længere end minimumsperioden i henhold til artikel 182, stk. 2 og 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 for en datakilde, og de data, der er indhentet fra datakilden, er relevante for estimeringen af konverteringsfaktorer, at oplysningerne for denne længere periode anvendes

c) for så vidt angår detaileksponeringer, hvor instituttet ikke tillægger alle historiske data samme betydning, at dette er begrundet i en bedre prognose for træk på forpligtelser, og at hvis der anvendes en nulvægt eller en meget lille vægt på en bestemt periode, er dette enten behørigt begrundet eller fører til mere konservative estimater.

Artikel 54

Metode til estimering af konverteringsfaktorer

Ved vurderingen af metoden til estimering af konverteringsfaktorer, jf. artikel 182 i forordning (EU) nr. 575/2013, kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) instituttet vurderer estimater af konverteringsfaktorer pr. facilitetsratingklasse eller pulje

b) de gennemsnitlige realiserede konverteringsfaktorer pr. facilitetsratingklasse eller pulje beregnes ved hjælp af det antalsvægtede gennemsnit af misligholdelser

c) alle observerede misligholdelser inden for datakilderne anvendes til estimering af konverteringsfaktorer

d) muligheden for yderligere træk tages i betragtning på en konservativ måde, undtagen for detaileksponeringer, når de indgår i LGD-estimaterne

e) instituttets politikker og strategier vedrørende kontostyring, herunder overvågning af grænser og betalingsprocedurer, afspejles i estimeringen af konverteringsfaktorerne

f) alle følgende er hensigtsmæssige for den type eksponeringer, de anvendes på:

   i) estimeringsmetodens funktionelle og strukturelle form

   ii) antagelser, som estimeringsmetoden er baseret på

   iii) hvis det er relevant, metoden til estimering af nedgangseffekten

   iv) længden af den historiske observationsperiode, jf. artikel 53

   v) den forsigtighedsmargen, der er anvendt i overensstemmelse med artikel 44

   vi) de menneskelige beslutninger

   vii) hvis det er relevant, valget af risikofaktorer.

Artikel 55

Anvendelse af estimater af konverteringsfaktorer, der er relevante for en økonomisk nedgangsperiode

Ved vurderingen af, om kravet om at anvende estimater af konverteringsfaktorer, der er passende for en økonomisk nedgangsperiode, jf. artikel 182, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013, er opfyldt, kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) instituttet anvender de estimater af konverteringsfaktorer, der er passende for en økonomisk nedgangsperiode, hvis disse estimater er mere konservative end det langsigtede gennemsnit

b) instituttet leverer både de langsigtede gennemsnit og de estimater af konverteringsfaktorer, der er passende for en økonomisk nedgangsperiode, til at begrunde sine valg

c) instituttet anvender en stringent og veldokumenteret proces til at identificere en økonomisk nedgangsperiode og vurdere dens indvirkning på trækket på kreditgrænser og til at udarbejde estimater af konverteringsfaktorer, der er passende for en økonomisk nedgangsperiode

d) instituttet i estimaterne af konverteringsfaktorer indregner eventuelle negative afhængighedsforhold, der er blevet identificeret, mellem de udvalgte økonomiske indikatorer på den ene side og trækket på kreditgrænser på den anden side.

Artikel 56

Krav vedrørende politikker og strategier for kontostyring og betalingsprocedurer

Med henblik på at vurdere overholdelsen af kravene vedrørende estimering af konverteringsfaktorerne, jf. artikel 182, stk. 1, litra d) og e), i forordning (EU) nr. 575/2013, kontrollerer de kompetente myndigheder, at instituttet har indført politikker og strategier for kontostyring og betalingsprocedurer og har passende systemer og procedurer til daglig overvågning af facilitetsbeløb.

AFDELING 6

Metode til vurdering af garantiers og kreditderivaters virkning

Artikel 57

Betingelser for garantistillere og garantier

Ved vurderingen af, om kravene vedrørende vurdering af garantiers og kreditderivaters virkning, jf. artikel 183 i forordning (EU) nr. 575/2013, er opfyldt, kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) instituttet har klart definerede kriterier til identifikation af situationer, hvor PD-estimater eller LGD-estimater skal justeres med henblik på at indarbejde garantiers risikobegrænsende virkninger, og at disse kriterier anvendes konsekvent over tid

b) hvis PD for udbyderen af kreditrisikoafdækning skal anvendes til at justere de risikovægtede eksponeringsbeløb, jf. artikel 153, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, medtages garantiernes risikobegrænsende virkninger ikke i estimater låntagerens af LGD eller PD

c) instituttet har klart definerede kriterier for anerkendelse af garantistillere og garantier til beregning af risikovægtede eksponeringsbeløb, navnlig gennem egne estimater af LGD eller PD

d) instituttet dokumenterer kriterierne for justering af egne LGD- eller PD-estimater for at afspejle virkningerne af garantier

e) instituttet i egne LGD- eller PD-estimater kun indregner de garantier, der opfylder følgende kriterier:

   i) hvis garantistilleren er vurderet internt af instituttet med et ratingsystem, der allerede er godkendt af de kompetente myndigheder med henblik på IRB-metoden, skal garantien opfylde kravene i artikel 183, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013

   ii) hvis instituttet har fået tilladelse til at anvende standardmetoden i henhold til artikel 148 og 150 i forordning (EU) nr. 575/2013 for eksponeringer mod enheder såsom garantistilleren, skal begge følgende være opfyldt:

— garantistilleren henføres til en eksponeringsklasse i overensstemmelse med artikel 147 i forordning (EU) nr. 575/2013 som et institut, en centralregering, en centralbank eller en selskabsenhed, der har fået en kreditvurdering fra et ECAI

— garantien opfylder kravene i artikel 213-216 i forordning (EU) nr. 575/2013

f) instituttet opfylder også kravene i litra a) og e) for »single name«-kreditderivater.

AFDELING 7

Metode til vurdering af kravene vedrørende erhvervede fordringer

Artikel 58

Estimater af risikoparametre for erhvervede erhvervsfordringer

1. Ved vurderingen af hensigtsmæssigheden af PD- og LGD-estimater med hensyn til erhvervede erhvervsfordringer, hvis instituttet udleder PD eller LGD for erhvervede erhvervsfordringer på grundlag af et estimat af EL i overensstemmelse med artikel 160, stk. 2, og artikel 161, stk. 1, litra e) og f), og et passende estimat over PD eller LGD, kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) EL estimeres ud fra det langsigtede gennemsnit af de samlede tabsprocenter i et år eller ved hjælp af en anden passende metode

b) processen for estimering af det samlede tab er i overensstemmelse med LGD-konceptet, jf. artikel 181, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013

c) instituttet er i stand til at foretage en pålidelig opdeling af sine EL-estimater i PD'er og LGD'er

d) i tilfælde af erhvervede erhvervsfordringer, hvis artikel 153, stk. 6, i forordning (EU) nr. 575/2013 finder anvendelse, anvendes tilstrækkelige eksterne og interne data.

2. Ved vurderingen af hensigtsmæssigheden af PD- og LGD-estimater med hensyn til erhvervede erhvervsfordringer i andre tilfælde end dem, der er omhandlet i stk. 1, skal de kompetente myndigheder:

a) vurdere disse estimater i overensstemmelse med artikel 42-52

b) kontrollere, at kravene i artikel 184 i forordning (EU) nr. 575/2013 er opfyldt.

KAPITEL 9

METODE TIL VURDERING AF FORDELINGEN AF EKSPONERINGER I EKSPONERINGSKLASSER

Artikel 59

Generelt

1. Med henblik på at vurdere et instituts overholdelse af kravet om at fordele hver eksponering til en enkelt eksponeringsklasse på en måde, der er konsistent over tid, jf. artikel 147 i forordning (EU) nr. 575/2013, vurderer de kompetente myndigheder følgende:

a) instituttets metode til fordeling og gennemførelse heraf, jf. artikel 60

b) rækkefølgen for fordeling af eksponeringer til eksponeringsklasser, jf. artikel 61

c) hvorvidt instituttet har taget hensyn til specifikke overvejelser vedrørende detaileksponeringsklassen, jf. artikel 62.

2. Med henblik på vurderingen i henhold til stk. 1 anvender de kompetente myndigheder samtlige følgende metoder:

a) gennemgang af instituttets relevante interne politikker, procedurer og fordelingsmetode

b) gennemgang af de relevante referater fra instituttets interne organer, herunder ledelsesorganet eller udvalg

c) gennemgang af de relevante resultater fra instituttets interne revision eller andre kontrolfunktioner

d) gennemgang af statusrapporterne om instituttets indsats for at afhjælpe mangler og afbøde risici, der er konstateret under relevante revisioner

e) indhentning af skriftlige erklæringer fra eller interview med det relevante personale og den øverste ledelse i instituttet

f) gennemgang af de kriterier, som anvendes af det personale, der er ansvarligt for den manuelle fordeling af eksponeringer i eksponeringsklasser.

3. Med henblik på vurderingen i henhold til stk. 1 kan de kompetente myndigheder endvidere anvende en eller flere af følgende metoder:

a) stikprøvekontrol og gennemgang af dokumenter vedrørende en låntagers karakteristika og indgåelse og vedligeholdelse af eksponeringerne

b) gennemgang af funktionsdokumentationen for de relevante IT-systemer

c) sammenligning af instituttets data med offentligt tilgængelige data, herunder data registreret i den database, der føres af EBA i overensstemmelse med artikel 115, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, eller i de databaser, der føres af de kompetente myndigheder

d) kontrol af instituttets overholdelse af Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/908/EU ([7]) om ækvivalensen af visse tredjelandes og territoriers tilsyns- og reguleringsmæssige krav med henblik på behandling af eksponeringer i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013

e) udførelse af egne test af instituttets data eller anmodning om, at instituttet udfører test foreslået af de kompetente myndigheder

f) gennemgang af andre relevante dokumenter fra instituttet.

Artikel 60

Fordelingsmetode og gennemførelse heraf

1. Ved vurderingen af instituttets fordelingsmetode, jf. artikel 147 i forordning (EU) nr. 575/2013, kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) metoden er fuldt dokumenteret og opfylder alle krav i artikel 147 i forordning (EU) nr. 575/2013

b) metoden afspejler den fordelingsrækkefølge, der er fastsat i artikel 61

c) metoden omfatter en liste over tredjelandes regulerings- og tilsynsordninger, der anses for at være ækvivalente med dem, der anvendes i Unionen i overensstemmelse med gennemførelsesafgørelse 2014/908/EU som omhandlet i artikel 107, stk. 4, artikel 114, stk. 7, artikel 115, stk. 4, og artikel 116, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013, når en sådan ækvivalens er påkrævet for at fordele en eksponering til en bestemt klasse.

2. Ved vurderingen af gennemførelsen af fordelingsmetoden som omhandlet i stk. 1 kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) procedurerne for indlæsning og transformation af data i IT-systemerne er tilstrækkeligt robuste til at sikre korrekt fordeling af hver eksponering til en eksponeringsklasse

b) der foreligger tilstrækkeligt detaljerede kriterier for det personale, der er ansvarligt for eksponeringernes fordeling, til at sikre en konsistent fordeling

([7]) Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/908/EU af 12. december 2014 om ækvivalensen af visse tredjelandes og territoriers tilsyns- og reguleringsmæssige krav med henblik på behandling af eksponeringer i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013 (EUT L 359 af 16.12.2014, s. 155).

c) fordelingen til aktieeksponeringer, poster, der repræsenterer securitiseringspositioner, og eksponeringer, der er identificeret som specialiserede långivningseksponeringer, jf. artikel 147, stk. 8, i forordning (EU) nr. 575/2013, foretages af personale, som er bekendt med de vilkår og betingelser og de relevante detaljer i transaktionen, der er afgørende for identifikationen af de pågældende eksponeringer

d) fordelingen udføres ved anvendelse af de seneste tilgængelige data.

3. For så vidt angår eksponeringer mod CIU'er kontrollerer de kompetente myndigheder, at institutterne gør deres yderste for at fordele de underliggende eksponeringer til passende eksponeringsklasser i overensstemmelse med artikel 152 i forordning (EU) nr. 575/2013.

Artikel 61

Fordelingsrækkefølge

Ved vurderingen af, om instituttet fordeler eksponeringer til eksponeringsklasser i overensstemmelse med artikel 147 i forordning (EU) nr. 575/2013, kontrollerer de kompetente myndigheder, at fordelingen sker i følgende rækkefølge:

a) I første omgang fordeles eksponeringer, der kan klassificeres under aktieeksponeringer, poster, der repræsenterer securitiseringspositioner, og andre aktiver, der ikke er gældsforpligtelser, til disse klasser i overensstemmelse med artikel 147, stk. 2, litra e), f) og g), i forordning (EU) nr. 575/2013.

b) I anden omgang fordeles eksponeringer, der ikke er blevet fordelt i overensstemmelse med litra a), og som kan klassificeres i klasserne for eksponeringer mod centralregeringer og centralbanker, eksponeringer mod institutter, erhvervseksponeringer eller detaileksponeringer, til disse klasser i overensstemmelse med artikel 147, stk. 2, litra a), b), c) og d), i forordning (EU) nr. 575/2013.

c) I tredje omgang fordeles eventuelle kreditforpligtelser, der ikke er blevet fordelt i overensstemmelse med litra a) eller b), til klassen for erhvervseksponeringer i overensstemmelse med artikel 147, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013.

Artikel 62

Specifikke krav vedrørende detaileksponeringer

1. Ved vurderingen af fordelingen af eksponeringer til detaileksponeringsklassen, jf. artikel 147, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013, kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) instituttet skelner mellem eksponeringer mod fysiske personer og mod SMV'er på grundlag af klare kriterier på en konsistent måde

b) instituttet med henblik på at overvåge overholdelsen af den grænse, der er fastsat i artikel 147, stk. 5, litra a), nr. ii), i forordning (EU) nr. 575/2013, har indført passende procedurer og mekanismer for følgende:

   i) identifikation af grupper af indbyrdes forbundne kunder og aggregering af relevante eksponeringer, som hvert institut og dets moderselskab eller datterselskaber opretholder over for denne gruppe af indbyrdes forbundne kunder

   ii) vurdering af tilfælde, hvor grænsen er overskredet

   iii) sikring af, at en eksponering mod en SMV, for hvilken grænsen er overskredet, omfordeles til erhvervseksponeringsklassen uden unødigt ophold.

2. Ved kontrollen af, at detaileksponeringer ikke forvaltes lige så individuelt som eksponeringer i erhvervseksponeringsklassen, jf. artikel 147, stk. 5, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013, tager de kompetente myndigheder som minimum hensyn til følgende komponenter i kreditprocessen:

a) markedsførings- og salgsaktiviteterne

b) produkttypen

c) ratingprocessen

d) ratingsystemet

e) kreditbevillingsprocessen

f) metoder til kreditrisikoreduktion

g) overvågningsprocesserne

h) indsamlings- og inddrivelsesprocessen.

3. Ved afgørelsen af, om kriterierne i artikel 147, stk. 5, litra c) og d), i forordning (EU) nr. 575/2013 er opfyldt, undersøger de kompetente myndigheder, om fordelingen af eksponeringer er konsistent i forhold til instituttets forretningsområder og den måde, hvorpå disse eksponeringer forvaltes.

4. De kompetente myndigheder kontrollerer, at instituttet fordeler hver detaileksponering til én enkelt eksponeringskategori, som den relevante korrelationskoefficient finder anvendelse på, i overensstemmelse med artikel 154, stk. 1, 3 og 4, i forordning (EU) nr. 575/2013:

a) Med henblik på kontrol af overholdelsen af artikel 154, stk. 4, litra d) og e), i forordning (EU) nr. 575/2013, kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

   i) volatiliteten i tabsprocenterne for porteføljen af kvalificerede revolverende detaileksponeringer er lav i forhold til deres gennemsnitlige tabsprocenter ved at vurdere instituttets sammenligning af volatiliteten i tabsprocenterne for porteføljen af kvalificerede revolverende detaileksponeringer i forhold til andre detaileksponeringer eller andre benchmarkværdier

   ii) risikostyringen af porteføljen af kvalificerede revolverende detaileksponeringer er konsistent i forhold til de underliggende risikokarakteristika, herunder tabsprocenter.

b) Med henblik på at kontrollere overholdelsen af artikel 154, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 kontrollerer de kompetente myndigheder, at korrelationskoefficienten i artikel 154, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 tildeles for alle eksponeringer, hvor sikkerheden i fast ejendom anvendes i egne LGD-estimater i overensstemmelse med artikel 181, stk. 1, litra f), i forordning (EU) nr. 575/2013.

KAPITEL 10

METODE TIL VURDERING AF STRESSTEST, DER ANVENDES TIL VURDERING AF KAPITALGRUNDLAGET

Artikel 63

Generelt

1. Med henblik på at vurdere, om et instituts stresstest, der anvendes til vurderingen af dets kapitalgrundlag i overensstemmelse med artikel 177 i forordning (EU) nr. 575/2013, er af god kvalitet, kontrollerer de kompetente myndigheder følgende:

a) hensigtsmæssigheden af de metoder, der anvendes til udformning af stresstestene, jf. artikel 64

b) robustheden af tilrettelæggelsen af stresstestprocessen, jf. artikel 65

c) integreringen af stresstestene i risikostyrings- og kapitalstyringsprocesserne i overensstemmelse med artikel 66.

2. Med henblik på vurderingen i henhold til stk. 1 anvender de kompetente myndigheder samtlige følgende metoder:

a) gennemgang af instituttets interne politikker, metoder og procedurer for udformning og udførelse af stresstest

b) gennemgang af instituttets resultater af stresstesten

c) gennemgang af rollerne og ansvarsområderne for de enheder og ledelsesorganer, der er involveret i udformningen, godkendelsen og udførelsen af stresstestene

d) gennemgang af de relevante referater fra instituttets interne organer, herunder ledelsesorganet eller udvalg

e) gennemgang af de relevante resultater fra instituttets interne revision eller andre kontrolfunktioner

f) gennemgang af statusrapporterne om instituttets indsats for at afhjælpe mangler og afbøde risici, der er konstateret under relevante revisioner

g) indhentning af skriftlige erklæringer fra eller interview med det relevante personale og den øverste ledelse i instituttet.

3. Med henblik på vurderingen i henhold til stk. 1 kan de kompetente myndigheder endvidere anvende en eller flere af følgende metoder:

a) gennemgang af funktionsdokumentationen for de IT-systemer, der anvendes til stresstesten

b) anmodning om, at instituttet foretager en udregning af stresstesten på grundlag af alternative antagelser

c) udførelse af deres egne stresstestberegninger på grundlag af instituttets data for visse typer eksponeringer

d) gennemgang af andre relevante dokumenter fra instituttet.

Artikel 64

Hensigtsmæssigheden af de metoder, der anvendes til udformning af stresstestene

1. Ved vurderingen af hensigtsmæssigheden af de metoder, der anvendes til udformning af de stresstest, som instituttet anvender til vurdering af kapitalgrundlaget, jf. artikel 177 i forordning (EU) nr. 575/2013, kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) testene er meningsfulde, rimeligt konservative og i stand til at identificere virkningerne på instituttets samlede kapitalkrav for kreditrisiko under alvorlige, men sandsynlige recessionsscenarier

b) testene som minimum dækker alle væsentlige IRB-porteføljer

c) metoderne i det omfang, det er hensigtsmæssigt, er konsistente i forhold til de metoder, som instituttet anvender til stresstest af den interne kapitalallokering

d) dokumentationen af stresstestmetoden, herunder interne og eksterne data, samt input fra ekspertvurderinger er tilstrækkelig detaljeret til, at tredjeparter kan forstå rationalet for de valgte scenarier og replikere stresstesten.

2. Med henblik på vurderingen i henhold til stk. 1, litra a), kontrollerer de kompetente myndigheder, at stresstestene som minimum omfatter følgende trin:

a) en identifikation af scenarierne, herunder alvorlige, men sandsynlige recessionsscenarier og justeringen i overensstemmelse med artikel 153, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 af scenariet med en forringelse af kreditkvaliteten for udbydere af kreditrisikoafdækning

b) en vurdering af virkningen af identificerede scenarier på instituttets risikoparametre, migrering mellem ratingklasser, forventede tab og beregning af kapitalgrundlagskrav i relation til kreditrisiko

c) en vurdering af hensigtsmæssigheden af kapitalgrundlagskravene.

3. Ved vurderingen af hensigtsmæssigheden af scenarier, jf. stk. 2, litra a), kontrollerer de kompetente myndigheder kvaliteten af følgende metoder:

a) metoden til identifikation af en gruppe af økonomiske drivkræfter

b) metoden til opbygning af stressscenarier, herunder deres alvor, varighed og sandsynlighed for forekomst

c) metoden til prognosticering af hvert scenarios indvirkning på de relevante risikoparametre.

Artikel 65

Tilrettelæggelse af stresstestprocessen

Ved vurderingen af robustheden af tilrettelæggelsen af stresstestprocessen, som instituttet anvender til vurdering af kapitalgrundlaget, jf. artikel 177 i forordning (EU) nr. 575/2013, kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) stresstesten udføres regelmæssigt og mindst en gang om året

b) rollerne og ansvarsområderne for den eller de enheder, der er ansvarlige for udformningen og udførelsen af stresstesten, er klart defineret

c) resultaterne af stresstest godkendes på et passende ledelsesniveau, og at den øverste ledelse informeres rettidigt om resultaterne

d) IT-infrastrukturen effektivt understøtter stresstests resultater.

Artikel 66

Integrering af stresstestene i risikostyrings- og kapitalstyringsprocesserne

Ved vurderingen af integreringen af stresstestene i instituttets risikostyrings- og kapitalstyringsprocesser, jf. artikel 177 i forordning (EU) nr. 575/2013, kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) instituttet tager hensyn til resultaterne af stresstest i sin beslutningsproces, navnlig med hensyn til risiko- og kapitalstyring

b) instituttet tager hensyn til resultaterne af stresstest i kapitalstyringsprocessen og identificerer mulige begivenheder eller fremtidige ændringer i de økonomiske forhold med henblik på kapitalkrav.

KAPITEL 11

METODE TIL VURDERING AF BEREGNINGEN AF KAPITALGRUNDLAGSKRAV

Artikel 67

Generelt

1. Med henblik på at vurdere, om et institut beregner kapitalgrundlagskravene ved anvendelse af sine risikoparametre for forskellige eksponeringsklasser i overensstemmelse med artikel 110, stk. 2 og 3, artikel 144, stk. 1, litra g), og artikel 151-168 i forordning (EU) nr. 575/2013 og er i stand til at foretage den indberetning, der kræves i henhold til artikel 430 i forordning (EU) nr. 575/2013, kontrollerer de kompetente myndigheder alt følgende:

a) pålideligheden af det system, der anvendes til beregning af kapitalgrundlagskrav, jf. artikel 68

b) datakvaliteten, jf. artikel 69

c) korrektheden af gennemførelsen af metoderne og procedurerne for forskellige eksponeringsklasser, jf. artikel 70

d) tilrettelæggelse af processen til beregning af kapitalgrundlagskrav, jf. artikel 71.

2. For så vidt angår koncerner tager de kompetente myndigheder i forbindelse med vurderingen i henhold til stk. 1 hensyn til bankkoncernens struktur og moderinstituttets og dets datterselskabers etablerede roller og ansvarsområder.

3. Med henblik på kontrollen i henhold til stk. 1 og 2 anvender de kompetente myndigheder samtlige følgende metoder:

a) gennemgang af instituttets interne politikker og procedurer med hensyn til processen til beregning af kapitalgrundlagskrav, herunder datakilder, beregningsmetoder og kontrol, der anvendes

b) gennemgang af de relevante roller og ansvarsområder for de forskellige enheder og interne organer, der er involveret i beregningen af kapitalgrundlagskrav

c) gennemgang af de relevante referater fra instituttets interne organer, herunder ledelsesorganet eller udvalg

d) gennemgang af dokumentationen af testene af beregningssystemet, herunder de scenarier, der er omfattet af testene samt resultaterne og godkendelserne heraf

e) gennemgang af de relevante kontrolrapporter, herunder resultaterne af afstemningen af data fra forskellige kilder

f) gennemgang af de relevante resultater fra instituttets interne revision eller andre kontrolfunktioner

g) gennemgang af statusrapporterne om instituttets indsats for at afhjælpe mangler og afbøde risici, der er konstateret under relevante revisioner

h) indhentning af skriftlige erklæringer fra eller interview med det relevante personale og den øverste ledelse i instituttet.

4. Med henblik på vurderingen i henhold til stk. 1 og 2 kan de kompetente myndigheder endvidere anvende en eller flere af følgende metoder:

a) gennemgang af funktionsdokumentationen for de IT-systemer, der anvendes til beregningen af kapitalgrundlagskrav

b) anmodning om, at instituttet foretager en nu-og-her-udregning af kapitalgrundlagskravene for visse typer eksponeringer

c) udførelse af egne stikprøveundersøgelser af beregningen af kapitalgrundlagskrav vedrørende instituttets data for visse typer eksponeringer

d) udførelse af egne test af instituttets data eller anmodning om, at instituttet udfører test foreslået af de kompetente myndigheder

e) gennemgang af andre relevante dokumenter fra instituttet.

Artikel 68

Pålideligheden af det system, der anvendes til beregning af kapitalgrundlagskrav

Ved vurderingen af pålideligheden af instituttets system, der anvendes til beregning af kapitalgrundlagskravene, jf. artikel 144, stk. 1, litra g), i forordning (EU) nr. 575/2013, kontrollerer de kompetente myndigheder ud over kravene i artikel 72-75 vedrørende metoden til vurdering af datavedligeholdelse, at:

a) de kontroltest, som instituttet har udført for at bekræfte, at beregningen af kapitalgrundlagskravene er i overensstemmelse med artikel 151-168 i forordning (EU) nr. 575/2013, er komplette

b) de pågældende kontroltest er pålidelige, og navnlig at de beregninger, der foretages i det system, der anvendes til kapitalgrundlagskravene, stemmer overens med beregningerne i et alternativt beregningsværktøj

c) hyppigheden af de kontroltest, som instituttet udfører, er hensigtsmæssig, og at testene som minimum finder sted på tidspunktet for implementeringen af algoritmerne til beregning af kapitalgrundlagskrav og i alle andre tilfælde, hvor der foretages ændringer i systemet.

Artikel 69

Datakvalitet

1. Ved vurderingen af den datakvalitet, der anvendes til beregning af kapitalgrundlagskravene, jf. artikel 144, stk. 1, litra g), i forordning (EU) nr. 575/2013, kontrollerer de kompetente myndigheder ud over kravene i artikel 73 de mekanismer og procedurer, som instituttet har indført for at identificere eksponeringsværdierne med alle relevante karakteristika, herunder data vedrørende risikoparametre og kreditrisikoreduktionsteknikker. De kompetente myndigheder kontrollerer, at

a) risikoparametrene er fuldstændige, herunder i tilfælde, hvor manglende parametre erstattes af standardværdier, og, hvis en sådan erstatning har fundet sted, at den er konservativ, begrundet og dokumenteret

b) parameterværdiintervallet er i overensstemmelse med de forskriftsmæssige værdier og minimumsværdierne i artikel 160-164 i forordning (EU) nr. 575/2013

c) de data, der anvendes til beregning af kapitalgrundlagskrav, er konsistente i forhold til de data, der anvendes i andre interne processer

d) anvendelsen af risikoparametre er i overensstemmelse med eksponeringernes karakteristika, og navnlig at det tildelte LGD er nøjagtigt og konsistent i forhold til den type eksponering og sikkerhedsstillelse, der anvendes til at sikre eksponeringen i overensstemmelse med artikel 164 og artikel 230, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013

e) beregningen af eksponeringsværdien er korrekt, og navnlig at nettingaftalerne og klassificeringen af ikkebalanceførte poster anvendes i overensstemmelse med artikel 166 i forordning (EU) nr. 575/2013

f) hvis PD/LGD-metoden anvendes på aktieeksponeringer, er klassificeringen af eksponeringerne og anvendelsen af risikoparametre korrekt i overensstemmelse med artikel 165 i forordning (EU) nr. 575/2013.

2. Ved vurderingen af sammenhængen mellem de data, der anvendes til beregning af kapitalgrundlagskravene, og de data, der anvendes til interne formål i overensstemmelse med artikel 18-22 om metoder til vurdering af brugstest og erfaringstest, kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) der er indført hensigtsmæssige kontrol- og afstemningsmekanismer for at sikre, at de risikoparameterværdier, der anvendes til beregning af kapitalgrundlagskrav, er konsistente i forhold til de risikoparameterværdier, der anvendes til interne formål

b) der er indført hensigtsmæssige kontrol- og afstemningsmekanismer for at sikre, at værdien af eksponeringer, for hvilke kapitalgrundlagskravene beregnes, er konsistente i forhold til regnskabsdataene

c) beregningen af kapitalgrundlagskravene for alle eksponeringer i instituttets hovedbog er afsluttet, og at opdelingen mellem eksponeringer opgjort efter IRB-metoden og standardmetoden er i overensstemmelse med artikel 148 og 150 i forordning (EU) nr. 575/2013.

Artikel 70

Korrektheden af gennemførelsen af metoderne og procedurerne for forskellige eksponeringsklasser

Ved vurderingen af korrektheden af gennemførelsen af metoderne og procedurerne, der anvendes til beregning af kapitalgrundlagskravene, jf. artikel 144, stk. 1, litra g), i forordning (EU) nr. 575/2013, kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) risikovægtningsformlen anvendes korrekt i overensstemmelse med artikel 153 og 154 i forordning (EU) nr. 575/2013 under hensyntagen til fordelingen af eksponeringer i eksponeringsklasser

b) beregningen af korrelationskoefficienten foretages på grundlag af eksponeringernes karakteristika, navnlig at parameteren for det samlede salg anvendes på grundlag af konsoliderede regnskabsoplysninger

c) hvis det risikovægtede eksponeringsbeløb justeres i overensstemmelse med artikel 153, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, er justeringen baseret på alle følgende betragtninger:

   i) oplysningerne om PD for udbyderen af kreditrisikoafdækning anvendes korrekt

   ii) PD for udbyderen af kreditrisikoafdækning estimeres ved hjælp af det ratingsystem, der er godkendt af de kompetente myndigheder efter IRB-metoden

d) beregningen af løbetidsparameteren er korrekt, og navnlig:

   i) at facilitetens udløbsdato anvendes til beregning af løbetidsparameteren i overensstemmelse med artikel 162, stk. 2, litra f), i forordning (EU) nr. 575/2013

   ii) at dette i tilfælde, hvor løbetidsparameteren er mindre end et år, er tilstrækkeligt begrundet og dokumenteret med henblik på artikel 162, stk. 1, 2 og 3, i forordning (EU) nr. 575/2013

e) bundværdierne for det eksponeringsvægtede gennemsnitlige LGD for detaileksponeringer, for hvilke der er stillet sikkerhed i beboelsesejendomme og erhvervsejendomme, og som ikke drager fordel af garantier fra centralregeringer, jf. artikel 164, stk. 4 og 5, i forordning (EU) nr. 575/2013, beregnes på aggregeret niveau for alle detaileksponeringer, for hvilke der er stillet sikkerhed i beboelsesejendomme og erhvervsejendomme, og at instituttet, hvis det eksponeringsvægtede gennemsnitlige LGD på aggregeret niveau ligger under de respektive bundværdier, anvender relevante justeringer på en måde, der er konsistent over tid

f) anvendelsen af forskellige metoder for forskellige aktieporteføljer, hvis instituttet selv anvender forskellige metoder til intern risikostyring i overensstemmelse med artikel 155 i forordning (EU) nr. 575/2013, er korrekt, navnlig at valget af metode:

   i) ikke fører til en underestimering af kapitalgrundlagskravene

   ii) foretages på en konsistent måde, også over tid

   iii) er begrundet i interne risikostyringspraksisser

g) anvendelsen af risikovægte, hvis den forenklede risikovægtningsmetode anvendes i overensstemmelse med artikel 155, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, er korrekt, navnlig at risikovægten på 190 % kun anvendes for tilstrækkeligt diversificerede porteføljer, hvor instituttet har bevist, at der er opnået en betydelig risikoreduktion som følge af diversificeringen af porteføljen sammenlignet med risikoen ved individuelle eksponeringer i porteføljen

h) beregningen af forskellen mellem forventede tab og kreditrisikojusteringer, yderligere værdijusteringer og andre reduktioner af kapitalgrundlaget i overensstemmelse med artikel 159 i forordning (EU) nr. 575/2013 er korrekt, og navnlig:

   i) at beregningen foretages separat for porteføljen af misligholdte eksponeringer og porteføljen af ikkemisligholdte eksponeringer

   ii) hvis beregningen for den misligholdte portefølje resulterer i et negativt beløb, at dette beløb ikke anvendes til at udligne de positive beløb, der fremkommer ved beregningen af porteføljen af ikkemisligholdte eksponeringer

   iii) at beregningen foretages før indregning af skatteeffekten

i) de forskellige metoder til behandling af eksponeringer i form af andele eller aktier i CIU'er anvendes korrekt, navnlig:

   i) at instituttet på en korrekt måde skelner mellem eksponeringer i CIU'er, der er omfattet af transparensmetoden, jf. artikel 152, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, og andre eksponeringer i CIU'er

   ii) at eksponeringerne i CIU'er, der behandles i overensstemmelse med artikel 152, stk. 1 eller 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, opfylder kriterierne i artikel 132, stk. 3, i nævnte forordning

iii) hvis instituttet anvender metoden i artikel 152, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013 til beregning af den gennemsnitlige risikovægtede eksponering, at:

— beregningens korrekt bekræftes af en ekstern revisor

— multiplikationsfaktorerne fastsat i artikel 152, stk. 2, litra b), nr. i) og ii), i forordning (EU) nr. 575/2013 anvendes korrekt

— tredjeparten, hvis instituttet benytter en tredjepart til at beregne de risikovægtede eksponeringsbeløb, opfylder kravene i artikel 152, stk. 4, litra a) og b), i forordning (EU) nr. 575/2013.

Artikel 71

Tilrettelæggelse af processen til beregning af kapitalgrundlagskrav

Ved vurderingen af kvaliteten af processen til beregning af kapitalgrundlagskravene, jf. artikel 144, stk. 1, litra g), i forordning (EU) nr. 575/2013, kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) fordelingen af ansvarsområder for den eller de enheder, der er ansvarlige for kontrollen og forvaltningen af beregningsprocessen, navnlig at fordelingen af ansvaret for de specifikke kontroller, der skal udføres på hvert trin i beregningsprocessen, er klart defineret

b) der er relevante procedurer, herunder backupprocedurer, der sikrer, at beregningen af kapitalgrundlagskravene foretages i overensstemmelse med artikel 430 i forordning (EU) nr. 575/2013

c) alle inputdata, herunder værdierne af risikoparametre og tidligere versioner af systemet, lagres, så beregningen af kapitalgrundlagskravene kan replikeres

d) resultaterne af beregningen godkendes på et passende ledelsesniveau, og at den øverste ledelse informeres om eventuelle fejl eller mangler ved beregningen og de foranstaltninger, der skal træffes.

KAPITEL 12

METODE TIL VURDERING AF DATAVEDLIGEHOLDELSE

Artikel 72

Generelt

1. Ved vurderingen af, om kravene til datavedligeholdelse fastsat i artikel 144, stk. 1, litra d), og artikel 176 i forordning (EU) nr. 575/2013 er opfyldt, evaluerer de kompetente myndigheder alt følgende:

a) kvaliteten af de interne, eksterne eller fælles data, herunder datakvalitetsstyringsprocessen, i overensstemmelse med artikel 73

b) datadokumentationen og -indberetningen, jf. artikel 74

c) den relevante IT-struktur, jf. artikel 75.

2. Med henblik på vurderingen i henhold til stk. 1 anvender de kompetente myndigheder samtlige følgende metoder:

a) gennemgang af de datakvalitetsstyringspolitikker, -metoder og -procedurer, der er relevante for de data, der anvendes i IRB-metoden

b) gennemgang af de relevante datakvalitetsrapporter samt deres konklusioner, resultater og anbefalinger

c) gennemgang af de IT-infrastrukturpolitikker og de IT-systemforvaltningsprocedurer, herunder beredskabsplanlægningspolitikker, der er relevante for de IT-systemer, der anvendes i forbindelse med IRB-metoden

d) gennemgang af de relevante referater fra instituttets interne organer, herunder ledelsesorganet eller udvalg

e) gennemgang af de relevante resultater fra instituttets interne revision eller andre kontrolfunktioner

f) gennemgang af statusrapporterne om instituttets indsats for at afhjælpe mangler og afbøde risici, der er konstateret under relevante revisioner

g) indhentning af skriftlige erklæringer fra eller interview med det relevante personale og den øverste ledelse i instituttet.

3. Med henblik på vurderingen i henhold til stk. 1 kan de kompetente myndigheder endvidere anvende en eller flere af følgende metoder:

a) udførelse af egne test af instituttets data eller anmodning om, at instituttet udfører test foreslået af de kompetente myndigheder

b) gennemgang af andre relevante dokumenter fra instituttet.

Artikel 73

Datakvalitet

1. Ved vurderingen af kvaliteten af de interne, eksterne eller fælles data, der er nødvendige for effektivt at understøtte kreditrisikomåling og kreditstyringsprocessen, jf. artikel 144, stk. 1, litra d), og artikel 176 i forordning (EU) nr. 575/2013, kontrollerer de kompetente myndigheder:

a) fuldstændigheden af værdierne i de attributter, der kræver dem

b) datanøjagtigheden, der sikrer, at dataene i det væsentlige er fejlfrie

c) konsistensen af data, der sikrer, at et givet datasæt kan matches på tværs af instituttets forskellige datakilder

d) rettidigheden af dataværdier, der sikrer, at værdierne er ajourførte

e) dataenes unikke karakter, der sikrer, at de aggregerede data ikke duplikeres som følge af filtre eller andre ændringer af kildedata

f) validiteten af data, der sikrer, at dataene er baseret på et hensigtsmæssigt klassificeringssystem, der er tilstrækkeligt stringent til at udløse accept

g) sporbarheden af data, der sikrer, at historikken, behandlingen og placeringen af de pågældende data let kan spores.

2. Ved vurderingen af datakvalitetsstyringsprocessen kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) alt følgende er indført:

   i) hensigtsmæssige datakvalitetsstandarder, der fastsætter målene for og det overordnede omfang af datakvalitetsstyringsprocessen

   ii) hensigtsmæssige politikker, standarder og procedurer for dataindsamling, -lagring, -migration, -aktualisering og -anvendelse

   iii) en praksis med løbende ajourføring og forbedring af datakvalitetsstyringsprocessen

   iv) et sæt kriterier og procedurer til at fastslå overensstemmelse med datakvalitetsstandarderne, navnlig de generelle kriterier og processen for afstemning af data på tværs af og inden for systemer, herunder blandt regnskabsdata og intern rating-baserede data

   v) hensigtsmæssige procedurer til intern vurdering og løbende forbedring af datakvaliteten, herunder processen med at udstede interne anbefalinger med henblik på at løse problemer på områder, hvor der er behov for forbedringer, og processen med at gennemføre disse anbefalinger med en prioritet, der er baseret på deres væsentlighed, og navnlig processen for håndtering af væsentlige diskrepanser, der opstår under dataafstemningsprocessen

b) dataindsamlingsprocessen er tilstrækkelig uafhængig af datakvalitetsstyringsprocessen, herunder en adskillelse af organisationsstrukturen og personalet, hvor det er relevant.

Artikel 74

Datadokumentation og -indberetning

1. Ved vurderingen af dokumentationen af data, der er nødvendige for effektivt at understøtte kreditrisikomåling og kreditstyringsprocessen, jf. artikel 144, stk. 1, litra d), og artikel 176 i forordning (EU) nr. 575/2013, evaluerer de kompetente myndigheder alt følgende:

a) specifikationen af databasesættet, navnlig:

   i) den samlede oversigt over databaser, der indgår i de beregningssystemer, der anvendes i forbindelse med IRB-metoden

   ii) de relevante datakilder

   iii) de relevante processer for dataudtræk og -transformation og de kriterier, der anvendes i denne forbindelse

   iv) den relevante funktionsspecifikation af databaser, herunder deres størrelse, konstruktionsdato, dataordbøger med angivelse af felternes indhold og af de forskellige værdier, der er indsat i felterne med klare definitioner af dataelementer

   v) den relevante tekniske specifikation af databaser, herunder typen af database, tabeller, databasestyringssystem og databasearkitektur og datamodeller i en standarddatamodelnotation

   vi) de relevante arbejdsgange og procedurer i forbindelse med dataindsamling og datalagring

b) datastyringspolitik og ansvarsfordeling, herunder brugerprofiler og dataejere

c) gennemsigtighed, tilgængelighed og konsistens i de kontroller, der gennemføres inden for rammerne af datastyringen.

2. Ved vurderingen af dataindberetningen kontrollerer de kompetente myndigheder navnlig, at indberetning af data:

a) præciserer rækkevidden af rapporter eller gennemgange, resultaterne og, hvor det er relevant, anbefalingerne til afhjælpning af konstaterede svagheder eller mangler

b) formidles til instituttets øverste ledelse og ledelsesorgan med en passende hyppighed, og at niveauet for modtageren af dataindberetningen er i overensstemmelse med instituttets organisationsstruktur og oplysningernes type og betydning

c) foretages regelmæssigt og, hvor det er hensigtsmæssigt, også på ad hoc-basis

d) giver tilstrækkelig dokumentation for, at anbefalingerne er tilstrækkeligt imødekommet og korrekt gennemført af instituttet.

Artikel 75

IT-infrastruktur

1. Ved vurderingen af IT-systemernes infrastruktur, der er af relevans for instituttets ratingsystemer og for anvendelsen af IRB-metoden i overensstemmelse med artikel 144 i forordning (EU) nr. 575/2013, evaluerer de kompetente myndigheder alt følgende:

a) IT-systemarkitekturen, herunder alle applikationer, deres grænseflader og interaktioner

b) et dataflowdiagram, der viser et kort over de centrale applikationer, databaser og IT-komponenter, der er involveret i anvendelsen af IRB-metoden, og som vedrører ratingsystemer

c) tildeling af IT-systemejere

d) IT-systemernes kapacitet, skalerbarhed og effektivitet

e) manualerne for IT-systemerne og databaserne.

2. Ved vurderingen af, om IT-infrastrukturen, der er af relevans for instituttets ratingsystemer og anvendelsen af IRB-metoden, er af god kvalitet og sikker, kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) IT-infrastrukturen kan understøtte et instituts almindelige og ekstraordinære processer på en rettidig, automatisk og fleksibel måde

b) risikoen for suspendering af IT-infrastrukturens funktionsevner (»driftssvigt«), risikoen for tab af data og risikoen for ukorrekte evalueringer (»fejl«) håndteres på passende vis

c) IT-infrastrukturen er tilstrækkeligt beskyttet mod tyveri, svig, manipulation eller sabotage af data eller systemer fra ondsindede personer i eller uden for instituttet.

3. Ved vurderingen af, om IT-infrastrukturen, der er af relevans for instituttets ratingsystemer og anvendelsen af IRB-metoden, er robust, kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) procedurerne til backup af IT-systemer, data og dokumentation gennemføres og testes regelmæssigt

b) der gennemføres handlingsplaner for driftskontinuitet for kritiske IT-systemer

c) genoprettelsesprocedurerne for IT-systemer i tilfælde af driftssvigt er defineret og testes regelmæssigt

d) forvaltningen af IT-systembrugere er i overensstemmelse med instituttets relevante politikker og procedurer

e) der gennemføres auditspor for kritiske IT-systemer

f) forvaltningen af ændringer af IT-systemer er hensigtsmæssig, og at overvågningen af ændringer omfatter alle IT-systemer.

4. Ved vurderingen af, om IT-infrastrukturen, der er af relevans for instituttets ratingsystemer og anvendelsen af IRB-metoden, gennemgås både regelmæssigt og ad hoc, kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) regelmæssig overvågning og ad hoc-gennemgange resulterer i anbefalinger til afhjælpning af eventuelt påviste svagheder eller mangler

b) de resultater og anbefalinger, der er omhandlet i litra a), meddeles instituttets øverste ledelse og ledelsesorgan

c) der er tilstrækkelig dokumentation for, at anbefalingerne er imødekommet og gennemført korrekt af instituttet.

KAPITEL 13

METODE TIL VURDERING AF INTERNE MODELLER FOR AKTIEEKSPONERINGER

Artikel 76

Generelt

1. Ved vurderingen af, om et institut er i stand til at udvikle og validere den interne model for aktieeksponeringer og fordele hver eksponering til anvendelsesområdet for en metode med interne modeller for aktieeksponeringer, jf. artikel 144, stk. 1, litra f) og h), og artikel 186, 187 og 188 i forordning (EU) nr. 575/2013, evaluerer de kompetente myndigheder alt følgende:

a) de anvendte datas hensigtsmæssighed, jf. artikel 77

b) modellernes hensigtsmæssighed, jf. artikel 78

c) stresstestprogrammets fuldstændighed, jf. artikel 79

d) modellens og modelleringsprocessens integritet, jf. artikel 80

e) hensigtsmæssigheden af fordelingen af eksponeringer til metoden med interne modeller, jf. artikel 81

f) valideringsfunktionens hensigtsmæssighed, jf. artikel 82.

2. Med henblik på evalueringen i henhold til stk. 1 anvender de kompetente myndigheder samtlige følgende metoder:

a) gennemgang af instituttets relevante interne politikker og procedurer

b) gennemgang af instituttets tekniske dokumentation om metoden og processen i forbindelse med udviklingen af interne modeller for aktieeksponeringer

c) gennemgang og kritisk vurdering af de relevante udviklingsmanualer, -metoder og -processer

d) gennemgang af rollerne og ansvarsområderne for de forskellige enheder og interne organer, der er involveret i udformningen, valideringen og anvendelsen af de interne modeller for aktieeksponeringer

e) gennemgang af de relevante referater fra instituttets interne organer, herunder ledelsesorganet eller udvalg

f) gennemgang af de relevante rapporter om resultaterne for interne modeller for aktieeksponeringer og anbefalingerne fra enheden for kreditrisikokontrol, valideringsfunktionen, den interne revisionsfunktion eller enhver anden kontrolfunktion i instituttet

g) gennemgang af de relevante statusrapporter om instituttets indsats for at afhjælpe mangler og afbøde risici, der er konstateret under overvågning, valideringer og revisioner

h) indhentning af skriftlige erklæringer fra eller interview med det relevante personale og den øverste ledelse i instituttet.

3. Med henblik på evalueringen i henhold til stk. 1 kan de kompetente myndigheder endvidere anvende en eller flere af følgende metoder:

a) anmodning om og analyse af data, der er anvendt i processen i forbindelse med udviklingen af interne modeller for aktieeksponeringer

b) udarbejdelse af egne estimater eller replikering af instituttets estimater af value-at-risk ved hjælp af relevante data fra instituttet

c) anmodning om yderligere dokumentation eller analyse, der underbygger metodevalg og de opnåede resultater

d) gennemgang af funktionsdokumentationen for de IT-systemer, der anvendes til value-at-risk-beregningen

e) gennemgang af andre relevante dokumenter fra instituttet.

Artikel 77

Dataenes hensigtsmæssighed

Ved vurderingen af, om de data, der anvendes for at vise den faktiske fordeling af afkast på aktieeksponeringer, jf. artikel 186, i forordning (EU) nr. 575/2013, er hensigtsmæssige, kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) dataene repræsenterer risikoprofilen for instituttets specifikke aktieeksponeringer

b) dataene er tilstrækkelige til at give statistisk pålidelige tabsestimater, eller at de er blevet justeret tilstrækkeligt til at opnå modeloutput, der er tilstrækkeligt realistiske og konservative

c) de anvendte data kommer fra eksterne kilder, eller, hvis der anvendes interne data, er gennemgået uafhængigt af en relevant kontrolfunktion i instituttet

d) dataene afspejler den længste tilgængelige periode med henblik på at give et konservativt skøn over potentielle tab i løbet af en relevant langsigtet cyklus eller konjunkturcyklus, og navnlig at de omfatter perioden med signifikant finansiel stress, som er relevant for instituttets portefølje

e) hvis der anvendes konverterede kvartalsdata, der dækker en kortere tidshorisont, at konverteringsproceduren understøttes af empirisk dokumentation gennem en veludviklet og dokumenteret tilgang og anvendes konservativt og konsekvent over tid

f) der vælges den længste tidshorisont vælges, der gør det muligt at estimere 99-percentilen med ikkeoverlappende observationer.

Artikel 78

Modellernes hensigtsmæssighed

Ved vurderingen af, om de modeller, der anvendes til at estimere fordelingen af afkast på aktieeksponeringer med henblik på beregning af kapitalgrundlagskravene, jf. artikel 186 i forordning (EU) nr. 575/2013, er hensigtsmæssige, kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) modellen er egnet til instituttets aktieporteføljes risikoprofil og kompleksitet, og at modellen, hvis instituttet besidder en større beholdning, hvis værdi er særdeles ikkelineær, tager højde for dette på en passende måde

b) kortlægningen af individuelle positioner er indarbejdet i tilnærmede værdier, markedsindekser og risikofaktorer på en troværdig, intuitiv og velfungerende måde

c) de udvalgte risikofaktorer er hensigtsmæssige og effektivt dækker såvel generelle som specifikke risici

d) modellen giver en fyldestgørende forklaring på den historiske prisudvikling

e) modellen tager højde for både potentielle koncentrationer udtrykt i størrelse og ændringer i deres sammensætning.

Artikel 79

Stresstestproprogrammets fuldstændighed

1. Ved vurderingen af, hvor omfattende det stresstestprogram, der kræves i henhold til artikel 186, litra g), i forordning (EU) nr. 575/2013, er, kontrollerer de kompetente myndigheder, at instituttet er i stand til at fremlægge tabsestimater for alternative negative scenarier, og at disse scenarier er forskellige fra dem, der anvendes i den interne model, men alligevel kan forekomme.

2. Med henblik på vurderingen i henhold til stk. 1, kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) de alternative negative scenarier er relevante for instituttets specifikke besiddelser, afspejler væsentlige tab for instituttet og tager højde for virkninger, som ikke afspejles i modellens resultater

b) modellens resultater under de alternative negative scenarier anvendes i den faktiske risikostyring for aktieporteføljen og indberettes regelmæssigt til den øverste ledelse

c) de alternative negative scenarier gennemgås og ajourføres regelmæssigt.

Artikel 80

Modellens og modelleringsprocessens integritet

1. Ved vurderingen af modellernes og modelleringsprocessens integritet, jf. artikel 187 i forordning (EU) nr. 575/2013, kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) den interne model er fuldt ud integreret i styringen af den aktieporteføljе, der ikke indgår i handelsbeholdningen, instituttets overordnede ledelsesinformationssystemer og instituttets risikostyringsinfrastruktur og anvendes til at overvåge investeringsgrænserne og risici for aktieeksponeringer

b) modelleringsenheden er kompetent og uafhængig af den enhed, der er ansvarlig for forvaltningen af de enkelte investeringer.

2. Med henblik på vurderingen i henhold til stk. 1, litra a), kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) instituttets ledelsesorgan og øverste ledelse er aktivt involveret i risikostyringsprocessen i den forstand, at de har godkendt et sæt investeringsgrænser, der blandt andet er baseret på resultaterne af den interne model

b) rapporterne fra risikokontrolenheden gennemgås af personer på et ledelsesniveau med tilstrækkelige beføjelser til at foretage reduktioner af positioner og reduktioner af instituttets samlede risikoeksponering.

c) der er iværksat handlingsplaner for markedskrisesituationer, der påvirker aktiviteter inden for modellens anvendelsesområde, med en beskrivelse af de begivenheder, der udløser dem, og de planlagte foranstaltninger.

3. Med henblik på vurderingen i henhold til stk. 1, litra b), kontrollerer de kompetente myndigheder, at:

a) det personale og den øverste ledelse, der er ansvarlige for modelleringsenheden, udfører ikke opgaver i forbindelse med forvaltningen af de enkelte investeringer

b) de ledende medarbejdere i modelleringsenheder og i de enheder, der er ansvarlige for forvaltningen af de enkelte investeringer, har forskellige rapporteringsveje til instituttets ledelsesorgan eller det udvalg, som det har udpeget

c) aflønningen af det personale og den øverste ledelse, der er ansvarlige for modelleringsenheden, er ikke knyttet til varetagelsen af de opgaver, der vedrører forvaltning af de enkelte investeringer.

Artikel 81

Hensigtsmæssigheden af fordelingen af eksponeringer til metoden med interne modeller

Ved vurderingen af hensigtsmæssigheden af fordelingen af hver eksponering i anvendelsesområdet for en metode for aktieeksponeringer til metoden med interne modeller, jf. artikel 144, stk. 1, litra h), i forordning (EU) nr. 575/2013, evaluerer de kompetente myndigheder definitionerne, procedurerne og kriterierne for fordeling eller gennemgang af fordelingen.

Artikel 82

Valideringsfunktionens hensigtsmæssighed

Ved vurderingen af valideringsfunktionens hensigtsmæssighed med henblik på kravene i artikel 144, stk. 1, litra f), og artikel 188 i forordning (EU) nr. 575/2013 anvender de kompetente myndigheder artikel 10-13 i nærværende forordning og kontrollerer, at:

a) instituttet sammenligner første percentil af de faktiske aktieafkast med de modelberegnede estimater mindst én gang i kvartalet

b) den i litra a) omhandlede sammenligning gør brug af en observationsperiode på mindst et år og en tidshorisont, der gør det muligt at beregne den første percentil på grundlag af ikkeoverlappende observationer

c) dette, hvis procentdelen af observationer under den skønnede første percentil af aktieafkastet er over 1 %, er tilstrækkeligt begrundet, og instituttet træffer relevante afhjælpende foranstaltninger.

KAPITEL 14

METODE TIL VURDERING AF FORVALTNING AF ÆNDRINGER AF RATINGSYSTEMER

Artikel 83

Generelt

1. Med henblik på at vurdere, om et institut opfylder kravene vedrørende forvaltning af ændringer og dokumentation af ændringer i anvendelsesområdet for et ratingsystem eller anvendelsesområdet for en metode med interne modeller for aktieeksponeringer og ændringer af ratingsystemerne eller metoden med interne modeller for aktieeksponeringer, jf. artikel 143, stk. 3 og 4, og artikel 175, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, kontrollerer de kompetente myndigheder, at instituttets politik vedrørende sådanne ændringer (»ændringspolitik«) er gennemført korrekt og opfylder kravene i artikel 2-5 og artikel 8 i og bilag I til delegeret forordning (EU) nr. 529/2014.

2. Med henblik på vurderingen i henhold til stk. 1 anvender de kompetente myndigheder samtlige følgende metoder:

a) gennemgang af instituttets ændringspolitik

b) gennemgang af de relevante referater fra instituttets interne organer, herunder ledelsesorganet, modeludvalget eller andre udvalg

c) gennemgang af de relevante rapporter om forvaltningen af ændringer af ratingsystemerne og anbefalingerne fra enheden for kreditrisikokontrol, valideringsfunktionen, den interne revisionsfunktion eller enhver anden kontrolfunktion i instituttet

d) gennemgang af de relevante statusrapporter om instituttets indsats for at afhjælpe mangler og afbøde risici, der er konstateret under overvågning, valideringer og revisioner

e) indhentning af skriftlige erklæringer fra eller interview med det relevante personale og den øverste ledelse i instituttet.

3. Med henblik på vurderingen i henhold til stk. 1 kan de kompetente myndigheder endvidere gennemgå andre af instituttets relevante dokumenter.

Artikel 84

Ændringspolitikkens indhold

Ved vurderingen af et instituts ændringspolitik kontrollerer de kompetente myndigheder, at ændringspolitikken gennemfører kravene i forordning (EU) nr. 575/2013 samt kriterierne i artikel 1-5 og artikel 8 i og bilag I til delegeret forordning (EU) nr. 529/2014, og at den fastsætter bestemmelser om den praktiske anvendelse af disse krav og kriterier under hensyntagen til følgende:

a) ansvarsområde, rapporteringsveje og procedurer for intern godkendelse af ændringer under hensyntagen til instituttets organisatoriske karakteristika og særlige metodeforhold

b) definitioner, metoder og, hvor det er relevant, parametre for klassificering af ændringer

c) procedurer til at identificere, overvåge, underrette og ansøge de kompetente myndigheder om tilladelse til ændringer

d) procedurer for gennemførelse af ændringer, herunder dokumentation heraf.

KAPITEL 15

AFSLUTTENDE BESTEMMELSE

Artikel 85

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. oktober 2021.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand